

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΙΓ'

Τετάρτη 24 Ιουλίου 2002

Αθήνα, σήμερα στις 24 Ιουλίου, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.20' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 23 Ιουλίου 2002 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΙΒ' συνεδριάσεώς του, της 23ης Ιουλίου 2002, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: 1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για συνεργασία στον τομέα της φυτοπροστασίας.»

2. «Κύρωση του Μνημονίου Αμοιβαίας Κατανόησης μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Γεωργίας της Δημοκρατίας της Ινδίας για συνεργασία στον τομέα της γεωργίας.»

3. «Κύρωση της Συμφωνίας στον τομέα της εκπαίδευσης στις αεροπορικές μεταφορές μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας.»

4. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, για συνεργασία στους τομείς των ταχυδρομείων και των τηλεπικοινωνιών.»

5. «Για την επίλυση των διαφορών του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος και άλλες διατάξεις.»)

Κύριοι συνάδελφοι, θα προβούμε στην ορκωμοσία του συναδέλφου κ. Γεωργίου Κτενά σε αντικατάσταση του Ευάγγελου Βλασσόπουλου εκ Λευκάδος.

Καλείται ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κτενάς να προσέλθει και να δώσει το νενομισμένο όρκο ενώπιον του εκπροσώπου της Εκκλησίας.

(Στο σημείο αυτό προσέρχεται ο Βουλευτής κ. Κτενάς και δίνει τον παρακάτω όρκο:

«Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδος να είμαι πιστός στην πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνειδήτητα τα καθήκοντά μου.»)

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άξιος, άξιος!

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Άξιος, άξιος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγχαρητήρια και σας εύχομαι καλή θητεία!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τιμούμε σήμερα την 28η επέτειο της αποκατάστασης της Δημοκρατίας ύστερα από την επτάχρονη δικτατορία, που δεν στέρησε μόνο τον ελληνικό λαό από τις δημοκρατικές του ελευθερίες, δεν έπληξε μόνο το διεθνές κύρος της χώρας, αλλά η κατάρρευση της συνοδεύτηκε από τη μεγαλύτερη μετά τη μικρασιατική καταστροφή συμφορά που έπληξε τον Ελληνισμό με την τουρκική εισβολή, την κατάληψη και συνεχιζόμενη κατοχή του 40% του εδάφους της μαρτυρικής Κύπρου, το θάνατο και την αιχμαλωσία χιλιάδων Κυπρίων και την προσφυγοποίηση διακοσίων χιλιάδων ακόμα συμπατριωτών μας.

Γι' αυτό, τιμώντας σήμερα και όλους όσοι αγωνίστηκαν στη διάρκεια του αντιδικτατορικού αγώνα στην Ελλάδα και το εξωτερικό και της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο, όσοι έδωσαν τη ζωή τους, φυλακίστηκαν, εξορίστηκαν και βασανίστηκαν για τη δημοκρατία στην Ελλάδα και την ελευθερία στην Κύπρο, δεν πρέπει να ξεχνούμε ότι μόνο όταν αποκατασταθεί η ενότητα, η ακεραιότητα και η ανεξαρτησία της Κυπριακής Δημοκρατίας θα μπορέσουμε και να γιορτάσουμε πραγματικά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Ελλάδα.

Ως τότε οφείλουμε, δίπλα-δίπλα, Ελλάδα και Κύπρος, να συνεχίσουμε και να εντείνουμε τον αγώνα του οποίου πρώτος σταθμός δικαίωσης θα είναι η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτός ο στόχος ενώνει τον πολιτικό κόσμο της χώρας μας σε τέτοιο βαθμό, ώστε έχουμε καταστήσει σαφές στους εταίρους μας ότι σύσσωμη η Βουλή των Ελλήνων δεν πρόκειται να αποδεχθεί οποιαδήποτε συνθήκη διεύρυνσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν η Κύπρος, που όπως πανθομολογείται συγκεντρώνει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη υποψήφια χώρα τις προϋποθέσεις ένταξης, δεν θα περιλαμβάνεται σ' αυτή. Είναι γεγονός ότι χάρη στις βάσεις που ευθύς εξαρχής έθεσε η πολιτική ωριμότητα και η πίστη στη δημοκρατία του ελληνικού λαού και της ηγεσίας του, απέτυχε κάθε απόπειρα υπονόμευσης της δημοκρατίας κατά την πρώτη περίοδο, ενώ χάρη στην περίσκεψη και τη μετριοπάθεια που τελικώς κυριάρχησαν και εξασφάλισαν την πολιτική ομαλότητα κατά την αντιμετώπιση ορισμένων κρίσεων στη μεταπολιτευτική μας πορεία, ο ελληνικός λαός απολαμβάνει, για πρώτη φορά στην ιστορία του νεοελληνικού κράτους, για τρεις σχεδόν δεκαετίες, σταθερά, τα αγαθά μιας σύγχρονης κοινοβουλευτικής δημοκρατίας. Αυτή η αδιατάραχτη πορεία θα συνεχιστεί αν παράλληλα με την πολιτική και οικονομική δημοκρατία ολοκληρωθεί και ενισχυθεί το κράτος πρόνοιας, που με σημαντική χρονική καθυστέρηση σε σύγκριση με την υπόλοιπη Ευρώπη, οικοδομήθηκε στην Ελλάδα, αν ολοκληρωθεί δηλαδή και το σκέλος της κοινωνικής δημοκρατίας.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η μεγάλη οικονομική πρόοδος και ανάπτυξη δεν συνοδεύτηκε και από ανάλογη πραγματική σύγκλιση παρά τη βελτίωση που σημειώθηκε και στον κοινωνικό τομέα. Γι' αυτό και η αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων και ιδιαίτερα της ανεργίας, η βελτίωση της δημόσιας υγείας και της παιδείας, αποτελούν σωστά, ζητήματα πρώτου ενδιαφέροντος και για την Κυβέρνηση και για τον πολιτικό κόσμο αλλά και τους κοινωνικούς φορείς και ολόκληρο τον ελληνικό λαό.

Η συμμετοχή της χώρας μας με ισχυρή οικονομία, της οποίας η σταθερότητα έχει εξασφαλιστεί στο πλαίσιο της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, στην ομάδα των χωρών που οικοδομούν την Ευρώπη, καθώς και η πολλαπλώς πλεονεκτική θέση της έναντι των γειτονικών μας χωρών, την έχει καταστήσει παράγοντα σταθερότητας, ασφάλειας και πολύπλευρης συνεργασίας για όλες τις χώρες της περιοχής οι οποίες προσβλέπουν σ' αυτήν με συνεχώς αυξανόμενη εμπιστοσύνη. Υπάρχει όμως η εξαίρεση της Τουρκίας η οποία συνεχίζει την αδιάλλακτη τακτική της στο Κυπριακό και εκβιάζει τη διεθνή κοινότητα υπονομεύοντας κάθε προσπάθεια για δίκαιη λύση, ενώ παρά τις ειλικρινείς προσπάθειες της χώρας μας για βελτίωση των διμερών μας σχέσεων δεν εγκαταλείπει την επιθετική της τακτική και τις συνεχείς προκλήσεις της στο Αιγαίο, που εκφράζουν την επεκτατική της στρατηγική σε βάρος της χώρας μας.

Το γεγονός αυτό μας επιβάλλει, χωρίς να παρακολουθήσουμε την αδιέξοδη τουρκική τακτική που απορρέει και από τα εσωτερικά προβλήματα της γειτονίας μας, να επαγρυπνούμε και να ενισχύουμε την ετοιμότητά μας, που εξασφαλίζουν με την άριστη εκπαίδευση, τη σύγχρονη υποδομή και το αξιόμαχό τους εν γένει οι Ένοπλες Δυνάμεις μας.

Η φετινή επέτειος συνέπεσε και με την επιτυχία των δικωτικών αρχών στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας. Παρά το γεγονός ότι το φαινόμενο της τρομοκρατίας δεν απετέλεσε σοβαρή απειλή για τη δημοκρατία μας, χρησιμοποιήθηκε πάντως για την αμφισβήτηση της και κυρίως για την υπονόμευση του κύρους και της διεθνούς θέσης της χώρας, καθώς και της οικονομίας της, ιδιαίτερα του τουρισμού μας.

Αξιοποιήθηκε, όμως, η τρομοκρατία και για την άσκηση και εκβιασμών σε βάρος της χώρας μας, όπως στην περίπτωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004 για την εξυπηρέτηση στρατηγικών και άλλων συμφερόντων άλλων χωρών.

Η τρομοκρατία συνεπώς, κάτω από οποιοδήποτε ιδεολογικό δήθεν κάλυμμα και αν εμφανίστηκε και έδρασε, εξυπηρέτησε εξ αντικειμένου τόσο με τη δράση της όσο και με την εκμετάλλευσή της από ξένα κέντρα της δράσης της ανθελληνικά και μόνο συμφέροντα.

Αυτός δυστυχώς είναι ο απολογισμός της τρομοκρατίας μαζί με τις δολοφονίες τόσων Ελλήνων και ξένων θυμάτων των εγκληματικών της επιχειρήσεων.

Πρέπει, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είμαστε υπερήφανοι γιατί σε αντίθεση με ό,τι συμβαίνει σε άλλες χώρες - ισχυρές και μεγάλες χώρες - η αντιμετώπιση της τρομοκρατίας στην Ελλάδα δεν γίνεται με οποιαδήποτε έκπτωση στα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και τις κατοχυρωμένες δικονομικές εγγυήσεις.

Δεν αρκεί, όμως, αυτό. Πρέπει να επαγρυπνούμε, γιατί ο τρόπος με τον οποίο εμπορεύονται πολλά ηλεκτρονικά κυρίως μέσα την υπόθεση αυτή, δημιουργεί ένα κλίμα κατάλληλο για διαολίσθηση σε παραβιάσεις αρχών και δικαιωμάτων που είμαι βέβαιος ότι δεν θα επισυμβεί, διότι σε μία τέτοια περίπτωση θα εμφανισθεί αυτό που δεν κατόρθωσε η τρομοκρατία σε βάρος της δημοκρατίας μας. Να σκιαστεί δηλαδή η τριαντάχρονη καθαρή πορεία της.

Με αυτές τις σκέψεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και την πεποίθηση ότι η δημοκρατία μας θα συνεχίσει την πορεία της συνεχώς ενδυναμούμενη, χαιρετίζω τη σημερινή επέτειο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κ. Κωνσταντίνος έχει το λόγο.

ΦΛΩΡΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, το δεύτερο εξάμηνο του 1972 και κατά τη διάρκεια του 1973 όλη σχεδόν η φοιτητική νεολαία, εκφράζο-

ντας τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, συμμετείχαμε σε διαδηλώσεις και διαμαρτυρίες κατά της ξενοκίνητης δικτατορίας στη χώρα μας. Κεντρικό σύνθημα από τα γεγονότα της Νομικής έως την εξέγερση του Πολυτεχνείου ήταν «Ψωμί, Παιδεία, Ελευθερία, Εθνική Ανεξαρτησία». Κανείς μας δεν φαντάστηκε ότι η χούντα θα κατέρρεε τον επόμενο χρόνο με αυτόν τον τρόπο, αφήνοντας τέτοιου είδους ερείπια και εθνική συμφορά.

Το πραξικόπημα στην Κύπρο τέτοιες μέρες πριν από είκοσι οκτώ χρόνια, η προσπάθεια δολοφονίας του Μακάριου, τα ανδρείκελα που φιλοδόχησαν να κυβερνήσουν τη Μεγαλόνησο έδωσαν την αφορμή που η Τουρκία επιζητούσε για την εισβολή και κατοχή του βόρειου τμήματος του νησιού.

Το σχέδιο εισβολής και κατοχής που ήταν έτοιμο από καιρό, τέθηκε σε ενέργεια με τις ευλογίες του Κίσινγκερ και με τα όπλα του ΝΑΤΟ.

Κύριε Πρόεδρε, από το 1974 μέχρι σήμερα η χώρα μας γνώρισε μια πρωτόγνωρη πρόοδο παρά τα όποια επί μέρους προβλήματα. Η Δημοκρατία μας ριζωσε, απλώθηκε και βάθυνε με νέους θεσμούς και έγινε κατανοητό ότι η εθνικοφροσύνη είναι εξίσου μοιρασμένη σε όλους τους Έλληνες. Δεν είναι ούτε επάγγελμα ούτε προνόμιο ορισμένων.

Οι πολιτικές απόψεις και οι εκφράσεις τους μέσα από τα κόμματα αποτελούν πια συστατικό στοιχείο της δημοκρατίας μας και του κράτους δικαίου συνταγματικά κατοχυρωμένα. Η Ελλάδα είναι μέρος μιας μεγάλης δημοκρατικής οικογένειας με αρχές διακηρυγμένες και δεσμευτικές για όλες τις κοινωνίες της Ευρώπης που θέλουν να συμμετέχουν στο κοινό ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Η παλιά ΕΟΚ, με επιτάχυνση ιδιαίτερα μετά το 1989-1990, μετετράπη σε Ευρωπαϊκή Ένωση καθιερώνοντας θεσμούς και αξίες που τιμούν την ιστορία και τον ευρωπαϊκό πολιτισμό.

Παράλληλα, εδώ στη χώρα μας παραμένει ένα μεγάλο εν πολλοίς αναπάντητο μέχρι σήμερα ερωτηματικό. Και η μοίρα το έφερε η δική μας γενιά σ' αυτόν το χρόνο, το 2002, να πρέπει να απαντήσει για το μέλλον της Μεγαλονήσου. Το 2002 είναι η κρίσιμη χρονιά. Είναι κρίσιμη, γιατί η παγκοσμιοποίηση απαιτεί νέες προσεγγίσεις και προσεκτικότερους χειρισμούς. Είναι κρίσιμη για τις κοινές ευρωπαϊκές αξίες σε όλη την ήπειρο μετά το γκρέμισμα του τείχους του Βερολίνου. Κρίσιμη, γιατί τα προβλήματα που υπάρχουν οξύνονται και είναι καθημερινά στη Μέση Ανατολή. Κρίσιμη για την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με την απόφαση στο Ελσίνκι. Κρίσιμη για το χρέος της Ελλάδας απέναντι στην Κύπρο. Κρίσιμη για την πολιτική ηγεσία της Ελλάδας. Κρίσιμη για την τιμή του έθνους μας που κρίνεται στην Κύπρο. Η Ελλάδα οφείλει στην Κύπρο όχι μόνο ιστορικά, εθνικά και νομικά. Οφείλουμε επίσης να εξαντιώσουμε από το άγος του 1974.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαληγούρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η 24η Ιουλίου είναι ημέρα νηφάλιας αποτίμησης της πρόσφατης ιστορίας μας, των επιτευγμάτων και των αδυναμιών μας, ημέρα στιγματισμού των βιαστών των δημοκρατικών θεσμών, ημέρα καταδίκης της συνεχιζόμενης κατοχής της Κύπρου, ημέρα μνήμης για όσους συνέβαλαν στην ανατροπή της δικτατορίας, ημέρα απόδοσης τιμής γι' αυτούς που στερέωσαν έκτοτε τη δημοκρατία μας, ημέρα επαναδιακήρυξης της υποχρέωσης του πολιτικού κόσμου να αναβαθμίσει την ουσία και την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Ξαν σήμερα πριν από είκοσι οκτώ χρόνια η δημοκρατία μας ξαναγεννήθηκε ως νέος φοίνικας από τις στάχτες της εθνικής καταστροφής που έλα ρηχό και βάνανσο δικτατορικό καθεστώς επέφερε στην Κύπρο.

Η Νέα Δημοκρατία -και δικαιούμαι σήμερα ειδικά να μιλήσω με παραταξιακή υπερηφάνεια- είναι ταυτισμένη με τη γέννηση της μεταπολεμικής δημοκρατίας, άρρηκτη δεμένη με τα οράματα, τις ιδέες, τις προσδοκίες που κυριάρχησαν μετά την πτώση της Απριλιανής χούντας. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ενσαρκωτής και εκφραστής της παλαικής βούλησης τις δύσκο-

λες εκείνες μέρες απεκατέστησε με ενάργεια και αποφασιστικότητα τη δημοκρατία, την πολιτική νομιμότητα και τη λαϊκή κυριαρχία. Και θεμελίωσε το πολιτικό εποικοδόμημα που έχει χαρίσει στη νεότερη Ελλάδα τη μεγαλύτερη περίοδο ομαλότητας και σταθερότητας που γνώρισε ποτέ. Ταυτόχρονα διάνοιξε τις μεγάλες οδούς που σφράγισαν το εθνικό μας μέλλον προσδίδοντας το πολιτικό μας εποικοδόμημα τον απαραίτητο ορίζοντα. Τροχοδρόμησε την ένταξη της χώρας στην ενοποιούμενη τότε Ευρώπη και αντίστοιχα απεκατέστησε την Ελλάδα ως αναπόσπαστο στοιχείο της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Υιοθέτησε έναν ήπιο οικονομικοκοινωνικό φιλελευθερισμό που και πεδίο δημιουργίας προσέφερε στις υγιείς δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και τις κοινωνικές αδικίες και στρεβλώσεις της εποχής της δικτατορίας επανόρθωσε με την κρατική παρέμβαση και μέριμνα.

Οι θεμελιακές αυτές επιλογές συνιστούν ένα πλαίσιο, το οποίο δοκιμάστηκε και δικαιώθηκε στην πράξη στον ελληνικό χώρο αλλά και διεθνώς.

Στα είκοσι οκτώ αυτά χρόνια κύλησε πολύ νερό στο μύλο της δημοκρατίας μας. Κανείς δεν αμφισβητεί τα όσα συντελέστηκαν, τα όσα μεγάλα και ουσιαστικά επιτεύχθηκαν στο επίπεδο της πολιτικής δημοκρατίας, όπως και της οικονομικής προόδου, στο επίπεδο της ελευθερίας, όπως και της ανάπτυξης. Και δικαιούνται σε τελευταία ανάλυση όλες οι πολιτικές δυνάμεις να αισθάνονται υπερήφανες για το γεγονός ότι πρόσφεραν στο λαό και στον τόπο είκοσι οκτώ χρόνια σταθερότητας, συναίνεσης, τουλάχιστον ως προς τις κορυφογραμμές της εθνικής πορείας, ελεύθερης έκφρασης της λαϊκής βούλησης.

Αυτά που είναι αυτονόητα σήμερα ήταν δυσανάγνωστα πριν από μερικές δεκαετίες. Η φετινή επέτειος ενέχει μάλιστα κι έναν ιδιαίτερο πανηγυρικό χαρακτήρα. Η δημοκρατία μας - δηλαδή όλες οι πολιτικές δυνάμεις ως έκφραση της κοινωνικής βούλησης- επέφερε συντριπτικό πλήγμα σ' έναν από τους σκληρότερους εχθρούς της, την τρομοκρατία. Σφαίρες και βόμβες μιας άλλης εποχής, που όμως έπλητταν σύγχρονους στόχους και μαζί και το διεθνές κύρος της χώρας μας, άτομα που ζούσαν εγκλωβισμένα στο δικό τους φανταστικό μικρόκοσμο αλλά σκότωναν ανθρώπους του δικού μας κόσμου, φαίνεται ότι δεν μπορούν να βλάψουν πια. Είναι μια εξέλιξη που αποδίδει δικαιοσύνη στις οικογένειες των θυμάτων, αφαιρεί ένα μολυσμένο αγκάθι από το πλευρό της χώρας, απαλλάσσει την εθνική πορεία από έναν μεγάλο ίσκιό. Αυτονόητα διαδηλώνουμε όλοι την ανακούφισή μας, την κοινή μας βούληση και σύμπραξη για την πλήρη και οριστική εξάλειψη του τρομοκρατικού νέφους.

Ταυτόχρονα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, σε τούτη την επέτειο, που είναι επέτειος όλων μας, προτείνω να αναλογιστούμε και τους άλλους σύγχρονους μεγάλους εχθρούς της πραγματικής δημοκρατίας. Γιατί βέβαια δεν απειλείται πια από στρατιωτικά κινήματα. Απειλείται όμως από την ανεργία και τον κοινωνικό αποκλεισμό, την ανισότητα στην καθημερινή ζωή, την ανασφάλεια για το μέλλον, την υποβαθμισμένη παιδεία, την αλαζονεία της εξουσίας, την έλλειψη επαρκούς κοινωνικής αλληλεγγύης. Ακόμα απειλείται -και αυτή είναι ίσως η μεγαλύτερη τελικά απειλή- από τη διάβρωση του ηθικού πυρήνα της δημοκρατίας, όπως εκφράζεται από την έκρηξη της διαφθοράς στον τόπο, από την έκρηξη της διαπλοκής που άνομα διασυνδέει μια άρχουσα ομάδα, ορισμένα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης κι ελάχιστα οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα, από την αμφισβήτηση της αξιοπιστίας και του κύρους του πολιτικού συστήματος από κέντρα που επιχειρούν την ποδηγέτηση της πολιτικής ζωής του τόπου, από την προσπάθεια κάποιων να θυσιάσουν την ενότητα του λαού στο βωμό μικροκομματικών στόχων, συνειδητά αναμοχλεύοντας διχαστικά συνθήματα, που ευτυχώς ο ωριμότερος από αυτούς λαός αποκρούει.

Αυτοί είναι οι σύγχρονοι εχθροί. Τους έχουμε μπροστά μας. Απειλούν την ουσία της δημοκρατίας. Δικό μας χρέος λοιπόν είναι να τους καταπολεμήσουμε. Αυτό το περιεχόμενο προτείνω εν ονόματι της παρατάξής μου να προσδώσουμε στη φετινή επέτειο προκειμένου ο εορτασμός της δημοκρατίας μας να μη μείνει κενό γράμμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Ο κ. Στριφτάρης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΤΡΙΦΤΑΡΗΣ : Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναμφισβήτητη η σημερινή μέρα είναι μέρα που τιμάμε όλους και όλες που αγωνίστηκαν για την ανατροπή της αμερικανο-νατοϊκής λαομίσητης φασιστικής δικτατορίας. Είναι μέρα που πρέπει να μας θυμίζει ότι όσο ισχυροί και αν φαίνονται οι πάτρωνες της φασιστικής δικτατορίας στη χώρα μας δεν είναι ανίκητοι. Είναι μέρα που πρέπει να μας θυμίζει ότι είναι αδίστακτοι. Δυστυχώς αυτή η μέρα που για τον ελληνικό λαό μπορεί να σήμαινε και σήμαινε πραγματικά την απομάκρυνση των Συνταγματαρχών από την εξουσία, συνοδεύτηκε από τη μεγάλη προδοσία που έκαναν με το φευγικό τους, με το Κυπριακό.

Πιστεύουμε ότι το πρόβλημα της Κυπριακής Δημοκρατίας είναι κληρονόμηση αυτής της τακτικής των Αμερικανών και των νατοϊκών και πρέπει όλοι να παλέψουμε για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, όπως είναι ανεξάρτητο κράτος, μέλος του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Πρέπει να δούμε το πρόβλημα σαν πρόβλημα κατοχής από μια ξένη δύναμη, παλεύοντας όλοι μαζί και με τον κυπριακό λαό για μια Κύπρο που θα έχει ενιαία κρατική οντότητα, θα έχει μία εκπροσώπηση και προς τα μέσα και προς τα έξω και θα έχουν ίσα δικαιώματα και οι Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι.

Αυτό όμως φαίνεται ότι δεν είναι ούτε στις προθέσεις ούτε στις θελήσεις των Αμερικανών. Δυστυχώς τέτοιες αντιλήψεις βρίσκουν έρεισμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία λέει ότι ανεξάρτητα εάν θα λυθεί ή όχι το Κυπριακό, μπορεί το μη κατεχόμενο μέρος της Κύπρου να γίνει μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Νομίζουμε ότι αυτή θα είναι η de facto διχοτόμηση της Κύπρου και θα εγερθούν άλλα προβλήματα από εκεί και πέρα.

Θέλω να πω ότι η αστική τάξη πήρε όλα τα μέτρα για να θωρακίσει τη δική της δημοκρατία, αλλά η δημοκρατία για την οποία πάλευαν όσοι πάλεψαν ενάντια στη δικτατορία δεν έχει να κάνει ούτε με καταστάσεις επιστράτευσης για το δικαίωμα της απεργίας όπως ισχύει σήμερα δυστυχώς για τους ναυτεργάτες, ούτε έχει να κάνει με τις δίκες των αγροτών -είχαμε πλέον την Ελλάδα των αγροτοδικείων για μια περίοδο όπου κινητοποιήθηκαν οι αγρότες για τα δίκαια αιτήματά τους- ούτε έχει να κάνει με τα μαθητοδικεία, ούτε με αυτό που γίνεται καθημερινά, όπου έχουμε εδώ και είκοσι οκτώ χρόνια ελάχιστα, μετριούνται στα δάκτυλα του ενός χεριού, απεργίες που δεν κηρύχθηκαν παράνομες και καταχρηστικές.

Η δημοκρατία έχει να κάνει με όλα αυτά. Νομίζουμε ότι καθήκον μας είναι να μην αποπροσανατολιζόμαστε. Μια τακτική που υπάρχει σήμερα είναι όλα αυτά να παραμερίζονται και να τονίζονται οι ατέλειες της δημοκρατίας μας και εν ονόματι των ατελειών αυτών να ψηφίζονται τρομονόμοι, να ψηφίζονται ειδικές συμβάσεις για να αλωνίζουν στη χώρα μας οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες και όχι μόνο, να φεύγουν οι βάσεις και να παραμένουν οι βάσεις και να ποδηγετείται ουσιαστικά το κίνημα στο να είναι επικτό και ρεαλιστικό ό,τι συμφέρει σήμερα την αστική, την άρχουσα τάξη.

Δεν συμεριζόμαστε την αισιοδοξία της Κυβέρνησης και τους τόνους που δίνει στην εξάρθρωση της «17 Νοέμβρη». Έχουμε σοβαρές επιφυλάξεις, αν και φυσικά δεν μπορούμε να μην πούμε ότι έγινε ένα πρώτο βήμα, όμως δεν πρέπει να μείνει εκεί. Δεν θα πάσουμε να πιστεύουμε ότι όλοι αυτοί οι μηχανισμοί που με την πτώση της χούντας τους κόπηκε ο ομφάλιος λώρος και αποδιοργανώθηκαν, προσπάθησαν να ξαναοργανωθούν και χρησιμοποίησαν -εάν δεν κατασκεύασαν κιόλας- την «17 Νοέμβρη», για να κρατούν όμηρους τις ελληνικές κυβερνήσεις με εκβιασμούς που ήθελαν να κάνουν οι μυστικές υπηρεσίες και οι κυβερνήσεις τους και φυσικά για να τη χρησιμοποιούν και οι αστικές κυβερνήσεις της χώρας μας για να θωρακίζουν τη δική τους εξουσία, τη δική τους δημοκρατία, που δεν είναι δημοκρατία για το λαό.

Με αυτές τις σκέψεις πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός έχει και μνήμη και γνώση και καθημερινά βλέπει ότι η διεξόδος μπο-

ρεί να είναι όχι σ' αυτό που θέλουν να τον κάνουν να πιστέψει, για να είναι νομοταγής, αλλά με την οργανωμένη πάλη του και με την περιφρούρηση της πάλης του απ' όποιες επιβουλές και προβοκάτισες να παλέψει ενωμένος για το κτίσιμο του αντιιμπεριαλιστικού, αντιιμπεριαλιστικού δημοκρατικού μετώπου για να γίνουν πραγματικότητα τα οράματα του Πολυτεχνείου και τα οράματα όλων όσων αγωνίστηκαν για την πτώση της δικτατορίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Κωνσταντόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τότε το χρέος ήταν να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία από τους εξωτερικούς κινδύνους και από τις εσωτερικές υπονομεύσεις, να αποκαταστήσουμε τη δημοκρατία, να εκδιώξουμε τη δικτατορία που επέβαλε στη χώρα μας αυτήν τη βάνουση επταετία ανελευθερίας και χυδαϊότητας. Σήμερα το χρέος είναι να υπερασπιστούμε τη δημοκρατία από τις εσωτερικές της εκπτώσεις, από τις εσωτερικές της αδυναμίες και αλλοιώσεις. Σήμερα το χρέος είναι να δώσουμε στη δημοκρατία την ποιότητα που της λείπει, την αξιοπιστία που χρειάζεται. Αυτό σημαίνει, παιδεία, πολιτισμός, κοινωνική προστασία, υπεράσπιση των δικαιωμάτων, θεσμική λειτουργία όλων των λειτουργιών της πολιτείας στο όνομα της δημοκρατικής νομιμότητας, για να μη συνηθίσει η κοινή συνείδηση στις παραθεσμικές δραστηριότητες, για να μη βλέπει πάνω από την εξουσία των δημοκρατικών θεσμών την υπερεξουσία της διαπλοκής, των συγκροτημάτων που θέλουν να επιβάλουν τις θελήσεις τους περίπου ως νόμο.

Η δικτατορία του 1967 δεν ήρθε τυχαία, ούτε ήρθε από μόνη της. Είχε προαναγγελθεί και είχε προετοιμαστεί συστηματικά. Η απειλή για επέμβαση του στρατού και για εκτροπή από το συνταγματικό κοινόβουλευτικό πλαίσιο αποτελούσε σταθερή παράμετρο διαμόρφωσης των εξελίξεων στη δεκαετία του 1960. Ακόμη και τις παραμονές της 21ης Απριλίου, εν όψει των εκλογών του Μαΐου το 1967 δεν ήταν λίγοι εκείνοι που προβληματίζονταν για τη διαφαινόμενη ενίσχυση της Ένωσης Κέντρου και της ΕΔΑ. Ήθελαν μία επέμβαση προς όφελός τους είτε από τα Ανάκτορα είτε από τους μηχανισμούς του λεγόμενου συμμαχικού παράγοντα και ειδικότερα των Η.Π.Α.

Η δικτατορία του 1967 δεν ήταν δημιούργημα ή ενέργεια κάποιων μωροφιλόδοξων νοσηρών εγκεφάλων. Έδρασαν για την επιβολή και τη στήριξη της φανεροί μηχανισμοί της διπλωματικής και στρατιωτικής αποστολής των Η.Π.Α. και του ΝΑΤΟ, αλλά κυρίως μυστικοί μηχανισμοί της CIA, υπηρεσίες ειδικευμένες στην αποσταθεροποίηση ανεπιθύμητων και ενοχλητικών πολιτικών εξελίξεων, ειδικευμένες την πρόκληση πραξικοπημάτων και στην επιβολή δικτατοριών.

Πιστεύουμε ότι είναι κάποτε καιρός να μάθει ο λαός μας και να διδάσκεται την ιστορία του συνολικά. Δεν μιλάμε για την ιστορία που γράφουν οι νικητές, ούτε για την ιστορία που γράφουν οι ηττημένοι. Η ωραιοποιημένη ιστορία, η ακρωτηριασμένη ιστορία, η ιστορία των κατά συνθήκη ψευδών και των σκόπιμων συγκαλύψεων, η ιστορία της συγκυρίας και της κομματικής υστεροβουλίας, η ιστορία που γράφεται με υπουργικές εγκυκλίους ή με ερωτήσεις Βουλευτών στα διδακτικά βιβλία, αναπαράγει και διαιωνίζει πολιτικά στερεότυπα. Δεν δημιουργεί αυτογνώσια και αυτοσυνείδηση.

Από την Εθνική Αντίσταση και το ΕΑΜ στον εμφύλιο πόλεμο, από τον εμφύλιο πόλεμο στη δεκαετία των διώξεων και του αστυνομικού κράτους, από τις εκτελέσεις, τις φυλακίσεις και τις εξορίες στην ελπίδα που μετά το 1958 και το 1961 οδήγησε στην περίοδο του 1963-1965.

Η δικτατορία τσάκισε αυτήν την ελπίδα που εκφραζόταν δημοουργικά σε όλους τους τομείς του δημοσίου βίου στη δεκαετία του 1960 για εκδημοκρατισμό. Προηγήθηκε η αποστασία του 1965, ακολούθησε η επτάχρονη ανελευθερία. Από την άνοιξη για τον εκδημοκρατισμό στη βαρβαρότητα του σκοταδισμού.

Σε όλην αυτήν την περίοδο από την Εθνική Αντίσταση και τον εμφύλιο μέχρι και την επιβολή της δικτατορίας, μέσα από τις

περιπέτειες και τις αντιφάσεις της νεότερης πολιτικής μας ιστορίας, διαμορφώθηκαν στη λαϊκή συνείδηση η δημοκρατική ευαισθησία για την υπεράσπιση των κοινωνικών αξιών, των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, η κουλτούρα ενός ανθεκτικού και θεληματικού συνταγματικού πατριωτισμού, όπως εκφράστηκαν με την αγωνιστική επίκληση του ακροτελεύτιου άρθρου του Συντάγματος, του άρθρου 114 που σφράγισε μια περίοδο, που σφράγισε γενιές και έγινε μήτρα ιστορικών ανατάσεων και εξελίξεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συνταγματικός πατριωτισμός, η κουλτούρα υπεράσπισης των δικαιωμάτων, η προτεραιότητα των αξιών της δημοκρατικής νομιμότητας είναι κατάκτηση πολιτισμού, είναι αστείρευτη φλέβα ζωής για το λαό μας που σε καμιά περίπτωση και για καμιά συγκυρία δεν πρέπει να συρρικνωθεί ή να εκφυλισθεί. Και αξίζει κάποτε να υπάρξει ένας δημοκρατικός θεσμός, ένα παρατηρητήριο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες, γιατί το επίπεδο στο οποίο λειτουργούν οι εγγυήσεις προστασίας των δικαιωμάτων είναι το πραγματικό επίπεδο κάθε δημοκρατίας.

Το λέω δε αυτό γιατί στο όνομα αυτής της κουλτούρας και της υπεράσπισης αυτών των συνταγματικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, στο όνομα αυτού του συνταγματικού πατριωτισμού ο ελληνικός λαός δεν αποδέχθηκε τη δικτατορία. Η παθητική και ενεργητική αντίσταση διαμόρφωσαν το μαζικό κίνημα και το δημοκρατικό-κλίμα που εκφράστηκαν στη Μεταπολίτευση.

Είναι μία ακόμα επικίνδυνη αντίφαση να ενοχοποιείται σήμερα η αντιστασιακή δράση και το αντιδικτατορικό κίνημα να κατακευματίζεται απ' όλους εκείνους τους μηχανισμούς που θέλουν τη δράση εναντίον της δικτατορίας να την ευτελίζουν, θεωρώντας την ως αντικείμενο αστυνομικής και πολιτικής υποψίας και να μην την τιμούν ως θέμα ιστορικής και ιδεολογικής στήριξης.

Η δικτατορία δεν ανατράπηκε. Η δικτατορία κατέρρευσε, αποσύρθηκε. Τράβηξαν από τη σκηνή τις μαριονέτες τους οι εμπνευστές αυτής της περιπέτειας και ο λαός πανηγύρισε την κατάρρευση της δικτατορίας, πανηγύρισε την αποκατάσταση της δημοκρατίας στο όνομα του ίδιου πάλι συνταγματικού πατριωτισμού.

Προηγήθηκε το εγκληματικό πραξικόπημα και η τουρκική εισβολή και κατοχή στην Κύπρο. Μία ακόμα εθνική περιπέτεια έπρεπε να συντελεσθεί εις βάρος αυτού του λαού, ώστε οι συνέπειές της να είναι και σήμερα ανοικτές πληγές στην κοινωνική, πολιτική και πνευματική πραγματικότητα του Ελληνισμού μετά τα όσα αποκαλύπτονται για την εγκληματική δράση του Κίσινγκερ και εδώ και στο εξωτερικό.

Ανεξάρτητα από τους μέχρι σήμερα πολιτικούς χειρισμούς για το λεγόμενο «φάκελο» της Κύπρου, ελπίζω να βρεθεί ένας εισαγγελέας του Αρείου Πάγου και να εξετάσει το ενδεχόμενο να καλέσει τον κ. Κίσινγκερ ως εγκληματία κατά της ανθρωπότητας, για όσα έκανε εις βάρος της Κύπρου και της Ελλάδος. Να τον εξετάσει και να τον υποβάλει σε συγκεκριμένες διαδικασίες που έχουν αξία για την ιστορική έρευνα.

Η ένταξη της Κύπρου δεν πρέπει να εμποδισθεί με οποιεσδήποτε φόμουλες και με οποιεσδήποτε γραφειοκρατικές ή τεχνοκρατικές επινοήσεις. Η λύση του Κυπριακού πρέπει να είναι δίκαιη και βιώσιμη, έτσι όπως επιβάλλουν οι αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, με διζωνική, δικονομική ομοσπονδία, με μια διεθνή προσωπικότητα, με μια κρατική οντότητα και μια ιθαγένεια, με αποστρατικοποίηση του νησιού, ώστε να μη διαιωνίζεται το καθεστώς εισβολής και κατοχής που αποτελεί εξαίρεση και προκλητική παραβίαση του ευρωπαϊκού και του διεθνούς κεκτημένου, όπως έχει διαμορφωθεί σήμερα με τις αποφάσεις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Είπε ο κύριος Πρόεδρος –και σωστά το επεσήμανε– ότι η περίοδος από το 1974 και μετά είναι η μοναδική περίοδος στη νεότερη ιστορία της ελεύθερης Ελλάδας που υπάρχει πολιτική ομαλότητα και σταθερή δημοκρατική λειτουργία των θεσμών, χωρίς διώξεις, χωρίς απαγορεύσεις, χωρίς παράνομες ιδεολογίες, χωρίς διωκόμενα κόμματα, χωρίς θεωρίες ανατροπής της καθεστηκυίας τάξεως και θεωρίες συνοδοιπορίας για την αμφι-

σβήτηση των θεσμών μιας οργανωμένης δημοκρατικής πολιτείας.

Αυτή, λοιπόν, η μοναδική περίοδος -κοντά στα τριάντα χρόνια- στη νεότερη ιστορία δημοκρατικής σταθερότητας και πολιτικής ομαλότητας εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να αξιοποιείται πολύ περισσότερο, αρκετά καλύτερα και ότι πρέπει διαρκώς να διαφυλάσσεται με κάθε μέσο, γιατί είναι ύψιστο και αναπαλλοτρίωτο δημόσιο αγαθό. Και αυτό το δεδομένο δεν πρέπει να αποτελεί διακύβευμα στην εσωτερική πόλωση μιας δικομματικής ανταγωνιστικότητας, η οποία εν όψει εκλογικών συστημάτων και πολιτικού συστήματος κάθε φορά κυριαρχεί.

Με αυτήν την έννοια απευθύνομαι στις συναδέλφους και στους συναδέλφους των δύο μεγάλων κομμάτων. Ο δικομματικός ανταγωνισμός να μη θέτει σε διακινδύνευση και σε αμφισβήτηση τη δημοκρατική σταθερότητα και την πολιτική ομαλότητα, που κατακτήθηκε με θυσίες και με αγώνες από αυτόν το λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία αποκαταστάθηκε και για τριάντα χρόνια λειτουργεί. Όμως, οι πολιτισμικές και ιστορικές συνέπειες της δικτατορίας, δυστυχώς, διαρκούν ακόμη. Θα έλεγα ότι με πολύ σκεπτικισμό αρκετοί επισημαίνουν -ανάμεσα σε αυτούς και εμείς- ότι σήμερα φαίνεται πως η Μεταπολίτευση έχασε τη μεταρρυθμιστική της πνοή και τη ριζοσπαστική της δυναμική, καθώς σήμερα στο δημόσιο βίο κυριαρχεί περισσότερο η απαίτηση της προσαρμογής και προβάλλεται περισσότερο η αγοραία αντίληψη σχεδόν για όλα.

Θα ήθελα να τελειώσω κάνοντας μια αναφορά σε αυτά που ζούμε σήμερα όλοι μας. Η δημοκρατία είναι εδραιωμένη και ισχυρή. Εκείνο που δεν είναι σε ικανοποιητικό επίπεδο είναι η ποιότητα της δημοκρατίας. Ας αγωνιστούμε, για να αναβαθμίσουμε την ποιότητα της δημοκρατίας.

Ο τομέας της ενημέρωσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τομέας δημοσίου ενδιαφέροντος και δεν μπορεί να αφαιρεθεί στην ασύδοτη δράση ορισμένων μέσων που μετατρέπουν σε χυδαίο εμπόρευμα τα πάντα, που μετατρέπουν σε κανιβαλικό ανταγωνισμό τα πάντα. Αν θέλουμε να υπερασπιστούμε την ποιότητα της δημοκρατίας, θα προστατεύσουμε τον τομέα της ενημέρωσης, ως δημοσίου ενδιαφέροντος τομέα, και δεν θα τον εγχωρούμε με τον έναν ή τον άλλον τρόπο -φανερά ή συγκαλυμμένα- στην ασύδοτη δράση συγκροτημάτων και μηχανισμών που επιδιώκουν την παθητικοποίηση της ελληνικής κοινωνίας, τη διαστρέβλωση της ιστορίας, την αλλοίωση του πολιτικού περιεχομένου της δημοκρατίας και τον εκσυγχρονισμό των αξιών της καθημερινής μας ζωής σε μία κούρσα αναγνωρισιμότητας, όπου ο καθένας πουλάει και αγοράζει την ψυχή του μόνο και μόνο για να δει τη φάτσα του στο παράθυρο κάποιου τηλεοπτικού μέσου.

Η δημοκρατία δεν απολογείται στην τρομοκρατία. Η τρομοκρατία λοιδορεί το κοινοβουλευτικό σύστημα και τα κοινοβουλευτικά πολιτικά κόμματα. Η δημοκρατία δεν απολογείται στην τρομοκρατία, όπως και η Αριστερά δεν ενοχοποιείται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης που στο όνομα της εξαργυρώσιμης αναγνωρισιμότητας προσφέρουν τον εαυτό τους. Όπως προσφέρουν ορισμένοι τον εαυτό τους ως ενοχλητικό θέμα, έτσι νομίζουν ότι μπορούν να προσφέρουν και την ιστορία και τους αγώνες για διαπόμπευση.

Είναι σημαντικό να εξαρθρωθεί η τρομοκρατία, να φύγει αυτή η σκιά που δηλητηριάζει το δημόσιο βίο της χώρας. Είναι επιτυχία ότι έγιναν προς αυτήν την κατεύθυνση βήματα, τα οποία έριξαν φως εκεί που επικρατούσε μέχρι τώρα σκοτάδι. Θα είναι μεγαλύτερη επιτυχία, εάν αποκαλυφθούν όλες οι πτυχές και της δράσης και της πληροφοριοδότησης και της επιμελητείας και της χρηματοδότησης και της συνέργειας και της διαιώνισης αυτής της συγκεκριμένης ιστορίας.

Γιατί σήμερα φαίνεται πόσο είναι γελοία όλα εκείνα τα σενάρια που προσπαθούσαν να δώσουν ερείσματα σε αυτήν τη δολοφονική τρομοκρατική δράση. Και είναι παρήγορο για την ελληνική κοινωνία ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις, τριάντα χρόνια μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας, επισημαίνουν ότι το μοναδικό σύστημα μέσα από το οποίο μπορούν να λειτουργούν οι κοινωνίες και να πορεύονται οι εξελίξεις είναι το δημο-

κρατικό αντιπροσωπευτικό σύστημα, το σύστημα των κοινοβουλευτικών θεσμών, που χρειάζονται βεβαίως διεύρυνση, ενίσχυση, ποιότητα και αξιοπιστία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το λόγο έχει εκ μέρους της Κυβέρνησης ο Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης κ. Πρωτόπαπας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ (Υπουργός Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πράγματι μια σημαντική μέρα η σημερινή, η μέρα που τιμούμε την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη σύγχρονη ιστορία μας. Τιμούμε σήμερα την αποκατάσταση της δημοκρατίας μετά την επτάχρονη τυραννία, μετά από μία περίοδο που έβαλε σε περιπέτειες τη χώρα μας, που συνδέθηκε με εθνικές τραγωδίες, όπως αυτή της Κύπρου, που συνδέθηκε με την καταπίεση, τον αυταρχισμό, τις διώξεις, τις φυλακίσεις, τα βασανιστήρια οποιουδήποτε ανθρώπου είχε την οποιαδήποτε αντίθετη άποψη.

Η μελανή αυτή σελίδα της μεταπολεμικής μας ιστορίας ήταν αποτέλεσμα μιας άλλης μακράς περιόδου πολιτικής ανωμαλίας κατά τη διάρκεια της οποίας υπήρξε και συστηματική φαλκί-δευση των δημοκρατικών και ατομικών ελευθεριών. Υπήρξε ένα μονοκομματικό κράτος από το οποίο αποκλείονταν ευρύτερα κοινωνικά στρώματα ή τουλάχιστον γινόταν προσπάθεια να αποκλειστούν από το κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι της χώρας.

Ατενίζοντας το μέλλον ο λαός μας δεν πρέπει να λησμονεί την ιστορία και το παρελθόν. Οφείλουμε όλοι, πολίτες και πολιτικοί, να κοιτάζουμε και πίσω, για να μπορούμε σωστά να βλέπουμε μπροστά.

Εικοσιοκτώ χρόνια μετά, όλοι συμφωνούμε ότι η δημοκρατία μας δεν κινδυνεύει πια. Κανείς δεν θέλει ούτε να υποτιμήσει, ούτε να υποβαθμίσει τη συμμετοχή όλων των πολιτικών προσώπων και όλων των πολιτικών δυνάμεων απ' όλους τους χώρους, που συνέβαλαν στην αποκατάσταση της δημοκρατίας.

Οφείλουμε όμως να αναγνωρίσουμε ότι όλα αυτά τα χρόνια έγιναν συστηματικές αλλαγές χάρη στις οποίες μπορούμε να πούμε σήμερα ότι η δημοκρατία μας είναι σταθερή, ότι η δημοκρατία μας δεν κινδυνεύει, ότι η δημοκρατία μας πορεύεται μπροστά.

Θέλω ιδιαίτερα να επισημάνω ότι από τις κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου από το 1981 δόθηκε ιδιαίτερο βάρος για την εθνική συμφιλίωση, για την ενίσχυση των θεσμών της δημοκρατίας, για τη στήριξη αυτών των θεσμών, με αποτέλεσμα, χάρη και σε άλλες κυβερνήσεις, όλων των κομμάτων και στη σημερινή Κυβέρνηση του Κώστα Σημίτη, να μπορούμε να πούμε ότι το πολιτικό μας σύστημα λειτουργεί άψογα. Ότι γίνονται πια και νέες συνεχείς αλλαγές που χαρακτηρίζουν την ενίσχυση της ποιότητας της δημοκρατίας μας, όπως για παράδειγμα η ίδρυση των ανεξαρτήτων αρχών, ότι έχουμε μάθει όλοι να ζούμε μέσα σε ένα καθεστώς που αναγνωρίζουμε -και γίνονται σεβαστά από τον καθένα- τη διαφορετικότητα, την άποψη του άλλου, την ελεύθερη έκφραση της γνώμης και -γιατί όχι;- την πολυπολιτισμικότητα ή τις διαφορές ανεξαρτήτως ποιος είναι αυτός.

Αναμφίβολα χρειάζονται κι άλλα βήματα για την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Αν και δεν υπάρχει θέμα δημοκρατίας, οφείλουμε να ενισχύσουμε την ποιότητα της δημοκρατίας μας, που όλοι αναγνωρίζουμε ότι σε ορισμένα ζητήματα παρουσιάζει ελλείψεις. Και επιχειρούμε να το κάνουμε.

Γνωρίζουμε όλοι για παράδειγμα ότι υπάρχουν προβλήματα στη σχέση του πολιτικού μας συστήματος με οικονομικά συμφέροντα. Γι' αυτό και πρόσφατα είχαμε την ευκαιρία να εισηγηθούμε -και η Βουλή αποδέχθηκε και ψήφισε- ένα νόμο με τον οποίον οριοθετούμε τη χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων και τους όρους συμπεριφοράς των υποψηφίων κατά τη διάρκεια του προεκλογικού αγώνα.

Επίσης πρόσφατα εισηγηθήκαμε και η Βουλή απεδέχθη κι ένα άλλο ιδιαίτερα σημαντικό νομοθέτημα, με το οποίο κατοχυρώνεται για πρώτη φορά και στην πράξη εφαρμόζεται το ασυμβίβαστο μεταξύ του βασικού μετόχου επιχείρησης Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και του επιχειρηματία ο οποίος συναλλάσσε-

ται με το δημόσιο.

Έτσι γίνεται ένα αποφασιστικό βήμα σε ένα κρίσιμο ζήτημα της ποιότητας της δημοκρατίας μας, όπως είναι η διαπλοκή των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και της οικονομικής εξουσίας.

Υπάρχουν προβλήματα; Ναι, υπάρχουν προβλήματα ακόμη. Γιατί όσο υπάρχει υψηλή ανεργία, όσο υπάρχει φτώχεια και κοινωνικός αποκλεισμός –και υπάρχουν στην Ελλάδα παρά τα όποια θετικά βήματα έχουν γίνει– δημιουργούνται ζητήματα στην ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας μας. Και εμείς θέλουμε με τη βοήθεια όλων, με τη στράτευση όλων των ζωντανών και παραγωγικών δυνάμεων αυτής της χώρας να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα, να συνδυάσουμε την ισχυρή δημοκρατία με την ισχυρή και ενωμένη κοινωνία. Παρ' όλα αυτά κανείς δεν μπορεί να μην αποδεχθεί ότι η Ελλάδα σήμερα είναι μια ισχυρή χώρα, είναι η πιο ισχυρή χώρα και η πιο ισχυρή δημοκρατία στον ευρύτερο χώρο της Βαλκανικής ή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Αποτελεί έναν παράγοντα σταθεράς σε όλη την Ευρώπη, μετέχει στην καρδιά της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά την επιτυχία του στόχου της ένταξης στην ΟΝΕ, έχει διεθνή φωνή και λόγο, μπορεί και επηρεάζει προς όφελος των εθνικών συμφερόντων τις εξελίξεις που μας αφορούν, τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

Σ' αυτήν τη νέα εθνική αυτοπεποίθηση που και πάλι γεννιέται στις αρχές του 21ου αιώνα, μπορούμε να στηριζόμαστε όλοι και να ελπίζουμε ότι συμβάλλοντας πάντα στη μεγαλύτερη ανάπτυξη, στην άνοδο του βιοτικού επιπέδου, στην ενίσχυση των θεσμών, στη στήριξη της ποιότητας της δημοκρατίας, αναγνωρίζοντας ότι η προσαρμογή πολλές φορές είναι αναγκαία, ότι οι επιθετικοί στόχοι μπροστά μας οδηγούν προς το μέλλον και γνωρίζοντας ότι με τον πολιτικό ρομαντισμό ή με την εναπόληση παρελθουσών καταστάσεων ή με την εμμονή σε λογικές συντήρησης που σε τίποτα δεν οδηγούν, έχουμε λοιπόν τη δυνατότητα, ξεπερνώντας τα όλα αυτά, να οικοδομήσουμε ένα πιο σταθερό και πιο σίγουρο μέλλον.

Αναμφίβολα τα πρόσφατα γεγονότα στον τομέα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας αποτελούν μια ακόμη θετική εξέλιξη για τη δημοκρατία μας και, αν θέλετε, έρχονται επιτέλους μετά από είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια να δικαιώσουν μια προσπάθεια της οποίας την αναγκαιότητα είχε αποδεχθεί όλος ο πολιτικός κόσμος.

Βρισκόμαστε σήμερα, μετά τις πρόσφατες επιτυχίες στον τομέα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, σε έναν ιδιαίτερα σημαντικό δρόμο. Φυσικά οι εξελίξεις είναι ραγδαίες. Αλλά εκείνο που θέλω για μια ακόμη φορά να τονίσω είναι ότι η Κυβέρνησή μας είναι αποφασισμένη να εξαρθρώσει το φαινόμενο της τρομοκρατίας στην Ελλάδα, να φθάσουμε μέχρι τέλους. Γιατί η τρομοκρατία δεν απειλεί μόνο τους πολίτες, η τρομοκρατία απειλεί και αντιστρατεύεται την ίδια τη δημοκρατία. Γιατί η τρομοκρατία έρχεται να αποτελέσει ένα κτύπημα και μέσα στη διεθνή εικόνα της χώρας, αλλά και για τις προοπτικές της ίδιας της χώρας και του λαού μας, ιδιαίτερα εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων.

Απαντάμε στις προσπάθειες της τρομοκρατίας καταπολεμώντας και εξαρθρώνοντας αυτό το φαινόμενο. Και αν θέλετε, ταυτόχρονα, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι είμαστε αποφασισμένοι να απομυθοποιήσουμε και την τρομοκρατία στην Ελλάδα.

Οι άνθρωποι που μετείχαν σ' αυτές τις οργανώσεις και έκαναν αυτές τις πράξεις δεν είναι ούτε Ρομπέν των δασών ούτε κοινωνικοί αγωνιστές και φυσικά δεν έχουν και καμιά σχέση με τον ευρύτερο κοινωνικό και πολιτικό χώρο της Αριστεράς, όπως επί είκοσι επτά χρόνια ήθελαν να μας παρουσιάσουν ορισμένοι. Κατέρρευσαν ως χάρτινος πύργος τα επιχειρήματα όλων εκείνων που φρόντιζαν κάθε φορά είτε με ευθείες αναφορές, είτε με υπονοούμενα να προσπαθούν να εμπλέξουν τμήμα του πολιτικού μας κόσμου με συγκεκριμένα πολιτικά χαρακτηριστικά σ' αυτήν την ιστορία.

Και εμείς δεν κοιτάμε πίσω, κοιτάμε μπροστά και λέμε ότι θα φροντίσουμε όχι μόνο να καταπολεμήσουμε και να εξαρθρώσουμε το φαινόμενο και να στηρίξουμε ακόμη περισσότερο τη δημοκρατία μας, ως και τιμή σε όλους εκείνους που πολέμησαν για να ξαναγυρίσει η δημοκρατία στην Ελλάδα, αλλά και ως χρέος απέναντι σε όλους εκείνους που θέλουν την Ελλάδα να βαδίζει με σταθερότητα, με σιγουριά, με ψηλά το κεφάλι μέσα στο σύγχρονο κόσμο.

Απαντάμε στην τρομοκρατία με περισσότερη δημοκρατία. Οι άνθρωποι αυτοί θα έχουν μια δίκαιη δίκη και οι συλλήψεις και η αντιμετώπισή τους σε όλη αυτή την πορεία θα γίνει με πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των όρων που καθορίζουν το Σύνταγμά μας, οι νόμοι μας και η βαθιά πίστη μας στο κράτος δικαίου.

Θέλω να συμφωνήσω ότι και σήμερα υπάρχουν κάποιες ακρότητες που εμφανίζονται από μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Δεν βοηθάει σε τίποτα η ονοματολογία, δεν βοηθούν τα σενάρια, δεν βοηθούν τα μυθιστορήματα. Η υπόθεση αυτή είναι πάρα πολύ σοβαρή για να γίνει σόου ή τηλεοπτικό θέαμα.

Νομίζω ότι με τη στάση ευθύνης, τη σοβαρότητα και τις επισημάνσεις του καθενός μας, με την προσπάθεια ενότητας όλου του πολιτικού κόσμου, πλην ελαχίστων που επιμένουν ακόμη να δημιουργούν πολιτικά ζητήματα, θα μπορέσουμε να απαντήσουμε και σε αυτό το θέμα.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι φυσικά παραμένει ένα ακόμα χρέος τιμής μετά από όλα αυτά τα χρόνια. Είναι η επίλυση του Κυπριακού. Η Κυβέρνησή μας είναι αποφασισμένη, με τη στήριξη όλου του ελληνικού λαού και πιστεύουμε όλου του πολιτικού κόσμου της χώρας μας, να δώσει ένα θετικό τέλος και σε αυτήν την εκκρεμότητα. Και φυσικά πρώτο βήμα θα είναι η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το επόμενο εξάμηνο είναι ιδιαίτερα κρίσιμο και αποφασιστικό σ' αυτόν τον τομέα.

Έχουμε τη βούληση, έχουμε δημιουργήσει τους θετικούς συσχετισμούς με την εξωτερική μας πολιτική και έχουμε την αποφασιστικότητα που απαιτείται προκειμένου να φέρουμε σε πέρας και αυτόν τον κρίσιμο στόχο. Η ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι το πρώτο μεγάλο αλλά και συνάμα αποφασιστικό βήμα για την οριστική επίλυση του Κυπριακού ζητήματος και την επίλυση ενός ακόμη –του τελευταίου μεγάλου– εκκρεμούς θέματος μετά την εποχή της Μεταπολίτευσης.

Έτσι θα μπορούμε να πούμε ότι ένας ολόκληρος κύκλος έκλεισε και μια νέα ατζέντα πολιτικών θεμάτων, μια νέα διάταξη και οριοθέτηση πολιτικών ζητημάτων για την παραπέρα πορεία της Ελλάδας της χώρας μας, της κοινωνίας μας, θα είναι ανοικτή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 25 Ιουλίου 2002.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παρ. 1, 130 παρ. 8 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 21/22-7-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριου Παπαγεωργόπουλου προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την προέγκριση εγκατάστασης νέων αιολικών πάρκων στην περιοχή της Καρυστίας του Νομού Ευβοίας.

2. Η με αριθμό 20/22-7-2002 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων τήρησης των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας για τους εργαζόμενους στα έργα του Ολυμπιακού Χωριού κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων: «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων».

Κύριοι συνάδελφοι, συμφωνείτε να συζητηθεί σήμερα η πρώτη ενότητα από το 1 έως το 7 άρθρο που αφορά κατά βάση τα ζητήματα της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης και αύριο το πρωί θα συνεχίσουμε με τα υπόλοιπα άρθρα; Αν παραστεί ανάγκη, θα συνεχίσουμε και αύριο το απόγευμα, στην εμβόλιμη συνεδρίαση που έχουμε αποφασίσει για να ολοκληρώσουμε τη συζήτηση των άρθρων και των τροπολογιών.

Συμφωνείτε, κύριοι συνάδελφοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το Τμήμα συμφώνησε ομόφωνα.

Ο κ. Σπηλιόπουλος εισηγητής της πλειοψηφίας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ξεκινάμε με το πρώτο μέρος του νομοσχεδίου που αφορά τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης, που είναι και το κυριότερο τμήμα αυτού του σημαντικού νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 1 υπάρχουν οι έννοιες και οι διαδικασίες της μεταφοράς του συντελεστή δομήσεως. Καθορίζεται ότι κάθε ιδιοκτήτης βαρυνόμενου ακινήτου έχει τη δυνατότητα μεταφοράς συντελεστή δομήσεως σε άλλο ακίνητο, σε άλλη περιοχή, το οποίο ονομάζεται «ωφελούμενο ακίνητο». Το δικαίωμα αυτό συνιστάται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και εγκρίνεται με την έκδοση τίτλου μεταφοράς συντελεστή δομήσεως. Αυτή η απόφαση εκδίδεται ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Σπηλιόπουλε, με συγχωρείτε. Να κάνει η κυρία Υπουργός κάποιες φραστικές παρεμβάσεις στο κείμενο που έχετε υπόψη σας και μετά μπορείτε να συνεχίσετε, γιατί είναι ίσως κάτι που πρέπει να έχετε υπόψη σας.

Κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχω δώσει χθες ένα σημείωμα για κάποιες φραστικές διατυπώσεις στα άρθρα αυτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν μας μοιράστηκαν.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Μοιράστηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς, δώστε το τώρα, τέλος πάντων. Δεν υπάρχει λόγος τώρα να το συζητάμε. Παρακαλώ ο κλητήρας να δώσει ένα αντίγραφο στον κ. Γκατζή και μοιράστε αυτό το κείμενο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στο άρθρο 3 παράγραφος 1δ' μετά τη φράση «ο ίδιος ο κύριος του ακινήτου» προστίθενται οι λέξεις «όπως το ακίνητο υφίστατο κατά την έγκριση του σχεδίου πόλης».

Στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στο τελευταίο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «ή σε ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού».

Στο άρθρο 4, η παράγραφος 5 διαγράφεται.

Αυτά είναι που είχα μοιράσει χθες και προσθέτω...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγγνώμη, κυρία Υπουργέ. Η παράγραφος 5 του άρθρου 4 διαγράφεται;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και η παράγραφος 6 παίρνει τον αριθμό 5 προφανώς.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά τα έχω μοιράσει και γραπτά.

Προσθέτω τα εξής: Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 1 στο β' εδάφιο η φράση «ακίνητα με οικοδομήματα ή μνημεία τα οποία έχουν χαρακτηριστεί αρχαία ή καλλιτεχνικά και ιστορικά μνη-

μεία ή έργα τέχνης που χρειάζονται ειδική προστασία ή ιστορικά οικοδομήματα» αντικαθίσταται με τις λέξεις «ακίνητα με οικοδομήματα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί μνημεία». Αυτό για να ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ, μην επεξηγείτε.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Επαναλαμβάνω, κύριε Πρόεδρε. Οι λέξεις «ακίνητα με οικοδομήματα ή μνημεία τα οποία έχουν χαρακτηριστεί αρχαία ή καλλιτεχνικά και ιστορικά μνημεία ή έργα τέχνης που χρειάζονται ειδική προστασία ή ιστορικά οικοδομήματα» αντικαθίστανται με τις λέξεις «ακίνητα με οικοδομήματα τα οποία έχουν χαρακτηριστεί μνημεία».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τίποτε άλλο εδώ;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι. Μετά συνεχίζει όπως είναι. Εγώ είπα ποιες λέξεις αντικαθίστανται και συνεχίζει κανονικά.

Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 1 στο γ' μετά τη λέξη «χαρακτηρίζονται» τίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και γενικώς της πολιτιστικής κληρονομιάς».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μάλιστα.

Ορίστε, κύριε Σπηλιόπουλε, συνεχίστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Συνεχίζω στο άρθρο 1, κύριε Πρόεδρε. Το δικαίωμα μεταφοράς συντελεστού δομήσεως συνιστάται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ για την οποία εγκρίνεται η έκδοση τίτλου μεταφοράς συντελεστού.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**.)

Η απόφαση αυτή εκδίδεται μετά από την έγκριση του Κεντρικού Συμβουλίου Χωροταξίας Οικισμού και Περιβάλλοντος. Ο συντελεστής δομήσεως ο οποίος μεταφέρεται από το βαρυνόμενο ακίνητο αφαιρείται οριστικώς από το ακίνητο αυτό και επί της οι επιφάνειες που μεταφέρονται προκύπτουν αν αφαιρέσουμε από το σύνολο των επιφανειών που δικαιούται το οικοπέδο τις επιφάνειες οι οποίες διατηρούνται στο ακίνητο.

Στο άρθρο 2 που αναφέρεται στον τίτλο του δικαιώματος μεταφοράς συντελεστού δομήσεως: Το δικαίωμα αυτό για τη μεταφορά ενσωματώνεται σε τίτλο ο οποίος εκδίδεται με απόφαση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ. Ο τίτλος αυτός είναι ονομαστικός και μεταβιβάζεται ελεύθερα και η έκδοση αυτού του τίτλου καθώς και η πρώτη μεταβίβασή του δεν υπόκειται σε κανένα φόρο μεταβίβασης ακινήτου, τέλος χαρτοσήμου ή άλλο τέλος, δικαίωμα ή εισφορά ή κράτηση υπέρ του δημοσίου, των ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού ή οποιουδήποτε τρίτου με την επιφύλαξη βεβαίωσης των διατάξεων για το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Στα ρυμοτομούμενα ακίνητα, όπου υπάρχουν κτίσματα, πριν την έκδοση του τίτλου πρέπει να έχει προηγηθεί κατεδάφιση των κτισμάτων. Για να διαπιστωθεί αυτή η κατεδάφιση των κτισμάτων πρέπει να προσκομιστεί βεβαίωση από την αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία. Με κάθε τίτλο που εκδίδεται καταβάλλεται ποσό 100 ευρώ υπέρ του ταμείου ΕΤΕΡΠΣ και υπόχρεος είναι ο δικαιούχος του τίτλου. Αυτό το ύψος μπορεί να προσαρμόζεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Το τίμημα από τη μεταβίβαση - μεταφορά συντελεστή δομήσεως, όταν τα ακίνητα είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, διατίθεται αποκλειστικά για έργα συντήρησης της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και ιδιαιτέρως για την αποκατάσταση και συντήρηση των βαρυνόμενων ακινήτων. Εάν πρόκειται για βαρυνόμενα ακίνητα που ανήκουν στο δημόσιο, όλο αυτό το τίμημα κατατίθεται στο ΕΤΕΡΠΣ και διατίθεται αποκλειστικά για τους παραπάνω σκοπούς.

Στο άρθρο 3, που αναφέρεται στα βαρυνόμενα ακίνητα, υπάρχει κατ' αρχάς ο ορισμός του τι είναι βαρυνόμενο ακίνητο. Έχουμε διάφορες περιπτώσεις. Στην πρώτη περίπτωση βαρυνόμενο ακίνητο είναι αυτό που έχει χαρακτηριστεί διατηρητέο. Στη δεύτερη περίπτωση, όπως διατυπώθηκε προηγουμένως από την κυρία Υφυπουργό, υπάρχουν ακίνητα με οικοδομήματα, τα οποία έχουν χαρακτηριστεί μνημεία. Στην τρίτη περίπτωση είναι τα ακίνητα εντός σχεδίου πόλης ή εντός οικισμού, τα

οποία σύμφωνα με την υπάρχουσα νομοθεσία έχουν χαρακτηριστεί διατηρητέα μνημεία. Στην τέταρτη περίπτωση είναι τα ακίνητα τα οποία χαρακτηρίζονται από τα ρυμοτομικά σχέδια ως κοινόχρηστοι χώροι.

Βέβαια, σ' αυτήν την περίπτωση, με τη συμπλήρωση που έκανε η κυρία Υπουργός, λύνεται ένα πρόβλημα, το οποίο είχε δημιουργηθεί σε πολλές περιπτώσεις στο παρελθόν. Ενώ, δηλαδή, υπήρχαν ακίνητα, όταν γινόταν η έγκριση του πολεοδομικού σχεδίου, ξεκινούσε μια διαδικασία κατάταξης αυτών των οικοπέδων και πώλησης ορισμένων απ' αυτά. Με αυτήν τη διάταξη επαναφέρεται το παλαιό καθεστώς και έτσι λύνεται αυτό το σημαντικό πρόβλημα, που είχαν αντιμετωπίσει πολλοί δήμοι.

Στο άρθρο 4 σχετικά με τις Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή δομήσεως, τις γνωστές –όπως αναφερθήκαμε και χθες– Ζ.Υ.Σ. η μεταφορά συντελεστή δομήσεως πραγματοποιείται αποκλειστικά και μόνο μέσα σε ακίνητα, τα οποία χαρακτηρίζονται ωφελούμενα και τα οποία βρίσκονται μέσα σε Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή, τις γνωστές Ζ.Υ.Σ.

Οι Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή καθορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας μετά από γνώμη του Περιφερειακού Συμβουλίου Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος και μετά από γνώμη του ΟΤΑ Α' βαθμού. Και, βεβαίως, αυτή η απόφαση δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και συνοδεύεται με τα απαραίτητα σχεδιαγράμματα. Όταν οι περιοχές ανήκουν στην ευθύνη των Οργανισμών Αθήνας και Θεσσαλονίκης, τότε η απόφαση λαμβάνεται από τον Υπουργό μετά από γνώμη του οικείου οργανισμού και βεβαίως την απαραίτητη γνώμη του ΟΤΑ Α' βαθμού.

Οι Ζ.Υ.Σ. καθορίζονται, όπως πολλές φορές τονίστηκε χθες, μετά από την εκπόνηση μελέτης και βρίσκονται εντός σχεδίου πόλεως ή εντός ορίων οικισμών που προϋφίστανται του 1923. Αυτές οι ζώνες δεν μπορεί να βρίσκονται εκτός των καθορισμένων ορίων ιστορικών τόπων, παραδοσιακών αξιόλογων χώρων κλπ. Επίσης, δεν μπορεί να βρίσκονται εντός των ιστορικών κέντρων των πόλεων με εξαίρεση τα τμήματα τα οποία αναπλάθονται. Δεν μπορεί να βρίσκονται εκτός των περιοχών οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί ζώνες προστασίας των χώρων και των κτιρίων.

Ακόμα, δεν μπορεί να βρίσκονται στα δύο πρώτα οικοδομικά τετράγωνα από τη γραμμή αιγιαλού. Δεν μπορεί να βρίσκονται μέσα σε ζώνες ενεργού πολεοδομίας ή ζώνες αστικού αναδασμού. Επίσης, δεν μπορεί να βρίσκονται εντός των περιοχών που έχουν ενταχθεί στο σχέδιο πόλεως με ειδικές διατάξεις, καθώς επίσης και σε περιοχές που έχουν έντονη κλίση.

Με τη μελέτη για τον καθορισμό της Ζ.Υ.Σ. προσδιορίζονται μέσα στην ευρύτερη περιοχή του δήμου οι περιοχές που θα δεχθούν αυτό το συντελεστή. Προσδιορίζεται, επίσης, το ποσοστό δόμησης επί της συνολικής δομήσιμης επιφάνειας της ζώνης, όπως αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με τους συντελεστές που υπάρχουν στην περιοχή.

Παράλληλα προσδιορίζεται το ανώτατο συνολικό ποσοστό εμβαδού που μεταφέρεται ο προτεινόμενος συντελεστής δόμησης, αφού ληφθούν υπόψη όλα τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιοχής, δηλαδή η οικιστική ανάπτυξη, τα περιθώρια επιβάρυνσης, η θέση, η φυσιογνωμία, οι ιδιαιτερότητες, τα δίκτυα υποδομής, ο κοινωνικός εξοπλισμός κλπ.

Επίσης, λαμβάνεται υπόψη αν αλλοιώνεται ή όχι η οικιστική φυσιογνωμία της περιοχής, καθώς επίσης και το αν οι κοινόχρηστοι χώροι είναι επαρκείς μετά τη μεταφορά του συντελεστή δομήσεως σ' αυτήν την περιοχή.

Επίσης, επιτρέπεται να γίνεται μεταφορά συντελεστού δομήσεως εκτός από τις Ζ.Υ.Σ. και σε ζώνες αγοράς συντελεστού, έτσι όπως είχαν καθοριστεί με προεδρικά διατάγματα που είχαν γίνει στο παρελθόν σύμφωνα με το ν. 880/1979 και ανεξάρτητα αν έχουν στο μεταξύ τροποποιηθεί τα ρυμοτομικά σχέδια αυτών των περιοχών.

Θεωρώ ότι είναι ιδιαίτερα σημαντικό αυτό το άρθρο, με το οποίο καθορίζεται ο τρόπος ορισμού των ζωνών υποδοχής του συντελεστού δομήσεως, καθώς και η διαδικασία.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω –το είπαμε και χθες πολ-

λές φορές, αλλά θέλω να το τονίσω και σήμερα– ότι οι ζώνες υποδοχής συντελεστού δομήσεως δεν είναι μια ισοπεδωτική διαδικασία που θα ισχύσει σε κάθε δήμο και σε κάθε περίπτωση με έναν ενιαίο τρόπο. Είναι μία διαδικασία που θα γίνει σε κάθε δήμο ξεχωριστά –εφόσον το αποφασίσει αυτός ο δήμος– ανάλογα με τα ιδιαίτερα τοπικά ή αναπτυξιακά χαρακτηριστικά αυτού του δήμου.

Επομένως εκεί που θα γίνει μεταφορά συντελεστού δομήσεως, θα γίνει με έναν τρόπο ελεγχόμενο και απολύτως αξιόπιστο. Το αποτέλεσμα θα είναι προβλεπόμενο από την αρχή, σε αντίθεση με αυτό που συνέβαινε στο παρελθόν, όταν γινόταν η μεταφορά του συντελεστού δομήσεως με ένα τέτοιο τρόπο που δημιούργησε προβλήματα και παρενέργειες, όπως διαπιστώθηκαν μέχρι σήμερα.

Στο άρθρο 5, υπάρχουν οι έννοιες και οι περιορισμοί που ισχύουν για την πραγματοποίηση της μεταφοράς του συντελεστού δόμησης σε ωφελούμενο ακίνητο. Στο σημείο αυτό αναφέρεται ότι αρμόδια υπηρεσία για την έγκριση της πραγματοποίησης της μεταφοράς του συντελεστού δομήσεως είναι η αρμόδια πολεοδομική υπηρεσία της κάθε νομαρχίας.

Επίσης, εδώ υπάρχει αναφορά στο ποσό που καταβάλλεται υπέρ του ΕΤΕΡΠΣ κατά την έκδοση οικοδομικής άδειας. Αυτό το ποσό καταβάλλεται από τους δικαιούχους του ωφελούμενου ακινήτου και είναι 5% επί της αντικειμενικής αξίας του προστιθέμενου συντελεστού δομήσεως. Το 50% απ' αυτό το ποσό αποδίδεται από το ΕΤΕΡΠΣ στους ΟΤΑ πρώτου βαθμού –εκεί όπου βρίσκεται το ωφελούμενο ακίνητο– και διατίθεται αποκλειστικά για τη μελέτη, την κατασκευή και την ανάπλαση των αστικών περιοχών, καθώς και την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών σ' αυτές τις περιοχές.

Σ' αυτό το άρθρο γίνεται αναφορά στο πού μπορεί να γίνει μεταφορά του συντελεστή δομήσεως. Όταν το βαρυνόμενο ακίνητο είναι ρυμοτομούμενο, η μεταφορά του μπορεί να γίνει μέσα σε Ζ.Υ.Σ. που βρίσκεται μέσα στον ίδιο δήμο, εκτός και αν διάφοροι περιορισμοί απαγορεύουν τη δημιουργία Ζ.Υ.Σ. μέσα σ' αυτό το δήμο, οπότε μπορεί να πάει σε γειτονικό. Στην αντίθετη περίπτωση που ο συντελεστής προέρχεται από βαρυνόμενο ακίνητο που είναι διατηρητέο, μπορεί η μεταφορά να γίνει μέσα στα όρια της γεωγραφικής περιφέρειας.

Στο άρθρο 6 έχουμε τις εξουσιοδοτήσεις, για τις οποίες έγινε πολύς λόγος χθες, καθώς ειπώθηκε ότι δήθεν εγκρίνουμε εν λευκώ εξουσιοδοτήσεις για να λύσουμε όλα αυτά τα ζητήματα της μεταφοράς του συντελεστού δομήσεως. Τα πράγματα δεν είναι έτσι, καθώς αυτές οι εξουσιοδοτήσεις δίδονται για να διευκρινιστούν ορισμένα ζητήματα ή για να οριστούν οι διαδικασίες, η μέθοδος και ο τρόπος για την εφαρμογή του θεσμού της μεταφοράς του συντελεστού δομήσεως. Αυτή, λοιπόν, είναι η διαδικασία: Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που ισχύουν για τη μεταφορά του συντελεστή δομήσεως.

Συγκεκριμένα, μέσα σ' αυτό το διάταγμα καθορίζεται η αύξηση που επιτρέπεται να πραγματοποιείται στο συντελεστή δόμησης, ο οποίος ισχύει στην περιοχή που βρίσκεται το ωφελούμενο ακίνητο. Επίσης, καθορίζεται το ποσοστό κάλυψης του ωφελούμενου οικοπέδου, το επιτρεπόμενο ύψος, η επιβαλλόμενη απόσταση από τα όρια, οι απαιτούμενοι χώροι στάθμευσης και το ανώτατο ποσοστό δομήσεων επιφανειών, που μπορεί να μεταφέρεται από τα βαρυνόμενα ακίνητα που αναφέραμε προηγουμένως. Επίσης αυτό γίνεται και με τα δικαιολογητικά και γενικότερα με τον τρόπο που θα γίνει αυτή η διαδικασία για τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης.

Όπως λέγαμε και χθες, δεν θα γίνει άκριτα αυτή η μεταφορά του συντελεστή δόμησης. Θα γίνει με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Ο τρόπος αυτός βέβαια θα προκύψει μέσα από τη μελέτη και θα καθοριστεί από προεδρικό διάταγμα. Θα ξέρουμε δηλαδή σε κάθε περιοχή στην οποία θα γίνει η ΖΥΣ, με ποιον τρόπο θα γίνει η μεταφορά, τι ποσοστό θα επιτρέπεται στην αύξηση του συντελεστή, ποιο θα είναι το ύψος, ποιες θα είναι οι αποστάσεις, ποιες θα είναι οι θέσεις στάθμευσης και όλα τα απαραίτητα στοιχεία, προκειμένου να μη δημιουργηθούν προ-

βλήματα στην περιοχή που θα γίνει η μεταφορά συντελεστική δόμησης.

Επίσης, έχουμε προεδρικό διάταγμα, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, με το οποίο παρέχεται η εξουσιοδότηση στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και με απόφασή του μπορούν να καθοριστούν οι τεχνικές λεπτομέρειες, οι μαθηματικοί τύποι και οτιδήποτε άλλο χρειαστεί για τον ορισμό του συντελεστική δόμησης, ο οποίος μεταφέρεται, καθώς και για τη διαδικασία. Επίσης, με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Δικαιοσύνης ρυθμίζονται όλες οι άλλες διαδικασίες.

Τέλος, με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων που δημοσιεύεται επίσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι προδιαγραφές των μελετών, γιατί ακούσαμε χθες «πώς θα γίνουν αυτές οι μελέτες; Ο καθένας ό,τι θέλει θα φτιάχνει». Δεν θα μπορεί να είναι έτσι, θα υπάρχουν ειδικές προδιαγραφές, οι οποίες θα περιγραφούν μέσα από την απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων. Δηλαδή, θα υπάρχει το περίγραμμα, μέσα στο οποίο θα κινηθούν όλες αυτές οι μελέτες, που θα προηγηθούν του καθορισμού των Ζωνών Υποδοχής Συντελεστική.

Στο άρθρο 7 έχουμε τις μεταβατικές διατάξεις και συγκεκριμένα γίνεται αναφορά στην ανάκληση των τίτλων μεταφοράς συντελεστική δόμησης, εφόσον αυτός ο τίτλος δεν είναι συμβατός με αυτά που σήμερα θεσμοθετούμε. Δηλαδή, αν το βαρυνόμενο ακίνητο δεν είναι διατηρητέο ή ρυμοτομούμενο, τότε ο τίτλος δεν μπορεί να ισχύσει και δεν μπορεί να μεταφερθεί. Επίσης, δεν μπορεί να ισχύσει ο τίτλος, όταν το ωφελούμενο δεν είναι μέσα σε Ζώνες Υποδοχής Συντελεστική, όπως καθορίζεται με τις διατάξεις αυτού του νόμου.

Σ' αυτό το άρθρο, επίσης, γίνεται αναφορά στην κατ' εξαίρεση δυνατότητα, που παρέχεται στη χρήση της μεταφοράς του συντελεστική δόμησης για τρία χρόνια και στη νομιμοποίηση της αλλαγής χρήσης του χώρου που υπάρχει σε υφιστάμενες οικοδομές. Αυτή η νομιμοποίηση δεν θα έρχεται σε αντίθεση με τις χρήσεις γης, που υπάρχουν στην περιοχή και επίσης θα πρέπει οπωσδήποτε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα δύο λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Προσπαθήστε να ολοκληρώσετε σε ένα λεπτό, κύριε Σπηλιόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή η χρήση και αυτός ο χώρος δεν θα δημιουργεί επιπλέον κλειστό χώρο στην οικοδομή. Πιστεύουμε ότι αυτή η διάταξη θα είναι ιδιαίτερα θετική για τη διαδικασία μεταφοράς συντελεστική δόμησης, όπως είπαμε και χθες, για δύο λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι θα λύσει ένα πολύ μεγάλο πρόβλημα που υπήρχε σε πάρα πολλές οικοδομές και ο δεύτερος είναι ότι θα απορροφήσει ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του συντελεστική δόμησης και έτσι θα υπάρχει μικρότερη πίεση για τη μεταφορά σε Ζώνες Υποδοχής Συντελεστική.

Τέλος, οι δικαιούχοι που είχαν τίτλους που προέρχονταν από χαμηλά κτίρια ή ενεργά οικοδομικά τετράγωνα ή ενδιαφέροντα κτίρια, μπορούν να επαναφέρουν το συντελεστική στα ακίνητά τους, εφόσον μπορεί να γίνει η επιστροφή του συντελεστική στο ακίνητο ή διαφορετικά μπορεί να γίνει εξαγορά της μεταφοράς από το δημόσιο.

Το ίδιο ισχύει και για τους τίτλους που έχουν εκδοθεί μέσω της διαδικασίας των γκαράζ. Μπορεί να επιλέξει ο δικαιούχος, είτε την υπαγωγή στο καθεστώς της χρηματικής επιχορήγησης είτε την εξαγορά του τίτλου από το δημόσιο. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κούβελας έχει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, από τη χθεσινή ομιλία της κυρίας Υπουργού προκύπτει ότι η Κυβέρνηση εμμένει στο σχέδιο νόμου, όπως το έχει καταθέσει, το οποίο επιστημονάμε ότι δεν πρόκειται να λύσει κανένα πρόβλημα, απλούστατα γιατί δεν θα λειτουργήσει.

Η τρίτη απόπειρα λοιπόν και μετά από είκοσι τρία χρόνια από την πρώτη εισαγωγή δεν οδηγεί πουθενά ή για την ακρίβεια οδηγεί στο χάος. Αν λοιπόν το «δix εξαμαρτείν ού σοφού προ-σώπου» –για να μην κάνουμε και διακρίσεις και διαμαρτυρηθεί η κυρία Υπουργός, αν και θα δέχονταν ευχαρίστως οι άσοφοι να είναι οι άντρες- το «τρix εξαμαρτείν», κυρία Υπουργέ, υποθέτω ότι πιάνει και τις γυναίκες.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Τι εννοείτε, κύριε συνάδελφε;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Λέω ότι «το δix εξαμαρτείν ούκ ανδρός σοφού». Θα σας βόλευε λοιπόν εσάς, αλλά το «τρix εξαμαρτείν» θα σας έπιανε. Αυτό λέω.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Χωρίς τους άντρες δεν μπορούμε να ζήσουμε, αλλά να τους θέλουμε να είναι καλοί.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Εμείς θέλουμε και οι γυναίκες να είναι εξίσου καλές.

Κύριε Πρόεδρε, στα πρώτα συντάγματα μετά την επανάσταση, προβλεπόταν ένας όρος. Το λέω για σας που είστε και Αρκάς και οι πρόγονοί σας συνέβαλαν στη σύνταξή τους. Προβλεπόταν λοιπόν ότι τίτλοι ευγενείας στην ελληνική πολιτεία δεν απονέμονται και οι τυχόν υπάρχοντες δεν αναγνωρίζονται.

Σήμερα έρχονται οι διατάξεις αυτές να μας θυμίσουν το φαινόμενο των τίτλων ευγενείας, οι οποίοι είναι άχρηστοι στο πολίτευμά μας. Με κάτι τέτοιο μοιάζουν και οι τίτλοι μεταφοράς συντελεστική. Ένα δημόσιο έγγραφο άνευ αξίας και περιεχομένου, ο οποίος όμως διαφέρει, εν σχέσει με τη συνταγματική εκείνη πρόβλεψη, ότι απονέμεται από το ίδιο το κράτος πλέον, από το ίδιο το νομικό πλαίσιο το οποίο εμείς ψηφίζουμε, αλλά στη συνέχεια και στην πράξη δεν αναγνωρίζεται!

Προτείνουμε ορισμένα πρακτικά μέτρα που θα έκαναν το νόμο λειτουργικό. Το μεγάλο πρόβλημα δεν είναι πώς θα σου δώσουν έναν τίτλο, πώς θα σε ξεγελάσουν δηλαδή –(χωρίς να το θέλουν εννοείται)- οι δημόσιες αρχές και η νομοθεσία και ενώ σε παίδεψαν μερικές δεκάδες χρόνια με επιβάρυνση πάνω στο ακίνητό σου, νόμιζες ότι λύθηκε το πρόβλημά σου, νόμιζες ότι αποζημιωθήκες.

Το θέμα δεν είναι πώς θα πάρεις το χαρτί του τίτλου. Το θέμα είναι τι θα το κάνεις το χαρτί. Το θέμα δεν είναι πώς θα σου δώσουν το δικαίωμα. Το θέμα είναι να το ασκήσεις το δικαίωμα. Και αυτό το δικαίωμα του να προσθέσεις δηλαδή συντελεστική πάνω σε υφιστάμενο συντελεστική, είναι ένα κακό το οποίο όλοι το εξορκίζουν.

Εάν, λοιπόν, η πολιτεία έχει δικαίωμα, όχι μόνο να προσφέρει ευκαιρίες, όπως είναι η ένταξη στα σχέδια πόλεως, όπως είναι η κατασκευή έργων υποδομής, έχει παράλληλα δικαίωμα και υποχρέωση να επιβάλλει και βάρη τα οποία δικαίως να κατανέμει.

Δεν αμφισβητείται λοιπόν από εκείνους οι οποίοι επιβαρύνονται με πρόσθετο συντελεστική δόμησης το δικαίωμα της πολιτείας να τους επιβαρύνει, αλλά αμφισβητούν το δικαίωμα της πολιτείας να επιβαρύνει ορισμένους μόνο και να τους επιβαρύνει υπέρμετρα. Το νομοσχέδιο, χωρίς να το θέλει, εκεί θα οδηγήσει.

Λέει λοιπόν το νομοσχέδιο ότι «μεταφορά συντελεστική γίνεται μόνο σε ζώνες». Αυτό σημαίνει ότι μόνο ορισμένοι χώροι θα γίνουν χώροι υποδοχής του συντελεστική και σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ανά δήμο ορίζονται αυτά, οι δήμοι, οι οποίοι έχουν μεγάλη επιβάρυνση, παραδείγματος χάρι της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης και άλλοι δήμοι, από βαρυνόμενα ακίνητα, γιατί έχουν πολλά διατηρητέα, αυτοί οι δήμοι έχουν ανάγκη να βρουν χώρους υποδοχής συντελεστική. Επειδή οι χώροι αυτοί θα είναι λίγοι, σύμφωνα με τη φιλοσοφία των ζωνών, θα πρέπει να είναι η επιβάρυνση μεγάλη.

Μην έχουμε ψευδαισθήσεις. Το ότι δεν δέχεται η κυρία Υπουργός να αναλάβει δέσμευση ως προς την πρόσθετη επιβάρυνση σημαίνει ότι θα οδηγηθούμε σε μεγάλες πρόσθετες επιβαρύνσεις. Θα οδηγηθούμε σε φαινόμενα και ντροπές, όπως εκείνες που είδαμε στο παρελθόν, ο συντελεστικής δηλαδή να φθάνει και να ξεπερνά το 6. Άρα θα οδηγηθούμε και σε αντιδράσεις και σε προτάσεις –διότι δεν είναι λύσεις αυτά- μη λειτουργικές.

Εμείς προτείνουμε διασπορά μεγάλη του προς μεταφορά συντελεστή, ώστε να είναι ήπια η επιβάρυνση η καινούρια και άρα να είναι αποδεκτή και να μη δίνεται, εν πάση περιπτώσει, το δικαίωμα, εντός εισαγωγικών, στους πολίτες των περιοχών υποδοχής να διαμαρτύρονται.

Ποια θα ήταν μεγάλη και ήπια διασπορά; Παντού, όπου επιτρέπεται ανοικοδόμηση, να επιτρέψουμε προσαύξηση του ισχύοντος συντελεστού με μεταφερόμενο κατά 5%.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό δεν το έκρινε αντισυνταγματικό το Συμβούλιο της Επικρατείας;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Όχι δεν το έβγαλε αυτό αντισυνταγματικό το Συμβούλιο της Επικρατείας. Όχι. Αυτό δεν ετέθη ποτέ. Το Συμβούλιο Επικρατείας μίλησε για ζώνες, δηλαδή να μελετήσουμε, για να αποφύγουμε τα φαινόμενα να γίνεται η μεταφορά κατά άγριο τρόπο σε περιοχές, που δεν πρέπει να γίνει, και με προσθήκη νέου συντελεστή μεγάλου ποσοστού. Αν είναι ελάχιστο αυτό το προστιθέμενο, δεν διαταράσσεται το περιβάλλον.

Το Συμβούλιο Επικρατείας ζήτησε η μεταφορά συντελεστού να μην επιβαρύνει το περιβάλλον. Αυτό ζήτησε. Όταν βάλουμε μία πολύ μικρή αύξηση, δεν υπάρχει δικαιολογητική βάση και δεν υπάρχει επιβάρυνση του περιβάλλοντος.

Δεύτερη πρόταση είναι εκεί, που έχουμε πάρα πολλούς τίτλους προς μεταφορά, να υπάρξει προηγούμενως μία γενική μικρή μείωση του συντελεστή και παράλληλα η δυνατότητα να επανέλθουμε στον αρχικό συντελεστή με μεταφορά. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να κριθεί αντισυνταγματικό.

Τρίτον, πρέπει να προσδιοριστεί σε κάθε περίπτωση νέου σχεδίου πόλεως –(και να το προβλέπει ο νόμος) αυτό που οι μελέτες και οι μελετητές προτείνουν για το συντελεστή δόμησης να μειώνεται κατά τι και να προβλέπεται να πάμε στον προτεινόμενο από τις μελέτες συντελεστή με μεταφορά.

Προτείνουμε ακόμη και επισημάνουμε κάποιες αδυναμίες και αντιφάσεις στη λειτουργικότητα του νόμου. Τέτοιες αδυναμίες είναι ότι οι τίτλοι εκδίδονται από το Υπουργείο, κεντρικά, και ο τίτλος, ο μη εξαντλούμενος, ανανεώνεται με καινούριο τίτλο. Φανταστείτε ότι κάποιος έχει έναν τίτλο μεταφοράς χίλια μέτρα. Γνωρίζουμε ότι η πρακτική, όπως έδειξαν οι στατιστικές σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, είναι να μεταφέρονται τριάντα, πενήντα, εξήντα, εβδομήντα μέτρα. Αυτό σημαίνει ότι, για να εξαντλήσει αυτός τα χίλια μέτρα, θα πρέπει ενδεχομένως να εκδώσει έναν αρχικό τίτλο και άλλους δεκαπέντε στη συνέχεια. Αυτό είναι μαρτύριο. Αν μάλιστα έχει προς μεταφορά περισσότερα από χίλια μέτρα, τότε θα πρέπει ίσως να εκδώσει πενήντα τίτλους και να πληρώνει κάθε φορά το παράβολο.

Θα μπορούσε, λοιπόν, ο τίτλος να είναι ένας απ' αρχής, διαιρετός. Να εξαντλείται τμηματικά, να περνά στο υποθηκοφυλακείο ή διαγραφεί του ποσοστού, το οποίο μεταφέρθηκε για να υπάρχει και έλεγχος. Είπαμε ακόμη να μεταφερθεί η αρμοδιότητα σε επίπεδο περιφέρειας για την έκδοση του τίτλου. Είπαμε ότι είναι απαράδεκτο να διακηρύσσεται από τη μια μεριά ότι είναι αφορολόγητη η μεταβίβαση του τίτλου και να υπάρχει λόγος που γίνεται αυτή η διακήρυξη, γιατί αποτελεί αποζημίωση και κατά το Σύνταγμα απαγορεύεται η φορολόγηση της αποζημίωσης και ευθύς αμέσως να επιβάλλονται τρεις οικονομικές επιβαρύνσεις, φορολογικές επιβαρύνσεις, όπως είναι φόρος ακίνητης περιουσίας, το τέλος του 5% που προβλέπεται κατά την έκδοση της άδειας και τα 100 ευρώ για την έκδοση και για κάθε ανανέωση του τίτλου, όπου αυτές οι ανανεώσεις μπορεί να είναι 20, 30, 50.

Παρατηρήσαμε ότι είναι αδιανόητο. Η Βουλή έχει ψηφίσει περιορισμούς κατά την προσθήκη νέου συντελεστή που αφορούν και το κάθε οικόπεδο ξεχωριστά και την κάθε περιοχή ξεχωριστά και την κατασκευή του κτιρίου. Έλεγε ο ν. 2300 δεν μπορεί με μεταφορά ο συντελεστής να ξεπεράσει το 2,4%. Δεν μπορεί σε μια περιοχή κατά μέσο όρο αλλά και στο οικόπεδο να ξεπερνά ένα ποσοστό ο πρόσθετος που να είναι 10% του ισχύοντος. Έβαζε όρους για το ποσοστό κάλυψης, για τον αριθμό ορόφων, για τις αποστάσεις από τα όρια, για το μέγιστο ύψος. Δεν είναι δυνατόν, ενώ η Βουλή ασχολήθηκε με αυτά, τα έχει

νομοθετήσει, τα έχει αποδεχθεί, να ζητά τώρα εξουσιοδότηση η κυρία Υπουργός για να τα ρυθμίσει με τα διατάγματα, όπως εκείνη νομίζει και να μας δηλώνει ότι δεν δεσμεύεται από μέγιστο συντελεστή δόμησης που είχε προσδιοριστεί το 2,4%. Επομένως τα φαινόμενα του Αμαρουσίου είναι μπροστά μας και στο μέλλον.

Τέλος, είχαμε παρατηρήσει ότι διά των μεταβατικών διατάξεων δεν καλύπτονται επαρκώς και δικαίως οι καταστάσεις οι οποίες δημιουργήθηκαν από την κήρυξη της νομοθεσίας της προηγούμενης, ως αντισυνταγματικής. Ο πολίτης ακολουθεί την υφιστάμενη νομοθεσία. Κάνουμε λάθος, το Συμβούλιο της Επικρατείας, έκρινε αντισυνταγματική τη νομοθεσία, αλλά δεν φταίει ο πολίτης, αυτός που πήρε μια νόμιμη άδεια. Αυτός δεν μπορεί να θεωρείται αυθαίρετος όταν έκτισε σύμφωνα με την άδεια που του έδωσαν, όταν ξεκίνησε να κτίζει, όταν προχώρησε. Πρέπει να αντιμετωπιστούν όλες αυτές οι περιπτώσεις, χωρίς εξαίρεση. Φτάνει η ταλαιπωρία του πολίτη που περίμενε δέκα, δεκαπέντε, είκοσι χρόνια για να αξιοποιήσει τον τίτλο. Φτάνει η ταλαιπωρία και η αγωνία να του κρυχθεί παράνομη η άδειά του χωρίς να φταίει, δεν μπορεί να έχει και την πρόσθετη αγωνία και ταλαιπωρία σήμερα, να μην του δίνουμε λύση.

Τέλος, είναι αδιανόητο αυτό που προβλέπει ο νόμος, ότι στις περιπτώσεις που αναγνωρίζεται ότι πρέπει να δοθεί αποζημίωση, να λέμε ότι η αποζημίωση θα γίνει με βάση την αξία του ακινήτου την εποχή που εκδόθηκε η τίτλος. Αυτό ισοδυναμεί με δήμευση, γιατί εάν η εποχή αυτή είναι πριν είκοσι χρόνια ή πριν δέκα χρόνια, καταλαβαίνουμε ότι θα καταβληθεί το υποπολλαπλάσιο της αξίας. Είναι αντισυνταγματικό. Ούτως ή άλλως σε ταλαιπωρίες θα οδηγήσει. Σε τι ωφελείται ο πολίτης εάν μετά από δέκα χρόνια δικαστηρίων δικαιωθεί;

Όλα αυτά τα επισημάνουμε. Οι προτάσεις που κάνουμε είναι για να λυθεί το πρόβλημα. Δεν διαφωνούμε εμείς στη μεταφορά του συντελεστή, εμείς το ξεκινήσαμε πρώτο. Όλοι έχουμε την αγωνία να δοθεί μια λύση, να βοηθηθεί και το δημόσιο και οι δήμοι που δεν έχουν τον τρόπο και αδυνατούν να πληρώσουν αποζημίωση σε χρήμα.

Και τελειώνω με μια τελευταία επισημάνση. Είναι αδιανόητη η διάταξη να κάνει και το δημόσιο μεταφορά συντελεστή!

Κύριε Πρόεδρε, ζητήστε από τις τεχνικές σας υπηρεσίες να κάνετε μεταφορά του συντελεστή από το χώρο της Βουλής, γιατί έτσι λείει το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, είπαμε την άποψή μας χθες για τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου, καθώς και την αντίληψη που έχουμε για τη χρησιμοποίηση αυτού του εργαλείου της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης. Αυτό θα ήταν πραγματικό, κατά την άποψή μας, ένα χρήσιμο εργαλείο, αν υπήρχε μία ορθολογική ανάπτυξη των πόλεων και ένας προσανατολισμός, που θα είχε πραγματικά σαν στόχο τη βελτίωση της ποιότητας ζωής και του περιβάλλοντος.

Θα μπορούσε, κατά την άποψή μας, να συμβάλει και στην ανάδειξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, στη φυσιογνωμία των οικισμών της χώρας, στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, ιδιαίτερα σε πυκνοκατοικημένες και πυκνοδομημένες περιοχές, με την απόδοση ελεύθερων χώρων και τη δημιουργία χώρων πρασίνου για τους κατοίκους της κάθε περιοχής και όχι σε αυτές τις περιπτώσεις να μεταφέρεται και να επιβαρύνεται ο συντελεστής, χωρίς ουσιαστικά να έχει γίνει τίποτα.

Όλα αυτά θα μπορούσαν, κατά την άποψή μας, να συμβούν μέσα σε ένα πλαίσιο ορθολογικής ανάπτυξης των πόλεων, όπως είπα και προηγούμενως. Θα υπήρχε πράγματι ιδιαίτερο αποτέλεσμα με την εφαρμογή αυτού του εργαλείου. Για εμάς θα ήταν αυτό πραγματικό εργαλείο προς την κατεύθυνση που είπαμε, αν οι ακολουθούμενες διαδικασίες, οι όροι και οι προϋποθέσεις, ήταν πλήρως καθορισμένοι και διαφανείς. Σε αυτήν την περίπτωση, τα αποτελέσματα της μεταφοράς θα είχαν για εμάς ουσιαστική συνεισφορά.

Δυστυχώς όμως, κύριοι Βουλευτές, είναι φανερό από όλο το

περιεχόμενο του νομοσχεδίου της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης ότι ακολουθείται η ίδια ακριβώς πολιτική που έχει ακολουθηθεί μέχρι σήμερα για την ανάπτυξη των αστικών περιοχών. Κατά τη γνώμη μας, βρίσκεται στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση, είναι εφαρμογή της ίδιας αντίληψης, που προσπαθεί αποσπασματικά, κύριε Πρόεδρε, να διαχειρισθεί την κοινωνική και την οικονομική κρίση που εκφράζεται στη χωροταξία, στην πολεοδομία, στην κατοικία, στην ποιότητα ζωής, με αυτά που αποτυπώνονται και στα συγκεκριμένα άρθρα που συζητάμε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, κατά την άποψή μας το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα μπορούσε, για λόγους προστασίας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, να γίνει δεκτό στην ουσία του, αλλά με τις εξής προϋποθέσεις. Πρώτον, η μεταφορά του συντελεστή δόμησης θα έπρεπε να γίνεται μόνο σε ακίνητα που με οποιονδήποτε τρόπο είναι χαρακτηρισμένα διατηρητέα, ενώ αντίθετα οι αρχαιολογικοί και οι κοινόχρηστοι χώροι πρέπει να απαλλοτριώνονται και όχι να μεταφέρεται ο συντελεστής δόμησης.

Δεύτερον, το διατηρητέο αυτό, από το οποίο αφαιρείται ο συντελεστής δόμησης, πρέπει να συντηρείται και να αποκαθίσταται, δηλαδή να αποκτά μέλλον, για να συνεχίσει να υπάρχει και μάλιστα με όσο το δυνατόν λιγότερες επεμβάσεις, που να αλλοιώνουν τη μορφή του, τη δομή του, ακόμα και αυτήν τη βασική λειτουργία του.

Τρίτον, η μεταφορά του συντελεστή δόμησης δεν πρέπει να επιβαρύνει την πόλη υπερβολικά με λειτουργίες πλην κατοικίας και μάλιστα σε θέσεις που δεν μπορούν να αντέξουν τέτοιες χρήσεις.

Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να μιλήσω ξεκάθαρα, για να είμαι πιο αναλυτικός και για να διατυπώσω την άποψή μου σαφέστερα. Είμαστε αντίθετοι στο να μεταφέρεται ο συντελεστής δόμησης στα ρυμοτομούμενα. Είμαστε αντίθετοι στο να μεταφέρεται ο συντελεστής δόμησης στους αρχαιολογικούς χώρους, όταν είναι ιδιοκτησίες κλπ.

Πρέπει να απαλλοτριώνονται, να δίνονται στις αρμόδιες υπηρεσίες, στους αρμόδιους φορείς και δεν είναι δυνατόν να απαλλοτριώνουμε ακίνητα οικοπέδα κλπ., προκειμένου να φτιάξουμε σχέδιο πόλης και να επιβαρύνουμε την ίδια την πόλη με το συντελεστή, μεταφερόμενο συντελεστή, για να μην πληρώσουμε, ουσιαστικά να κάνουμε δηλαδή μια οικονομία.

Τώρα στα άρθρα. Στο πρώτο άρθρο από το χαρακτηρισμό ωφελούμενο και βαρυνόμενο ακίνητο, θα δούμε πώς η λογική το προσδιορίζει. Κατά την άποψή μας έτσι όπως ακριβώς χαρακτηρίζει το ωφελούμενο από το βαρυνόμενο, ένα μόνο στοιχείο παίρνεται υπόψη και αυτό το στοιχείο βαρύνει το πόσο μπορεί να κτίσει ο συντελεστής. Δηλαδή το οικονομικό στοιχείο και σε καμιά περίπτωση η ποιότητα ζωής που είναι ένα πάρα πολύ σημαντικό στοιχείο. Αυτό και το πώς χαρακτηρίζεται το ωφελούμενο και το βαρυνόμενο είπαμε και στη συζήτηση επί της αρχής ότι δείχνει και τον ταξικό χαρακτήρα της αντίληψης που έχει ολόκληρο το νομοσχέδιο αλλά και ο νομοθέτης.

Στο άρθρο 1 παράγραφος 1, η μεταφορά του συντελεστή δόμησης σε άλλη θέση του ίδιου ακινήτου, δεν έχει έννοια όπως ενέχει τον κίνδυνο καταστροφής του μνημείου και διατήρησης πιθανόν μόνο τμήματος ή προσθηκών, όταν στον περιβάλλοντα χώρο που θα τον πνίγουν και αν δεν τον αντιμετωπίζουν σαν μια ενιαία οντότητα. Αυτό για μας είναι πάρα πολύ καθοριστικό ιδιαίτερα για τα ακίνητα εκείνα που εντάσσονται στα μνημεία, τα διατηρητέα κλπ.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 3 εμείς γενικά ξέρετε ότι έχουμε την αντίληψη πως για τη μεταφορά συντελεστή δόμησης ιδιαίτερα στα ρυμοτομούμενα, είμαστε αντίθετοι. Η ρυμοτόμηση πρέπει να αποζημιώνεται με χρήμα, γιατί το δικαίωμα δόμησης σε ρυμοτομούμενο π.χ. σε έναν δρόμο ή μια πλατεία, δεν υπάρχει. Αφού είναι πλατεία πως υπάρχει συντελεστής δόμησης. Από πού θα το βρούμε και πώς θα το εντάξουμε;

Από την άποψη αυτή λοιπόν, αφού δεν έχει συντελεστή δόμησης, μεταφέρουμε έναν ανύπαρκτο συντελεστή που αυξάνει σε απόλυτο βαθμό την πυκνότητα κατοικίας και πληθυσμού και επομένως σαφώς επηρεάζουν κατά την άποψή μας αρνητικά το περιβάλλον.

Στην παράγραφο 5 το ύψος του παράβολου κατά την άποψή μας θα πρέπει να υπολογίζεται με βάση την αξία του τίτλου και όχι με υπουργική απόφαση που μπορεί σύμφωνα με το μέγεθός της να αναίρει αν θέλετε την ίδια μεταφορά του συντελεστή δόμησης.

Στο ίδιο άρθρο παράγραφος 6 μέχρι σήμερα ξέρουμε πώς διατίθενται τα χρήματα του ΕΤΕΡΠΣ. Έχουμε και ίδια γνώμη στην περιοχή μας από προηγούμενες χρήσεις αυτού του ταμείου.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ειδικά στην περιοχή σας δεν πρέπει να έχετε παράπονο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το θέμα κυρία Υπουργέ, για το ΕΤΕΡΠΣ, αν έχουμε παράπονο ή όχι, αφήστε το να το κρίνουμε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεχίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν πήγαν στις ιεραρχήσεις των απαιτήσεων που είχε το μαζικό κίνημα, αλλά πήγαν σε ρουσφετολογικούς εκλογικιστικούς μηχανισμούς και διατέθηκαν γι' αυτόν το σκοπό. Ρωτήστε την κυρία συνεργάτη σας, θα σας πει περισσότερα.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Συμφωνεί μαζί μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Συνεχίστε, κύριε Γκατζή, επί των άρθρων, δεν είναι το πρόβλημά μας αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τι να κάνω, κύριε Πρόεδρε, έχω και την κυρία Υπουργό που μου πετάει σπόντες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Μα και προς την κυρία Υπουργό απευθύνεται το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εμείς είπαμε την άποψή μας. Λέμε ότι δεν πρέπει εδώ να κοροιδευόμαστε και όταν λέμε ότι θα πρέπει να διατεθούν για τη διαχείριση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και ιδιαίτερα για τα ακίνητα του δημοσίου, θα πρέπει αυτό να τηρηθεί και δεν θα πρέπει να έχουμε τα προηγούμενα φαινόμενα.

Κατά τη γνώμη μας, όμως, τα λεφτά αυτά μαζί με τμήμα αυτών των χρημάτων από το τίμημα που παίρνει ο ιδιοκτήτης του διατηρητέου ακινήτου, θα έπρεπε υποχρεωτικά να διατίθενται και για την αποκατάσταση του ίδιου του ακινήτου. Διότι το μέλλον των περισσότερων είναι εντελώς αβέβαιο, κύριε Πρόεδρε. Και πιθανότατα χωρίς συντήρηση ή μετά τον επόμενο σεισμό να χαρακτηριστούν, κύριοι Βουλευτές, επικίνδυνα, κατεδαφιστέα και τότε να οικοδομήσει ο κύριος ξανά αφού έχει πάρει και το συντελεστή δόμησης.

Επομένως κατά την άποψή μας είναι βασικό στοιχείο ποσό των χρημάτων αυτών να διατίθεται για τη διατήρηση, τις επισκευές και τις απαραίτητες παρεμβάσεις που πρέπει να γίνονται χωρίς φυσικά να αλλοιώνουν το χαρακτήρα του.

Στο άρθρο 3, παράγραφος 1, θα πρέπει να συμπληρωθεί, κυρία Υπουργέ, ότι τα ακίνητα για τα οποία επιτρέπεται να εκδοθεί τίτλος είναι αυτά ή τμήματα αυτών που βρίσκονται εντός οικοδομήσιμων χώρων και έχουν συντελεστή δόμησης και όχι για οποιοδήποτε ακίνητο, οποιαδήποτε βρίσκεται, ή κι αν βρίσκεται μέσα σε έναν κοινόχρηστο χώρο. Δηλαδή, αν ένα ακίνητο βρίσκεται σε κοινόχρηστο χώρο θα του δώσουμε; Από πού βγαίνει ο συντελεστής εκεί, αφού ο χώρος είναι κοινόχρηστος;

Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 στο άρθρο 3, κατά την άποψή μας, θα πρέπει να καταργηθεί. Όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 1, δεν πρέπει να μεταφέρεται συντελεστής δόμησης από το ρυμοτομούμενο από τη στιγμή που αυτό δεν έχει συντελεστή δόμησης. Φυσικά εσείς διαφωνείτε. Εμείς, όμως, λέμε την άποψή μας, λέμε ότι θα πρέπει να αφαιρεθεί αν θέλουμε πραγματικά να ανακουφίσουμε τις πόλεις σε αυτά τα οποία απαλλοτριώνονται.

Άρθρο 3, παράγραφος 2. Επειδή είναι της μόδας, κύριε Πρόεδρε, τα δημόσια ακίνητα να δίδονται και να τα εκμεταλλεύονται διάφοροι φορείς, ΔΕΚΟ κλπ., αυτά τα ακίνητα, τα οποία είναι του δημοσίου και παραχωρούνται, θα πρέπει να συμπεριληφθούν στη διάταξη του άρθρου αυτού, στην παράγραφο 2 και να μην είναι δυνατόν να χαρακτηριστούν ως οφειλόμενα και

να μεταφέρεται ο συντελεστής δόμησης. Να μην θεωρούνται δηλαδή βαρυνόμενα.

Άρθρο 4, ζώνες υποδοχής συντελεστή δόμησης. Η παράγραφος 3, κύριε Πρόεδρε, προϋποθέτει ότι έχει γίνει οριοθέτηση του οικισμού, δηλαδή έχει όρια προστασίας. Εμείς θα συμπληρώσουμε ότι θα πρέπει οι «Ζ.Υ.Σ.» να μην μπορούν να καθοριστούν και σε οικισμούς που έχουν χαρακτηριστεί ενδιαφέροντες -όχι μόνο αξιόλογοι- γιατί κατά κανόνα και αυτοί οι οικισμοί, κυρία Υπουργέ, είναι παραδοσιακοί, αλλά για διάφορους λόγους δεν χαρακτηρίζονται αξιόλογοι κυρίως για να επιτραπεί σ' αυτούς κάποια έντονη ανάπτυξη δόμησης, χωρίς έντονους φυσικά βαθμούς προστασίας. Καλό είναι, κατά την άποψή μου, και τους οικισμούς αυτούς να τους κρατάμε για το μέλλον.

Παράγραφος 3γ'. Στις περιοχές ανάπλασης θα πρέπει να μπορεί να αναδιανεμάται ο ίδιος ο συντελεστής δόμησης -που έχουν έκταση- αλλά δεν θα πρέπει να τους προστίθεται συντελεστής δόμησης απ' έξω. Τότε, κατά την άποψή μας, θα χάνεται η έννοια της ίδιας της ανάπλασης. Αυτό στην ουσία είναι ένα παράθυρο και μπορούν να δημιουργηθούν κτίρια μεγάλου όγκου που λόγω της θέσης τους -οι αναπλάσεις κατά κύριο λόγο βρίσκονται στο κέντρο της πόλης- μπορούν να δώσουν μεγάλο επιχειρησιακό, επιχειρηματικό κέρδος στους ιδιοκτήτες.

Άρθρο 4, παράγραφος 4. Εδώ με την παράγραφο αυτή ανοίγεται το παράθυρο, γιατί το ποσοστό ορίζεται στο σύνολο της περιοχής, ορισμένα ακίνητα κυρίως στην αρχή να μπορούν να προσθέτουν πάνω τους περισσότερα από άλλα. Δηλαδή δεν έχουν όλα τα ακίνητα στην ίδια περιοχή το ίδιο δικαίωμα με αποτέλεσμα να δημιουργούνται κατά τόπους μεγάλοι κτιριακοί όγκοι από τη μία και από την άλλη να έχουμε ίσως μικρά ακίνητα κλπ. Πρέπει κατά τη γνώμη μας το ποσοστό που προσδιορίζεται για όλη την περιοχή να ισχύει για όλα τα ακίνητα της περιοχής, χωρίς δυνατότητα υπέρβασής τους σε κανένα σημείο.

Και εδώ θα πω, κύριε Πρόεδρε, αυτό που ίσχυε προηγουμένα, ότι υπήρχε πραγματικά το ταβάνι και η οροφή και ξέραμε παραδείγματος χάριν ότι σε περιοχές με συντελεστή 0,8% θα μπορούσε κάποιος να χτίσει με αύξηση 25% και ότι σε 1,20% θα πάει μέχρι 30%. Εδώ η κυρία Υπουργός έχει καταρρίψει το ανυπέριθστο ύψος του 2,4%. Εμείς θέλουμε και οροφή και ταβάνι και πού θα γίνεται αυτή η μεταφορά του συντελεστή δόμησης.

Στην παράγραφο 5 υπάρχει το εξής απαράδεκτο, ο δήμος να φτιάχνει κοινόχρηστους χώρους μεταφέροντας το ανύπαρκτο, όπως έχουμε αναφέρει, συντελεστή δόμησης και επιβαρύνοντας γειτονικούς δήμους.

Στο άρθρο 6, κύριε Πρόεδρε, σημαντικότερα θέματα μεταφέρονται σε προεδρικά διατάγματα και αποφάσεις της Υπουργού ή Υπουργών και είμαστε αντίθετοι. Η ίδια η ιστορία με όλες τις εξουσιοδοτήσεις επαναλαμβάνεται και εδώ. Ο Υπουργός μπορεί να ανατρέπει τον ίδιο το νόμο. Κατά τη γνώμη μας από τη στιγμή που μιλάμε για αύξηση συντελεστή ενός ακινήτου και το γεγονός το ίδιο αποτελεί παρέκκλιση, εφόσον έχουμε αύξηση, θα έπρεπε μιας και ο ΓΟΚ δίνει τη δυνατότητα, ο Υπουργός να μην μπορεί να καθορίζει κάλυψη και ύψη μεγαλύτερα από τα επιτρεπόμενα στην περιοχή ή θέσεις στάθμευσης λιγότερες από τις επιβαλλόμενες. Εδώ υπάρχει το πλεονέκτημα στην Υπουργό να καταργεί όλες αυτές τις διατάξεις που καθορίζονται από τον ΓΟΚ.

Τέλος στο άρθρο 7, κύριε Πρόεδρε, θα πω δυο λόγια για την παράγραφο 5. Πρόκειται για νομιμοποιήσεις αυθαιρέτων που υποψιάζομαι ότι είναι μόνο υπόγειοι ή κλειστοί χώροι που θα γίνουν χώροι στάθμευσης ή χώροι κατοικίας. Για τους μεν χώρους στάθμευσης θα έπρεπε να ισχύει η νομιμοποίηση, όμως με την επιφύλαξη ότι θα μπορούσε η μεταφορά να χρησιμοποιηθεί για τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων που έχουν γίνει και αυξάνουν την πυκνότητα της περιοχής με μεταφορά συντελεστή δόμησης από την ίδια περιοχή με προϋποθέσεις, όπως λέει, ώστε το ισοζύγιο του δομημένου και αδόμητου να παραμένει νόμιμο σταθερό.

Μ' αυτές τις παρατηρήσεις επί των άρθρων, κύριε Υπουργέ, κλείνω λέγοντας ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτά τα

άρθρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Το λόγο έχει η ειδική αγορήτρια του Συνασπισμού κα Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάκη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Παρόλο που έχουμε πραγματικά συζητήσει αρκετά και επί της αρχής και επί των άρθρων, τουλάχιστον στην επιτροπή, είναι ορισμένα θέματα που παραμένουν αδιευκρίνιστα και κάποια άλλα που έπρεπε να τροποποιηθούν, γιατί πραγματικά το μέλημα όλων μας είναι να λειτουργήσει επιτέλους αυτό το εργαλείο της μεταφοράς συντελεστή δόμησης.

Θεωρητικά ή επί της αρχής έχουμε κρίνει τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης ως ένα αναγκαίο εργαλείο, για να μπορέσει η χώρα μας να προστατεύσει και την πολιτιστική μας κληρονομιά, αλλά και για να μπορέσει να αποκτήσει τους κοινωφελείς και κοινόχρηστους χώρους.

Και τα οικονομικά προβλήματα της χώρας μας και τα μεγάλα σφάλματα και οι καθυστερήσεις, οι οποίες υπήρχαν και δυστυχώς υπάρχουν ακόμη ως προς το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, οδήγησαν στην άναρχη δόμηση. Το σύστημα της αντιπαροχής έχει επιτείνει ακόμη περισσότερο αυτήν την κατάσταση. Έτσι, αναγκάζομαστε πολλές φορές να ερχόμαστε και να σχεδιάζουμε εκ των υστέρων, δηλαδή να αποτυπώνουμε την κατάσταση και να βρισκόμαστε μπροστά σε περιπτώσεις όπου τελικά δεν έχουν απομείνει ούτε οι στοιχειώδεις χώροι για σχολείο, για κάποια πλατεία, για χώρους αναψυχής, πρασίνου κλπ. στα περισσότερα σχεδόν μεγάλα συγκροτήματα και στις μεγάλες πόλεις ο σχεδιασμός θα έλεγε κανείς ότι είναι δεδομένος.

Θα χρησιμοποιήσω και πάλι ένα παράδειγμα από την περιοχή μου, την περιβόητη Καλλικράτεια της Χαλκιδικής, όπου πριν από λίγο καιρό το Συμβούλιο της Επικρατείας ακύρωσε κάποια απόφαση. Είχε απομείνει κάποιος ιδιοκτήτης ο οποίος πίστευε ότι δεν πρέπει να αυθαιρετήσει ποτέ στη ζωή του και γι' αυτό δεν οικοδόμησε κι αυτός αυθαίρετο σ' αυτόν τον καθ' όλα αυθαίρετο οικισμό.

Όταν λοιπόν πήγαν οι υπάλληλοι της Πολεοδομίας για να κάνουν έναν στοιχειώδη πολεοδομικό σχεδιασμό εκεί για τις χρήσεις γης, όλοι οι άλλοι οι αυθαιρετούντες δηλαδή επιδείκνυαν ως πλατεία το οικόπεδο του ανθρωπού αυτού, ο οποίος ήταν ο καθ' όλα νόμιμος. Και τελικά αυτό έγινε και η πλατεία.

Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά. Τελικά αισθάνεται κανείς ότι όταν είναι σύννομος, όταν ακολουθεί τους κανόνες του κράτους, είναι αυτός που τελικά κατάφωρα αδικείται. Εν πάση περιπτώσει.

Τι συμβαίνει από δω και πέρα; Και οι μελέτες που θέλουμε να κάνουμε -που σωστά επιβάλλονται κι έπρεπε να είχαν επιβληθεί από πιο νωρίς- και όλες οι άλλες ρυθμίσεις γίνονται πολύ πιο σύνθετες και πιο πολύπλοκες. Και να μην γελοιάσουμε ότι όλα αυτά τα προβλήματα, εκτός από την ορθή και σαφή διατύπωση που πρέπει να έχουν τα άρθρα του νόμου, χρειάζεται κυρίως η πολιτική βούληση και τα εργαλεία για την εφαρμογή τους.

Εδώ τα εργαλεία θεωρούνται ότι είναι τα προεδρικά διατάγματα και οι υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες είναι αρκετές και δεν μπορούσε να γίνει διαφορετικά -έτσι το εξήγησε τουλάχιστον η κυρία Υπουργός- να συμπεριληφθούν ορισμένες αρχές στο νόμο. Άρα, αν ακολουθήσουμε αυτήν τη λογική, εξίσου επιτακτική είναι η έκδοση των προεδρικών διαταγμάτων, η έκδοση των αποφάσεων. Εδώ όμως, πέρα από το πρώτο προεδρικό διάταγμα, του οποίου δόθηκε ένα σχέδιο κατά τη συζήτηση, δεν έχουμε μία σαφή δέσμευση για το πώς θα εξελιχθούν αυτά τα εξουσιοδοτήσεις. Και μερικές φορές όπως στην προκειμένη χρειάζεται και στον ίδιο το νόμο να υπάρχει μία χρονική δέσμευση.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα που υπάρχει είναι οι πολεοδομικές μελέτες, που δεν είναι τίποτε άλλο από μία ολοκληρωμένη πολεοδομική μελέτη, σαν τις μελέτες της επιχείρησης πολεοδομικής ανασυγκρότησης, οι οποίες θα μπορούσαν να καθορίσουν τις Ζ.Υ.Σ.. Είκοσι χρόνια τώρα που ο θεσμός της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης πήγαινε κι ερχόταν το κράτος είχε επαναπαυθεί. Δεν σχεδίαζε, δεν προχωρούσε στις μελέτες των Ζ.Υ.Σ. εφόσον θεωρούσε ότι ο θεσμός είναι σωστός και ότι

πρέπει να τον προασπίσει και να τον προχωρήσει, άσχετα από τις συνταγματικές ατέλειες που υπήρχαν.

Δεν προχώρησε στις μελέτες και στις διαδικασίες για να μπορέσει να εξασφαλίσει αυτές τις λεγόμενες ζώνες υποδοχής συντελεστή. Θα μπορούσε να το κάνει από δω και πέρα που λύνονται τα χέρια του; Εάν δεν ενισχύσει τις διοικητικές του δομές και σε κεντρικό επίπεδο και σε επίπεδο περιφέρειας, εάν δεν εξασφαλίσει πόρους γι' αυτήν τη διαδικασία, γιατί οι μελέτες που θα γίνουν χρειάζονται σημαντικά ποσά, τι θα γίνει; Θα μείνουν στον κάθε δήμο να εξασφαλίσει αυτά τα ποσά; Πώς θα γίνουν αυτά τα πράγματα;

Από την άλλη πλευρά οι μελέτες αυτές, από το θέμα των προδιαγραφών τους μέχρι τον τρόπο προκήρυξής τους, την ανάθεσή τους και τη διαδικασία επιβλεψής τους θα γίνουν, αν δεν ληφθεί μέριμνα, με χρονοβόρες διαδικασίες. Και από την άλλη πλευρά θα είναι διαδικασίες, οι οποίες σωστά προβλέπουν την κοινωνική συμμετοχή, τη συμμετοχή της αυτοδιοίκησης και του πολίτη. Θα έχουν όμως και πολλά πισωγυρίσματα.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα.

Στο άρθρο 1. Η γενική παρατήρησή μου είναι ότι συνεχώς αυτή η διαδικασία παραμένει κεντρική και άρα χρονοβόρα. Και μερικές φορές μπορεί να μην είναι και διαφανής διαδικασία. Γιατί το δικαίωμα μεταφοράς συντελεστή δόμησης πρέπει να συνιστάται με απόφαση του Υπουργού Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων μετά από τον έλεγχο από το Κεντρικό Συμβούλιο Χωροταξίας, Οικισμού και Περιβάλλοντος, όπως λέει το άρθρο 1 και το άρθρο 2 στην αρχή του;

Είναι χρονοβόρα αυτή η διαδικασία. Εγώ, όπως έχω πει και για τα υπόλοιπα άρθρα, λέω να το αφήσετε σε επίπεδο περιφέρειας μέσα από το Περιφερειακό Συμβούλιο και τον Γενικό Γραμματέα. Θα προχωρήσουν πιο γρήγορα τα πράγματα.

Ενισχύστε τελικά αυτές τις δομές της περιφέρειας, ούτως ώστε να μπορέσετε να κάνετε μια ουσιαστική αποκέντρωση. Όλα αυτά τα θέματα και προβλήματα θα έρχονται στο Υπουργείο; Δεν πρόκειται να τελειώσουν ποτέ! Νομίζω ότι ούτε εσείς θα πρέπει να θέλετε να τα συγκεντρώσετε σε κεντρικό επίπεδο. Εάν νομίζετε ότι με αυτό τον τρόπο θα διαφυλάξετε τη διαδικασία για να μην έχει εκτροπές, δεν νομίζω ότι θα τα καταφέρετε. Τελικά θα ακυρωθεί από τις δυσκολίες και καθυστερήσεις που θα έχει η εφαρμογή αυτού του θεσμού, θα ακυρωθεί από την ίδια την πράξη και δεν θα μπορέσει ποτέ να τελεσιδικήσει.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 1 επιμένω ότι οι δομήσιμες επιφάνειες των υπογείων θα μπορούν να συμπεριλάβουν και συντελεστή δόμησης, ο οποίος, όμως, έχει χρησιμοποιηθεί με την κύρια χρήση που γίνεται σ' αυτούς τους χώρους και άρα έχει προσμετρηθεί στο συντελεστή δόμησης, αφού είναι σαν να τον παίρνει δύο φορές –εγώ έτσι το εκλαμβάνω.

Πάμε στο άρθρο 2 στις παραγράφους 5 και 6. Κατ' αρχάς, όλοι έχουμε πει ότι όσον αφορά στους πόρους του ΕΠΕΡΠΣ δεν υπάρχει ανταποδοτικότητα, δεν έχουν αποδοθεί εκεί που πρέπει. Τις περισσότερες φορές αποτελούν άλλο εργαλείο και όχι εργαλείο για τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Γι' αυτό αυτοί οι συγκεκριμένοι πόροι που προέρχονται από όλη αυτή τη διαδικασία, καθώς και οι παρακάτω που ορίζονται σε άλλα άρθρα, θα πρέπει να πηγαίνουν στους ΟΤΑ και αυτό να είναι ξεκαθαρισμένο. Όχι οι μισοί έτσι, οι άλλοι μισοί αλλιώς ή να πηγαίνουν στο ΕΠΕΡΠΣ και μετά κεντρικά το Υπουργείο να τους κατανέμει. Να πηγαίνουν στους ΟΤΑ, απ' ευθείας με αποκλειστική χρήση.

Βέβαια θα μου πείτε εάν οι ΟΤΑ θα τους χρησιμοποιήσουν αποκλειστικά για τις ανάγκες της διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς και της συντήρησης αυτών των βαρυνόμενων ακινήτων. Αυτό είναι ένα θέμα, αλλά τελικά εάν πηγαίνουν με αυτή τη νοοτροπία, ακυρώνουμε την ίδια τη λειτουργία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Εμείς λέμε ότι η αυτοδιοίκηση πρέπει να γίνει καλύτερη, αλλά για να γίνει καλύτερη δεν πρέπει να πάμε πίσω και να της στερήσουμε κάποια ουσιαστικά εργαλεία. Αυτά τα εργαλεία πρέπει να της τα αφήσουμε για να μπορέσει να λειτουργήσει και να μπορέσει στη συνέχεια να ελεγχθεί κατά καλύτερο τρόπο και να αποδώσει αυτά που πρέπει να αποδώσει. Δεν μπορεί τέτοια θέματα, κυρίως θέματα ουσιαστικού

πολεοδομικού σχεδιασμού, διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς κλ.π. παρά σε τοπικό επίπεδο να ξεκινούν, να ελέγχονται και τελικά εκεί να εξασφαλίζονται οι προϋποθέσεις και οι πόροι για όλη αυτήν τη διαδικασία.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου 2 εμείς δεν συμφωνούμε. Δεν συμφωνούμε να υπάρχει τίμημα από τη μεταβίβαση των ακινήτων που αναφέρονται στην περίπτωση α' της παραγράφου 1 δηλαδή των διατηρητέων του ΥΠΕΧΩΔΕ κλπ. Μπορείτε αυτά να τα χαρακτηρίσετε χώρους κοινής ωφέλειας και να υπάρξει πράγματι αυτό το τίμημα που θα πάει στην κοινωνική ωφέλεια και όχι να είναι κάποιοι πόροι οι οποίοι θα πάνε πάλι στο ταμείο και θα διατεθούν για τους παραπάνω σκοπούς. Μα δεν έχει λειτουργήσει έτσι το ΕΤΕΡΠΣ μέχρι τώρα!

Κατά τη δική μας άποψη καλύτερα αυτήν τη δυνατότητα του δημοσίου να αποκτά πόρους από τη μεταβίβαση τίτλων για τα διατηρητέα της περιπτώσεως α' της παραγράφου 1 να μην υπάρχει. Διαφορετικά, όπως σας είχαμε πει, κάντε ένα άλλο ταμείο, που να πηγαίνουν επακριβώς οι πόροι εκεί και να υπάρχουν οι σχετικές μελέτες, ούτως ώστε αυτοί οι πόροι, στο χρόνο που πρέπει, να κατευθύνονται για τα έργα διατήρησης αρχιτεκτονικής κληρονομιάς.

Στο άρθρο 3 υπάρχει ο χαρακτηρισμός για τα βαρυνόμενα ακίνητα, τα διατηρητέα ακίνητα του ΥΠΕΧΩΔΕ, για τα ακίνητα που ανήκουν στα νεότερα μνημεία του ΥΠΠΟ στα παλαιότερα και στους αρχαιολογικούς χώρους. Εδώ είχαμε επισημάνει ότι θα έπρεπε να προβλεφθεί και η περίπτωση να είναι βαρυνόμενα ακίνητα και να εμπίπτουν στις διαδικασίες της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης και οι χώροι της περιπτώσεως β' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του ΓΟΚ, που ομιλεί περί των χώρων, τόπων και τοπίων ιδιαίτερου κάλλους κλπ.

Εμείς επιμένουμε ότι όλοι αυτοί οι χώροι και οι τόποι δεν είναι όλοι εκτός σχεδίου. Έτσι όπως αναφέρει το άρθρο 3 του Γ.Ο.Κ., είναι πολλοί χώροι και τόποι εντός σχεδίου, οι οποίοι πραγματικά θα πρέπει να προστατευθούν και να αποδοθούν στο κοινωνικό σύνολο. Νομίζω ότι με τη διόρθωση που κάνατε στην παράγραφο δ' αίρεται αυτή η ασάφεια η οποία υπήρχε, ως προς το οφειλόμενο.

Στο άρθρο 4 σχετικά με τις περιβόητες Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης θα πω για πολλοστή φορά ότι διαφωνούμε δηλαδή δεν χρειάζεται για την Αθήνα και για τη Θεσσαλονίκη η διαδικασία να μεταφέρεται στο κεντρικό ΣΧΟΠ. Μπορεί να παραμείνει σε περιφερειακό επίπεδο και να γίνει με απόφαση του Γενικού Γραμματέα.

Από εκεί και πέρα απαιτούνται τόσο σφιχτές διαδικασίες στην ολοκλήρωση όλης αυτής της ιστορίας που δεν μπορεί να τις υλοποιήσετε κεντρικά. Τουλάχιστον το πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης. Έχει υποστεί από αυτήν την αδράνεια που επιδεικνύει το κέντρο απέναντί του τρομερές επιβαρύνσεις. Δεν πρόκειται ποτέ να ολοκληρώσει τίποτα. Δεν πρόκειται ποτέ να ολοκληρώσει τις υποδομές του, το σχεδιασμό του και κατά κύριο λόγο για να τα ολοκληρώσει αυτά δεν πρόκειται ποτέ να εξασφαλίσει τα χρήματα τα οποία χρειάζονται. Δεν πρόκειται να ενεργοποιήσει παρά τις προσπάθειες του το μηχανισμό του κέντρου για να τελειώσει σημαντικές υποθέσεις γι' αυτό το συμφορημένο πολεοδομικό συγκρότημα της Θεσσαλονίκης. Θα τρέχει πάλι και εδώ για να μπορέσει να παρακολουθήσει και να πει τις απόψεις του για τις Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης.

Βέβαια το μεγάλο πρόβλημα είναι αυτό στο οποίο αναφέρθηκα και άλλοι συνάδελφοι και εγώ ανέφερα κατά κόρον ότι εδώ η διαδικασία δεν μπορεί να περιορίζεται για τα ρυμοτομούμενα ακίνητα στα όρια ενός δήμου. Θα πρέπει τελικά να το τολμήσετε αυτό, δηλαδή να μπορούμε, όπου δεν υπάρχουν δυνατότητες, να μιλάμε για ομάδα δήμων που συνιστούν μία πολεοδομική ενότητα, μετά βέβαια από μία σχετική εισήγηση του Οργανισμού, του ΣΧΟΠ, μετά από μία ειδική μελέτη. Εγώ πιστεύω ότι, αν υπάρχει αυτή η ειδική μελέτη, θα μπορέσει να είναι συμβατή όλη αυτή η ενέργεια και με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Πρέπει να γίνει λοιπόν μία ειδική μελέτη για το πώς μπορεί να χαρακτηριστεί μία πολεοδομική ενότητα και πώς θα μπορέσει

εκεί να διερευνηθεί και να μελετηθούν οι Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης. Στη συνέχεια θα γίνουν και οι ειδικότερες μελέτες, οι οποίες θα γίνονται για την κάθε ζώνη, για τον κάθε δήμο κ.ο.κ. Νομίζω ότι αυτή η διαδικασία μπορεί να προβλεφθεί και να γίνει ο νόμος λειτουργικότερος.

Εμείς επιμένουμε ότι ο νόμος μπορούσε να έχει περισσότερες προϋποθέσεις και όρους και να μην τις μεταθέτει όλες στα προεδρικά διατάγματα και με την οροφή του συντελεστή δόμησης και κυρίως για τις προϋποθέσεις που θα πρέπει να τηρούν οι Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης. Είναι ασαφής η παράγραφος α' του άρθρου 4: «Το προτεινόμενο ποσοστό αύξησης του ισχύοντος συντελεστή δόμησης της ζώνης προκύπτει από τις χωροταξικές και πολεοδομικές κατευθύνσεις».

Είναι της μόδας τώρα τελευταία να ακυρώνεται και ό,τι έγινε μέχρι τώρα στα θέματα του πολεοδομικού σχεδιασμού. Τελικά συμβαίνει συνέχεια, είτε να ακυρώνονται με υπουργικές αποφάσεις είτε να ακυρώνονται με τον ίδιο το νόμο. Εδώ υπάρχουν σε ορισμένες περιοχές σαφή γενικά πολεοδομικά σχέδια, υπάρχουν σαφείς διατάξεις, οι οποίες θα πρέπει να ληφθούν υπόψη από τη μελέτη.

Από εκεί και πέρα το πώς αυτή η μελέτη θα συγκεράσει την οικιστική ανάπτυξη και τους αναπτυξιακούς στόχους της περιοχής, θα γίνει στον κάθε δήμο. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω ποιος μελετητής θα μπορέσει να σας δώσει μια αξιόπιστη μελέτη που να μπορεί να συγκεράσει όλα αυτά τα πράγματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Κύριε Πρόεδρε, για τις εξουσιοδοτήσεις στο άρθρο 6 και τις μεταβατικές διατάξεις θα πρέπει τελικά να υπάρξει τελικά δέσμευση της Κυβέρνησης και για το χρονοδιάγραμμα έκδοσης των υπουργικών αποφάσεων και για την εξασφάλιση των πόρων και για την προώθηση της διαδικασίας των μελετών για τις Ζώνες Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης. Δεν μπορείτε να μας ζητάτε τόσες εξουσιοδοτήσεις χωρίς τουλάχιστον έστω και προφορικά να μην μας εγγυηθείτε το πώς βλέπετε εσείς το χρονικό ορίζοντα περαίωσης αυτής της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει η κυρία Υπουργός.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς γίνεται μία συζήτηση και επαναλαμβάνονται τα ίδια και τα ίδια επιχειρήματα σαν ο κάθε ένας που μιλάει να μη θέλει να ακούσει τον άλλον. Έχουν δοθεί απαντήσεις για όλα αυτά τα επιχειρήματα, τις προτάσεις, τις διαφωνίες, οι οποίες και σήμερα τέθηκαν από τους συναδέλφους Βουλευτές και στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, όπου συνεδριάσαμε τέσσερις φορές. Έγινε εκτενής συζήτηση. Σήμερα επαναλαμβάνονται τα ίδια ακριβώς επιχειρήματα από τους περισσότερους συναδέλφους. Θα μπορούσαν να είναι πιο σύντομες οι συνεδριάσεις και να είναι πάλι τέσσερις. Θα επαναλάβω και εγώ μερικά πράγματα, όχι ότι ελπίζω ότι αυτήν τη φορά θα ακουστώ γι' αυτά που λέω, αλλά για να καταγραφούν στα Πρακτικά.

Κατ' αρχάς, υπάρχει μία διαφορετική αντιμετώπιση του θέματος της μεταφοράς του συντελεστή από τους προηγούμενους νόμους. Και αυτό γιατί οι δύο προηγούμενοι νόμοι ακυρώθηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο λέει πολύ σαφώς για ποιους βασικούς λόγους τους ακύρωσε, διότι βρήκε κάποιες διατάξεις αντισυνταγματικές.

Εν τω μεταξύ, υπήρξε η αναθεώρηση του Συντάγματος που μας δίνει ορισμένες δυνατότητες κυρίως για τα ρυμοτομούμενα και έτσι κάνουμε αυτήν την πρόταση για το σχέδιο νόμου και προσαρμοζόμαστε με την ελπίδα –αν θέλετε, με τη βεβαιότητα, αν και κανείς δεν μπορεί να έχει βεβαιότητα, αλλά με την ισχυρή αίσιοδοξία και ελπίδα– ότι αυτό το νομοσχέδιο δεν θα προσκρούσει σε αντισυνταγματικές διατάξεις και θα μπορέσει πλέον να υλοποιηθεί έτσι ώστε ο θεσμός της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης να αποκτήσει την πρέπει αξιολογία ως ένα εργαλείο πολεοδομικής πολιτικής.

Ο ν. 2300 προέβλεπε τη δυνατότητα μεταφοράς του συντελεστή ανά την Ελλάδα χωρίς κανένα περιορισμό. Έτσι ήταν ευνόητο και αυτονόητο να βάζει περιορισμούς, το 2,4 ως ανώ-

τατο όριο ή κάποιους άλλους περιορισμούς. Με το νόμο εδώ λέμε ότι για τα μεν παραδοσιακά ο συντελεστής δόμησης από τα βαρυνόμενα μπορεί να μεταφέρεται σε επίπεδο περιφέρειας και εξηγήσαμε γιατί. Και αυτό δεν είναι απολύτως σύμφωνο με την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας γιατί θέλει και τα παραδοσιακά στον ίδιο δήμο αλλά υπάρχει αντικειμενική δυσκολία και για τα ρυμοτομούμενα ο συντελεστής μεταφέρεται μόνο στον ίδιο δήμο.

Άρα, δεν μπορώ να βάλω το ανώτατο πλαφόν -το 2,4- να ισχύει παντού, γιατί αυτό σημαίνει ότι αποκλείει την Αθήνα, τον Πειραιά, τη Θεσσαλονίκη και πολλές άλλες πόλεις, οι οποίες έχουν συντελεστή δόμησης πολύ υψηλότερο από το 2,4. Άρα, πρέπει να δεχθούμε τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου. Γιατί δεν μπορούμε να δεχόμαστε τη φιλοσοφία του νομοσχεδίου αλλά και να θέλουμε να μεταφέρεται ο συντελεστής ανά την Ελλάδα. Αυτό δεν γίνεται, δεν μπορεί να μπει το 2,4 ως ανώτατο, διότι σε κάποιους δήμους δεν είναι δυνατόν να γίνει ρυμοτόμηση. Ρυμοτόμηση πιθανόν να χρειάζονται όλοι οι δήμοι.

Ειπώθηκε από κάποιον συνάδελφο ότι τα ρυμοτομούμενα δεν θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα μεταφοράς του συντελεστή δόμησης αλλά θα πρέπει να αποζημιώνεται ο ιδιοκτήτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πού θα τα βρει τα λεφτά το κράτος;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό μπορεί πράγματι να γίνει στα βόρεια προάστια. Μπορεί όμως να γίνει στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας ή σε όλους τους δήμους ανά την Ελλάδα; Έχουν τη δυνατότητα αυτοί οι δήμοι να αποζημιώνουν; Γι' αυτό τροποποίησα το Σύνταγμα, ακριβώς γιατί είδαμε αυτή τη δυσκολία. Δήμοι για πάρα πολλά χρόνια δέσμευαν τα οικοπέδα πολιτών αλλά δεν είχαν τη δυνατότητα να τα απαλλοτριώσουν. Και οι δήμοι δεν προχωρούσαν στη ρυμοτόμηση και δεσμευόταν η περιουσία των πολιτών για πάρα πολλά χρόνια. Τώρα, τους δίνουμε τη δυνατότητα με τη μεταφορά συντελεστή στον ίδιο δήμο να μπορούν να προχωρήσουν σε ρυμοτόμηση.

Ειπώθηκε επίσης ότι θα πρέπει εκεί που μεταφέρεται ο συντελεστής να υπάρξει μείωση του συντελεστή και μετά να μεταφέρουμε συντελεστή, ώστε να έρθουμε στο ίδιο επίπεδο. Και ερωτώ: Γιατί οι ιδιοκτήτες των συγκεκριμένων οικοπέδων που ούτως ή άλλως έχουν όπως οι άλλοι ένα συντελεστή, ας πούμε δύο, θα πρέπει να τους τον μειώσουμε στο ένα και μεταφέροντας τον άλλο συντελεστή να πάει στο δύο; Δηλαδή αυτοί οι ιδιοκτήτες είναι κατώτερης ποιότητας από τους διπλανούς, που τους μειώνουμε την περιουσία και μετά πρέπει να πληρώσουν για να έχουν το ποσοστό που έχουν οι άλλοι;

Είπατε για τη Ζ.Υ.Σ.. Μα, η Ζ.Υ.Σ. προϋποθέτει πολεοδομική μελέτη. Και είπαμε ποια είναι τα χαρακτηριστικά, τα αντικειμενικά και τα επιστημονικά κριτήρια στα οποία θα πρέπει να ανταποκρίνεται αυτή η μελέτη. Δεν μπορούμε εμείς από τον νόμο να βάλουμε λεπτομέρειες. Άρα τότε να καταργήσουμε τις μελέτες; Αλλά νομίζω ότι το πιο σωστό είναι να ασχοληθούν οι πολεοδόμοι και όχι εμείς να καθορίσουμε ακριβώς το πώς θα γίνει, το που θα γίνει, σε ποια περιοχή θα γίνει και τι Ζ.Υ.Σ. θα γίνει. Διότι μπορεί, όπως είπα σε μία περιοχή να γίνει Ζ.Υ.Σ. μόνο αμιγούς κατοικίας, σε άλλη να γίνει γενικής κατοικίας, σε άλλη να γίνει πολεοδομικό κέντρο. Ας αφήσουμε τους πολεοδόμους, τους ειδικούς να το μελετήσουν και να μην θέλουμε να γίνουμε όλοι πολεοδόμοι. Εγώ τουλάχιστον δεν διεκδικώ τέτοια εξειδίκευση.

Με το ρυθμιστικό που έχουμε προτείνει στους διάφορους φορείς, γιατί χρειάζεται αναθεώρηση του ρυθμιστικού της Αθήνας, προτείνεται μείωση του συντελεστή για τα από εδώ και πέρα που θα δομηθούν. Αυτό θα πάει σε διαβούλευση με όλους τους φορείς και θα δούμε. Τέτοιες γενικές ρυθμίσεις μπορούμε να τις κάνουμε, αλλά δεν μπορούμε να μειώσουμε το συντελεστή σε μία συγκεκριμένη περιοχή και να τους πούμε ότι εκεί θα πάει μεταφορά συντελεστή μετά.

Ένα άλλο θέμα που ειπώθηκε είναι ότι οι Ζ.Υ.Σ. θα πρέπει να έχουν τη σύμφωνη γνώμη του δήμου. Και αναρωτιέμαι: Εμείς λέμε οι Ζ.Υ.Σ. έχουν γνώμη του δήμου, γνώμη του ΣΧΟΠ ή του ΟΡΣΑ και του ΟΡΘ, για Αθήνα, Θεσσαλονίκη. Εάν πρέπει να

έχει σύμφωνη γνώμη του δήμου το ΣΧΟΠ που είναι το επιστημονικό συμβούλιο και έχει αντίθετη γνώμη από το δήμο, τι θα γίνει; Θα παραλύσει η διοίκηση; Δεν θα πρέπει ο περιφερειάρχης ή ο υπουργός τελικά να πάρει μία απόφαση και να συμφωνήσει με τον έναν ή με τον άλλον; Εκτός αν αφήσουμε μόνο τους δήμους να αποφασίσουν χωρίς κανένα επιστημονικό συμβούλιο όπως είναι το ΣΧΟΠ για το τι θα κάνουν. Δεν νομίζω ότι αυτό είναι το ενδεκνυόμενο.

Είπατε για το προεδρικό διάταγμα να σας δώσω χρονοδιάγραμμα. Τι χρονοδιάγραμμα να σας δώσω κυρία Ξηροτύρη; Το προεδρικό διάταγμα το έχετε στα χέρια σας. Δεν νομίζω ότι συχνά όταν συζητιέται ένας νόμος, υπάρχει έτοιμο το προεδρικό διάταγμα και έτοιμη η υπουργική απόφαση; Μόλις δημοσιευθεί ο νόμος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως θα το στείλω στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Από εκεί και πέρα, για το πόσο θα κάνει το Συμβούλιο της Επικρατείας δεν μπορώ να σας εγγυηθώ πλήρως. Θα προσπαθήσουμε και με το Συμβούλιο Επικρατείας να το επιταχύνει όσο είναι δυνατόν.

Θέλω να κάνω δύο αλλαγές.

Στο άρθρο 2 παράγραφος 4, η δεύτερη φράση «ύστερα από κάθε μεταβίβαση εκδίδεται νέος τίτλος και ο προηγούμενος ακυρώνεται» διαγράφεται.

Άρθρο 5 παράγραφος 2, πριν από το τέλος, διαγράφονται οι εξής λέξεις που διαβάζω: «...και εκδίδεται νέος τίτλος για το μέρος του τίτλου που υπολείπεται και δεν ακυρώθηκε. Εάν το μέρος που υπολείπεται είναι μικρότερο της ακεραίας μονάδος μέτρου επιφανείας, ανεξάρτητα από την αξία, δεν εκδίδεται νέος τίτλος». Η διαδικασία, πώς δηλαδή θα γίνονται οι τίτλοι, θα αποφασιστεί, ώστε πράγματι να είναι πιο ευέλικτη και να μην επιβαρύνονται οι πολίτες, όπως και εσείς είπατε.

Για τους τίτλους οι οποίοι έχουν εκδοθεί θέλω να πω τα εξής: Πράγματι, εδώ υπάρχει ένα πρόβλημα, γιατί έχουν εκδοθεί τίτλοι με βάση ένα νόμο. Επομένως, θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε αυτό το θέμα. Γι' αυτό βάζουμε και τη μεταβατική διάταξη που θα απορροφήσει έναν τίτλο η αλλαγή χρήσης σε ορισμένες κατοικίες. Χωρίς να αυξάνεται ο δομημένος όγκος απορροφάται ένα ποσοστό των τίτλων οι οποίοι υπάρχουν. Αυτό είναι και προς όφελος των πολιτών και προς όφελος του περιβάλλοντος.

Όμως, υπάρχει μετά και ένα μέρος των τίτλων που ακυρώνονται. Είπαμε ότι είναι γύρω στις τριάντα πέντε χιλιάδες τετραγωνικά μέτρα που ακυρώνονται, λόγω του ότι δεν είναι βαρυνόμενα σύμφωνα με αυτό το νόμο. Σας είπα ότι σύμφωνα με τις δικαστικές αποφάσεις η πολιτεία δεν θα είχε καμία υποχρέωση για αποζημίωση.

Αντίθετα, είπαμε ότι ακριβώς επειδή η πολιτεία είναι σε αταξία, έδωσε τους τίτλους. Θα πρέπει να τους αποζημιώσουμε και λέμε ότι θα βγει μια κοινή υπουργική απόφαση για το πώς θα υπολογιστεί η αξία αυτών των τίτλων. Ακυρώνονται όλοι οι τίτλοι που δεν είναι σύμφωνοι με το νόμο.

Θέλω να επισημάνω ότι ως βαρυνόμενα ακίνητα θεωρούνται τα διατηρητέα -συμπεριλαμβανομένων και αυτών που χαρακτηρίζονται έτσι από το Υπουργείο Πολιτισμού- και τα ρυμοτομούμενα. Εξαιρούνται απ' αυτόν τον χαρακτηρισμό όσα από τα βαρυνόμενα είναι χώροι κοινής ωφέλειας ή χώροι λατρείας οποιουδήποτε δόγματος. Έτσι, αποφεύγουμε το να επαναληφθεί το φαινόμενο να εκδίδονται τίτλοι για ιερούς ναούς, όπως έχει γίνει κατά το παρελθόν. Αυτοί που έχουν εκδοθεί για ιερούς ναούς ως παραδοσιακά δεν ακυρώνονται. Από δω και πέρα, όμως, δεν μπορούν να εκδοθούν τίτλοι για ιερούς ναούς είτε ως παραδοσιακά είτε ως χώροι λατρείας.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα σας καταραστεί ο πάπας!

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ακριβώς γι' αυτό!

Κάποιος είπε γιατί δίνουμε το δικαίωμα μεταφοράς τίτλων και στο δημόσιο. Νομίζω ότι είναι προς όφελος και του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής μας κληρονομιάς να μπορεί και το δημόσιο να βρει επιπλέον πόρους απ' αυτούς που διαθέτει, ακόμα και όταν διαθέτει ικανούς πόρους για την πολιτιστική μας κληρονομιά και το περιβάλλον, ώστε να βελτιώσει αυτήν την κατάσταση. Να βελτιώσει πάρα πολλά από τα παραδοσιακά τα οποία τα έχει και τα οποία χρειάζονται κάποια σημαντικά έξοδα

για να συντηρηθούν. Γι' αυτό δίνουμε τη δυνατότητα ώστε και το δημόσιο και η τοπική αυτοδιοίκηση να αποκτήσουν έσοδα, για να μπορούν πράγματι να συμβάλουν πολύ πιο αποφασιστικά στη βελτίωση και στην ουσιαστική διατήρηση της παραδοσιακής πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς και όχι απλώς να τα κρίνουμε διατηρητέα και μερικές φορές να πέφτουν λόγω μη συντήρησης.

Και νομίζω ότι είναι πολύ σωστό και δίνουμε έτσι στους δήμους και μια μεγαλύτερη δυνατότητα με βάση αυτό το νόμο να αξιοποιήσουν όλες τις δυνατότητες που έχουν και για ρυμοτόμηση, αλλά και για συντήρηση, αναβάθμιση και ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ένα νομοσχέδιο σημαντικό και όχι μόνο θα αποφύγουμε το να μην εφαρμοστεί -όπως είπα κάποιος ότι μπορεί να συμβεί- αλλά πιστεύω ότι πολύ σύντομα θα φανεί η θετική του συμβολή ως πολεοδομικό εργαλείο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπαληγούρας έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, να ρωτήσω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τι να ρωτήσετε; Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θα ήθελα να ρωτήσω αν μπορούμε να κανονίσουμε τα της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Από τη στιγμή που ζητάνε το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, δεν μπορώ να τους τον αρνηθώ, όπως ούτε και στην κυρία Υπουργό.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αλλά πρέπει κάποια στιγμή να μιλάνε και οι Βουλευτές. Εμείς έχουμε στις 14.30' ραντεβού στο Υπουργείο Εξωτερικών και πρέπει εν τω μεταξύ να έχουμε μιλήσει εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα πρέπει να μιλήσει πρώτα ο κ. Παπαληγούρας.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Να μιλήσει, εμείς δεν είπαμε όχι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μετά τον κ. Παπαληγούρα, μου έχει ζητήσει το λόγο και ο κ. Κωνσταντίνου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Να μιλήσουν, δεν είπα όχι. Σκέφτηκα όμως μήπως θα έπρεπε να αρχίσουν οι Υπουργοί να ακούνε και τους Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μετά από τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους θα μιλήσετε κι εσείς. Κάνετε σαν να είστε «χθεσινόι» Βουλευτές. Αφού ξέρετε τι λέει ο Κανονισμός.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Θέλουμε να γίνουν «σημερινοί» και οι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μα, ο Κανονισμός λέει το εξής: από τη στιγμή που ζητάνε το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και ο Υπουργός, εκτός της συζήτησεως επί της αρχής, όπου μιλάνε υποχρεωτικώς έξι Βουλευτές με οκτώ λεπτά, μπορούν να μιλήσουν. Εγώ τι να πω τώρα στον κ. Παπαληγούρα; Να μην πάρει το λόγο; Να του πω να κάτσει κάτω, γιατί υπάρχει η κα Παπαδημητρίου; Αν είναι δυνατόν!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Θέλουμε να ολοκληρώσουμε κάποια στιγμή τη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό είναι θέμα της κρίσης των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και των Υπουργών.

Ορίστε, κύριε Παπαληγούρα, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κυρία Υπουργός σήμερα αναφέρθηκε κατά βάση στα δύο κρίσιμα θέματα τα οποία απασχόλησαν και κατά τη χθεσινή συνεδρίαση τη Βουλή. Δεν πρωτοτύπησε, επανέλαβε τα ίδια. Δεν θα πρωτοτυπήσω, λοιπόν, κι εγώ, θα επαναλάβω κι εγώ τα επιχειρήματα της δικής μας πλευράς, επιχειρώντας όμως συγχρόνως να ξεκαθαρίσω λίγο τα πράγματα, γιατί θόλωσαν τα νερά με δύο ισχυρισμούς της κυρίας Υπουργού σήμερα.

Η Υπουργός απάντησε στη βασική μας αίτηση ότι δεν αντικαθίσταται ο προηγούμενος νόμος με ένα συγκεκριμένο νέο νόμο, αλλά ότι αντίθετα ζητά η Κυβέρνηση την εξουσιοδότηση

της Βουλής, χωρίς να τίθεται πλαίσιο, όρια περιορισμοί για τη μεταφορά του συντελεστή δόμησης. Απήντησε λέγουσα ότι τάχα είναι το Συμβούλιο της Επικρατείας το οποίο δεν επιτρέπεται η συγκεκριμένη αναφορά σε όρια, περιορισμούς, πλαίσια κλπ.

Μα, κυρία Υπουργέ, δεν είναι αυτό το πρόβλημα το οποίο ενετόπησε το Συμβούλιο της Επικρατείας. Άλλα είναι τα προβλήματα που εντοπίστηκαν από το Συμβούλιο της Επικρατείας. (Θόρυβος στην Αίθουσα – Κωδωνοκρουσίες)

Μην επικαλείστε, λοιπόν, την ακυρότητα του προηγούμενου νόμου, ισχυριζόμενη ότι ακριβώς λόγω αυτού δεν είστε σε θέση να είστε συγκεκριμένη και να μην επιτρέπετε ένα καθεστώς αδιαφάνειας, αυθαιρέσις και συναλλαγής, που φοβούμαι ότι θα ισχύσει από τούδε και στο εξής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μην ομιλείτε, κύριοι συνάδελφοι, διότι θα πάρω το στυλό. Και ξέρετε τι σημαίνει στυλό...

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Η δεύτερη παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, έχει να κάνει με το απόσπασμα της παρατήρησης της κυρίας Υπουργού κατά το οποίο ο δήμος δεν προσφέρεται να αποφασίζει για το εάν θα επιτραπεί στα όριά του η μεταφορά του συντελεστή δόμησης, γιατί ο ίδιος δεν έχει τη δυνατότητα να καλυφθεί συμβουλευτικά, τεχνικά όπως έχει το Υπουργείο τη δυνατότητα να καλυφθεί από τον ΣΧΟΠ.

Μα, το κρίσιμο δεν είναι αυτό. Το κρίσιμο είναι εάν η φιλοσοφία την οποία αυτή την ώρα εισάγει –γιατί περί αυτής μίλησε και χθες η κυρία Υπουργός και το δέχομαι μόνο για την ανάγκη της συζήτησης– αναγνωρίζεται η ανάγκη να υπάρχει σύμφωνη γνώμη του δήμου.

Με άλλα λόγια το κρίσιμο ερώτημα είναι αν έχει πρόθεση η Κυβέρνηση να επιτρέψει τη μεταφορά συντελεστή μόνον υπό την προϋπόθεση ότι συναινεί η τοπική κοινωνία, ή αντίθετα, αν έχει πρόθεση, ακόμα και κόντρα, ακόμα και ενάντια στην τοπική κοινωνία να πάει, αν η ίδια έτσι βούλεται, ή όποιος Υπουργός βούλεται. Γιατί στην πρώτη περίπτωση θα μπορούσε πράγματι το ΣΧΟΠ να είναι το όργανο που θα κάνει τις οριστικές μελέτες και ρυθμίσεις, αλλά να εξαρτάται η κίνηση της όλης διαδικασίας από τη σύμφωνη κατ' αρχάς βούληση του δήμου, τη σύμφωνη δηλαδή γνώμη της τοπικής κοινωνίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ (Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, τα συζητούμενα άρθρα αναφέρονται στα τέτατα μεταφοράς του συντελεστή δόμησης. Η μεταφορά συντελεστή δόμησης ξέρουμε όλοι ότι είναι ένα χρήσιμο πολεοδομικό εργαλείο για όλο τον κόσμο, για τις ανεπτυγμένες χώρες, προκειμένου να υπάρξει πολεοδομική ανάπτυξη των πόλεων, αλλά και προστασία και της αρχιτεκτονικής και πολιτιστικής κληρονομιάς. Πολύ περισσότερο θα ήταν απαραίτητο αυτό το εργαλείο στη χώρα μας, δεδομένου ότι υπήρχαν πολλά ελλείμματα σχεδιασμού στο παρελθόν, καθώς και λανθασμένες επιλογές που μας οδήγησαν σε μία αφόρητη, θα λέγαμε, οικιστική πραγματικότητα. Έτσι, όταν η πολιτεία βρέθηκε μπροστά στην ανάγκη να αντιμετωπίσει αυτά τα ζητήματα εδώ και πολλά χρόνια, περίπου μία εικοσαετία, συνάντησε ανυπέρβλητα εμπόδια, με πρώτο το σημαντικό κόστος. Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν –αυτή ήταν τουλάχιστον η επικρατούσα άποψη– θα μπορούσε να δώσει νέες δυνατότητες ο θεσμός της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης για την προστασία των παραδοσιακών ακινήτων και οικισμών και κυρίως άκουσα προηγούμενως με πολλή προσοχή την σχετική άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος και θα επανέλθω για την εξασφάλιση χωρίς κόστος των δημόσιων κοινόχρηστων χώρων. Όταν λέτε, κύριε συνάδελφε, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος να μην γίνεται μεταφορά Σ.Δ. στα ρυμοτομούμενα, είναι σαν να λέτε να μην έχουμε ρυμοτομούμενα και να μην υπάρξουν ουσιαστικά κοινόχρηστοι χώροι. Αυτό δείχνει –ας είμαστε ρεαλιστές– η πραγματικότητα. Υπάρχουν χιλιάδες δεσμευμένοι χώροι οι οποίοι ποτέ δεν μπήκαν να απαλλοτριωθούν και να γίνουν κοινόχρηστοι χώροι.

Με τις νέες ρυθμίσεις προσπαθούμε να λύσουμε προβλήματα τα οποία έβγαλε η ίδια η ζωή. Η εμπειρία εφαρμογής των

δύο βασικών νόμων 88/79 και 2300/1995, οι οποίοι στην πράξη ουσιαστικά αχρηστεύτηκαν, μέσα από μία συνεχώς, διαμορφούμενη, ιδίως στις αρχές και στα μέσα της δεκαετίας του 1990, νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Βασικές διατάξεις κρίθηκαν αντισυνταγματικές. Αλλά και μέσα από την εφαρμογή τους που οδήγησε σε υπερβολές ποσοστιαία μικρές, αλλά αρκετές και σκανδαλώδεις για να υποσκάψουν την εμπιστοσύνη του κόσμου σ' αυτό το θεσμό και να δημιουργήσουν και προβλήματα σε πολλούς καλπίστους πολίτες οι οποίοι πέρασαν μία σχετική Οδύσσεια, πήραν τίτλο και δεν ήξεραν τι να τον κάνουν. Έτσι, μαζί με ξερά κήκων και χλωρά.

Οι νέες ρυθμίσεις και συγκεκριμένα τα επτά άρθρα που συζητάμε προσπαθούν να εναρμονίσουν τις διατάξεις με το Σύνταγμα και να αντικειμενοποιήσουν έτσι τις διαδικασίες ούτως ώστε να μην πάμε σε νέες ακρότητες, που ουσιαστικά σημαίνει πέρα από τα άλλα και αχρηστία του νόμου. Γι' αυτό και είναι θετικές, πιστεύω –επί της αρχής άλλωστε δεν διαφωνεί κανένας γι' αυτό δεν αναφερόμαι– οι διατάξεις.

Στο λίγο χρόνο που έχω, θέλω να βοηθήσω τη συζήτηση. Άκουσα και ορισμένους συναδέλφους και από την Αξιοματική Αντιπολίτευση και από τα άλλα κόμματα να έχουν ορισμένες επιφυλάξεις για τη λειτουργικότητα αυτού του νόμου.

Σ' αυτά τα ζητήματα θέλω να αναφερθώ με μερικές επισημάνσεις. Το κάνω αυτό –ο νόμος είναι καλός κυρία Υπουργέ– για να βοηθήσω ώστε να μην υπάρξουν συγχύσεις, για να είναι λειτουργικός και αποτελεσματικός ο νόμος.

Όσον αφορά το άρθρο 3 και τα βαρυνόμενα ακίνητα, θεωρώ ότι το τοπίο είναι ξεκάθαρο.

Σχετικά όμως με τα ωφελούμενα ακίνητα και τις περιοχές υποδοχής, πιστεύω ότι τα πράγματα είναι πιο σύνθετα και πιο μπερδεμένα. Αναφέρομαι στη λεγόμενη Ζώνη Υποδοχής Συντελεστή Δόμησης. Σύμφωνα με το άρθρο 4 οριοθετούνται οι ζώνες αυτές ύστερα από εκπόνηση μελέτης και απόφαση καθορισμού τους. Στη συνέχεια στο άρθρο 5 έχουμε τη λεγόμενη πραγματοποίηση της μεταφοράς συντελεστή δόμησης που γίνεται και αυτή με έγκριση πράξης πραγματοποίησης. Εδώ άκουσα και τις αμφισβητήσεις αν θα πρέπει να αποφασίζεται κεντρικά κλπ. Το θέμα μου όμως δεν είναι αυτό.

Συνεχίζω παρακάτω για να δούμε πόσο σύνθετο είναι εδώ το τοπίο και ότι θέλει ξεκαθάρισμα τουλάχιστον με υπουργικές δηλώσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 5 «οι όροι, οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που καθορίζονται με το προεδρικό διάταγμα της παραγράφου 1, ισχύουν, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην πράξη έγκρισης της Ζ.Υ.Σ. ή της ΖΑΣ.» Εδώ υπάρχει μια σύγχυση και παρακαλώ να την ξεκαθαρίσετε. Υπάρχει επίσης θα έλεγα ευρύτητα εξουσιοδοτήσεων.

Πιστεύω και εγώ ασφαλώς ότι σε έναν νόμο δεν μπορούμε να καθορίσουμε ούτε λεπτομέρειες ούτε να μπούμε σε περιπαισιολογία. Όμως, οφείλουμε να έχουμε σαφείς βασικές κατευθύνσεις και ανώτατους περιορισμούς για να μην έχουμε μονομερείς επιβαρύνσεις ή ακρότητες τις οποίες είδαμε στο παρελθόν. Με άλλα λόγια, εγώ πιστεύω ότι θα πρέπει να υπάρχει οροφή. Δεν μπορεί να είναι αυτό ελεύθερη η αύξηση δόμησης λόγω μεταφοράς. Θα πρέπει να υπάρχει μέγιστο όριο για τα ωφελούμενα ακίνητα ως ποσοστό επί του συντελεστού δόμησης της περιοχής, αλλά και μέγιστο όριο ως ποσοστό επί του συντελεστού δόμησης του οικοπέδου. Δηλαδή στόχος μας θα πρέπει να είναι –και το είπαν προηγούμενως και άλλοι συνάδελφοι– να έχουμε μια διασπορά της μεταφοράς. Και αναφερόμαι στο όριο πολύ περισσότερο γιατί εγώ ασπάζομαι την άποψη ότι πρέπει οι ζώνες υποδοχής να καθοριστούν μέσα από μελέτη γιατί αυτό είναι το συνταγματικό και το σωστό πολεοδομικό.

Άκουσα και άλλες απόψεις να αφεθεί ελεύθερη η μεταφορά. Δεν μπορεί να γίνει αυτό γιατί και αντισυνταγματικό θα κριθεί. Είχα ακούσει και μια άλλη άποψη ότι μπορούμε να πάμε και στα ακίνητα εκτός σχεδίου παρόλο που νομίμως δομούνται. Δεν είναι αυτός ο προορισμός αυτών των ακινήτων και επομένως δεν μπορούμε να πάμε σε μεταφορά. Όμως, ακριβώς επειδή έχουμε μόνο τις ζώνες –και καλώς– θα πρέπει να μην το αφήσουμε ελεύθερο. Και ερωτώ σαφώς: Υπάρχει περίπτωση, όπως ακούστηκε, να προσθέσουμε σε ένα ακίνητο συντελεστή δόμησης

σης και να φτάσουμε από 2,4 σε συντελεστή 6, αυτό θα είναι απαράδεκτο. Θα πρέπει να δεσμευτείτε επ' αυτού. Επειδή είναι τμηματική η φόρτιση μιας περιοχής υποδοχής, θα πρέπει να δεσμευτείτε ούτως ώστε να μη φορτωθούν ορισμένα ακίνητα στην αρχή, δηλαδή να έχουμε «διακρίσεις» στα ακίνητα, στην ίδια περιοχή.

Είναι κάποια ζητήματα που πρέπει να τα ξεκαθαρίσετε ως κατευθύνσεις αλλά και στις αποφάσεις και στα διατάγματα.

Επίσης, δεν είναι σαφής ο τρόπος με τον οποίο εκτιμάται η σχέση αξίας βαρυνόμενου ακινήτου και ωφελουμένου ακινήτου. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα: Στην παράγραφο 1γ' του άρθρου 6 προβλέπεται ότι αυτό καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα που μπορεί να προβλέπει και μαθηματικό τύπο. Αυτό είναι σωστό. Όμως, στην παράγραφο 5 του άρθρου 5 όπου αναφέρεται στην απόφαση της πραγματοποιήσεως μεταφοράς συντελεστού, ορίζεται –κοιτάξτε τη λέτε στην απόφαση αυτή– ότι πρέπει να προβλέπονται οι προς μεταφορά επιφάνειες του τίτλου, «οι σχέσεις αξίας γης ανά μονάδα» κλπ. Τι είναι αυτό το πράγμα; Αν έχουμε καθορίσει με προεδρικό διάταγμα τη σχέση και μάλιστα με μαθηματικό τύπο, τότε αυτό τι χρειάζεται;

Τέλος από την παράγραφο 5 του άρθρου 6 προκύπτει ότι το προεδρικό διάταγμα ισχύει εφόσον η πράξη έγκρισης της Ζ.Υ.Σ. ή Ζ.Α.Σ. δεν ορίζεται διαφορετικά.

Αναφέρεστε και στην παράγραφο που αφορά τον καθορισμό μέσα από προεδρικό διάταγμα της σχέσης αξίας ακινήτων. Δεν την εξαιρείτε. Άρα, αυτό χρειάζεται να ξεκαθαριστεί. Πρέπει να είναι μία και ενιαία η ρύθμιση για τη σχέση αξίας.

Τελειώνω με ένα ακόμη ζήτημα. Ποια είναι η πρόθεση του νομοθέτη; Να έχουμε υποχρεωτικότητα σε κάθε δήμο για δημιουργία ζώνης υποδοχής ή είναι εθελοντική; Αν δεν έχω υποχρεωτικότητα –εγώ τουλάχιστον αυτό το συμπέρασμα βγάζω από τις διατάξεις– σε κάθε δήμο να δημιουργήσει μία ζώνη υποδοχής, τότε μπαίνει το ερώτημα: Μήπως τυχόν συναντήσουμε καθολικές αντιδράσεις τοπικών αρχόντων και τελικά είναι ανεφάρμοστο όλο αυτό το εργαλείο της μεταφοράς συντελεστή δόμησης; Και αν είναι έτσι με ποια κίνητρα αντικειμενικά πώς θα δημιουργήσουμε επισπεύδοντες για τη δημιουργία των ζωνών; Για να μη φτάσουμε στο σημείο να δίνουμε τίτλους από τη μία μεριά, με βάση τα βαρυνόμενα ακίνητα, και να μην βρίσκουμε τα οφελούμενα όπου θα ακουμπήσουν αυτοί οι τίτλοι.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι οι διατάξεις είναι σωστές, ο νόμος είναι σωστός. Είναι ένα εργαλείο και οι παρατηρήσεις μου –γι αυτό μίπηκα σε βάθος των διατάξεων– έχουν μοναδικό στόχο αν γίνεται να βελτιωθούν και αποσαφηνιστούν οι διατάξεις στη συζήτηση αυτή. Αν δεν γίνεται, τώρα να συμπληρωθούν μέσα από τις εξουσιοδοτήσεις, τα προεδρικά διατάγματα και τις αποφάσεις. Να ξεκαθαριστούν τα πράγματα, έτσι ώστε να δουλέψει αυτό το εργαλείο, γιατί το χρειαζόμαστε. Προς αυτήν την κατεύθυνση κάνω έκκληση προς την Κυβέρνηση να δει το θέμα και από αυτή τη διάσταση, δηλαδή της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητας του νόμου αυτού.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ πότε θα μιλήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είστε αμέσως μετά, κύριε Καρασμάνη.

Ορίστε, κύριε Κολιοπάνο, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, η ενότητα των άρθρων που συζητάμε και ιδιαίτερα τα άρθρα 1, 2 και 3 καθορίζουν ουσιαστικά το εύρος του πεδίου που μπορεί να εφαρμοστεί αυτό το καινούριο πολεοδομικό εργαλείο, που ονομάσαμε «Μεταφορά συντελεστή δόμησης».

Είχα την ευκαιρία και κατά τη συζήτηση στην επιτροπή να τονίσω ένα μεγάλο έλλειμμα αυτού του σχεδίου νόμου. Βέβαια, είναι αυτονόητο ότι συμφωνώ, όπως συμφωνούμε όλοι μας, για τη χρησιμότητα, τη σκοπιμότητα και την ορθότητα των άρθρων του σχεδίου νόμου. Προφανώς, όμως, όταν μιλάμε προτιμούμε συνήθως

–και έχει και νόημα άλλωστε– να αναφερθούμε εκεί που έχουμε διαφωνία ή εκεί που υπάρχουν ελλείμματα.

Έτσι λοιπόν, όσον αφορά αυτό που είπε προηγουμένως η κυρία Υπουργός –ότι επαναλαμβάνονται ενδεχομένως πολλές φορές τα ίδια πράγματα από τους Βουλευτές– εγώ συνειδητά θέλω να επαναλάβω, κύριε Πρόεδρε, αυτό που τόνισα και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή.

Είπα ότι η μεταφορά συντελεστού δόμησης περιορίζεται τελικά μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Είναι η περίπτωση α' του άρθρου 3 για ακίνητα διατηρητέα, η περίπτωση β' για ακίνητα με οικοδομήματα ή μνημεία, η περίπτωση γ' για ακίνητα εντός σχεδίου πόλης ή εντός ορίων οικισμού που χαρακτηρίζονται αρχαιολογικοί χώροι. Έχουμε αυτές τις τρεις περιπτώσεις συν τη ρυμοτόμηση, δηλαδή τα κοινόχρηστα.

Ας σημειωθεί, κύριε Πρόεδρε και κύρια Υφυπουργέ, ότι οι τρεις πρώτες περιπτώσεις ήταν δυνατόν και με το προηγούμενο Σύνταγμα –χωρίς την Αναθεώρηση– να είναι άρθρα του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου. Αν κατέπεσαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, όπως ξέρετε κατέπεσαν για άλλους λόγους.

Μόνο, λοιπόν, η περίπτωση των ρυμοτομουμένων είναι αυτό που προσθέτουμε σήμερα. Λέτε, όμως, στην εισηγητική σας έκθεση ότι το Σύνταγμα έχει αναγορεύσει σε κορυφαία υποχρέωση του κράτους και των πολιτών την προστασία πρώτον του φυσικού περιβάλλοντος και δεύτερον του πολιτιστικού περιβάλλοντος και στη συνέχεια πολεοδομία κλπ.

Λέω λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι σε όλα τα άρθρα του σχεδίου νόμου δεν αναφέρεται καν η λέξη «προστασία φυσικού περιβάλλοντος». Ούτε καν η λέξη δεν αναφέρεται! Τι εννοώ; Εννοώ πολύ απλά, όπως τόνισα και στην επιτροπή, ότι έχουμε περιπτώσεις που υπάρχει ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος όχι μόνο εκτός σχεδίου, αλλά και μέσα στις πόλεις.

Έχουμε πόλεις στην πατρίδα μας κτισμένες στις ακρογιαλιές, πάνω σε λίμνες, σε ποταμούς και ξέροντε ότι τις προηγούμενες δεκαετίες οι πόλεις αυτές σχεδιάστηκαν ή δεν σχεδιάστηκαν καν και αφέθηκαν να αναπτύσσονται με ένα τρόπο που δεν ενσωμάτωνε αυτό που σήμερα ή εν πάση περιπτώσει από τη δεκαετία του 1970 και εντεύθεν θεωρούμε πολύ σοβαρό και απαραίτητο, την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Είναι γεγονός ότι υπάρχει μια άλλη ευαισθησία, μια άλλη αντίληψη και στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη για την προστασία του περιβάλλοντος.

Ο ν. 1650 κύριε Πρόεδρε, ο οποίος είναι ο βασικός νόμος για την προστασία του περιβάλλοντος, αφού κάνει μια καταγραφή όλων εκείνων των κοιμητιών στη γη ή στη θάλασσα ή στα νησιά που χρήζουν προστασίας, τοπία της φύσης, περιοχές ιδιαίτερου φυσικού κάλλους, αμμοθύνες σε παραλίες κλπ. στη συνέχεια προβλέπει ορισμένα εργαλεία. Προβλέπει τράπεζα γης, αποζημιώσεις σε χρήμα, μεταφορά συντελεστή δόμησης ή εν πάση περιπτώσει έναν τρόπο αποζημίωσης των ιδιοκτητών διαφορετικό από εκείνο της καταβολής σε χρήμα και μέχρι πέρυσι λόγω της αδυναμίας του Συντάγματος δεν μπορούσε να εφαρμοστεί, αλλά σήμερα μετά την Αναθεώρηση του Συντάγματος έχουμε τη δυνατότητα, μπορούμε να εφαρμόσουμε αυτό το πολεοδομικό εργαλείο που ονομάζεται μεταφορά συντελεστή δόμησης και για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος. Δεν το κάνουμε όμως μέσα από τα άρθρα και τις διατάξεις αυτού του νόμου. Δεν το κάνουμε ούτε για περιοχές που βρίσκονται μέσα σε οικισμούς προϋφιστάμενους του 1923 ή γενικά εντός σχεδίου πόλεως, ούτε για περιοχές εκτός σχεδίου πόλεως. Ερωτώ λοιπόν: Υπάρχει κάποια ιδιαίτερη πρόβλεψη και υπάρχει οικονομική ευχέρεια ούτως ώστε να αντιμετωπίσουμε όλο αυτό το σχεδιασμό για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, οπότε δεν χρειάζεται να συμπεριλάβουμε τη δυνατότητα χρήσης από τους πολίτες οικειοθελώς πάντα –έτσι κι αλλιώς– της μεταφοράς συντελεστή δόμησης; Πώς θα υλοποιηθούν τα θαλάσσια πάρκα, τα χερσαία πάρκα, πώς θα προστατευθούν οι περιοχές που ήδη βρίσκονται υπό την προστασία διεθνών συνθηκών όπως η Συνθήκη Ραμπάρ ή το Δίκτυο Φύση 2000; Διότι μέχρι τώρα λέμε γενικώς ότι αυτά χρήζουν προστασίας, όταν έρθουν όμως οι διαχειριστικές επιτροπές στην

πράξη θα δουν ότι δεν έχουν δυνατότητα γιατί η προστασία αυτού που λέμε φυσικού περιβάλλοντος, όπως ξέρετε, κύριε Πρόεδρε, επεκτείνεται σε ένα μεγαλύτερο εύρος.

Έτσι, λοιπόν, θα πάμε να κάνουμε αυτό που ήδη υπογράψαμε –είχα την τύχη να το υπογράψω- το θαλάσσιο πάρκο Ζακύνθου και θα δούμε ότι στη χερσαία ζώνη αυτή η προστασία, καλώς προφανώς αφού έτσι έγινε, επεκτείνεται σε ένα πολύ μεγάλο κομμάτι. Εκεί υπάρχει νόμιμο δικαίωμα δόμησης είτε είναι εντός σχεδίου είτε είναι εντός οικισμού είτε είναι εκτός σχεδίου. Γιατί και η εκτός σχεδίου πόλης δόμηση είναι νόμιμο δικαίωμα. Άλλο αν καταργήσουμε και πούμε κάποια στιγμή ότι δεν θέλουμε να οικοδομούμε σε εκτός σχεδίου περιοχές. Είναι ένα διαφορετικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κολιοπάνο, υπαινίσσεστε ότι καταργούνται τα άρθρα του προηγούμενου νόμου στον οποίο αναφέρεστε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Όχι. Ο προηγούμενος νόμος, κύριε Πρόεδρε –αυτό τόνισα- λόγω του συνταγματικού κωλύματος δεν μπορούμε να επεκταθεί και να κάνει πρόβλεψη χρήσης μεταφοράς συντελεστού δόμησης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά τα άρθρα αυτά του νόμου καταργούνται ή παραμένουν εν ισχύ; Αν παραμένουν εν ισχύ, απλώς προστίθεται κάτι το καινούριο στο νόμο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Λέω, ότι για την προστασία φυσικού περιβάλλοντος έτσι κι αλλιώς δεν υπήρχε πρόβλεψη στον προηγούμενο νόμο, δεν μπορούσε να υπάρχει. Σήμερα, όμως, που υπάρχει η δυνατότητα, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη. Δηλαδή όπου θα υπάρχει απαλλοτριώση με αίτιο, με λόγο την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και θα απαιτείται αποζημίωση είτε είναι εντός οικισμού είτε είναι εκτός σχεδίου πόλεως είτε είναι εντός εγκεκριμένου σχεδίου πόλεως, δεν θα μπορούμε να κάνουμε χρήση αυτού του πολύ καλού κατά τα άλλα νόμου. Αυτό τόνισα και αυτό επαναλαμβάνω και σήμερα ενώπιον του Κοινοβουλίου, κύριε Πρόεδρε.

Περιμέναμε δηλαδή να κάνουμε την Αναθεώρηση του Συντάγματος για να πετύχουμε αυτούς τους βασικούς στόχους, δηλαδή προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς από τη μία, προστασία του φυσικού περιβάλλοντος από την άλλη και δευτερευόντως βέβαια ζητήματα ρυμοτομίων, δηλαδή κοινοχρήστων χώρων, εφαρμογής πολεοδομικών σχεδίων.

Άρα, εάν αυτό το σχέδιο και τα συγκεκριμένα άρθρα μείνουν έτσι, παραμένει ένα πολύ μεγάλο κενό. Παραμένει, δηλαδή, η αδυναμία αυτού του νόμου προκειμένου να υποστηριχθεί το φυσικό περιβάλλον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Καρασμάνη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις.

Κατ' αρχάς στην πρωτολογία μου είχα επισημάνει –όπως και αρκετοί συνάδελφοι- ότι ο θεσμός της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης είναι ένα πολεοδομικό εργαλείο πάρα πολύ σημαντικό, διότι προστατεύει την πολιτιστική κληρονομιά και δίνει τη δυνατότητα να δημιουργηθούν στην πόλη κοινόχρηστοι χώροι. Ταυτόχρονα, όμως, θα έπρεπε να προστατεύει και τους ιδιοκτήτες αυτών των ακινήτων.

Δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο δημιουργεί πάρα πολλές αδικίες. Και η κα Παπανδρέου που μίλησε προηγουμένως δεν έδωσε πειστικές απαντήσεις. Το επιχείρημα ότι «το απαγορεύει το Συμβούλιο της Επικρατείας» είναι έωλο και δεν ευσταθεί.

Έρχομαι στο άρθρο 5, στην παράγραφο 4 που η δυνατότητα μεταφοράς του συντελεστή δόμησης ισχύει για μεν τα διατηρητέα, αρχαιολογικούς χώρους και μνημεία εντός της ίδιας περιφέρειας, για δε τα ρυμοτομούμενα εντός του ίδιου δήμου ή κοινότητας ή –εάν αυτός υπάγεται σε ειδικό καθεστώς προστασίας- σε όμορο δήμο ή κοινότητα.

Αυτή η περιορισμένη δυνατότητα μεταφοράς εκτός του ότι δεν κάνει ελκυστικό το θεσμό της μεταφοράς, θεωρούμε ότι θα μπορούσε να επεκταθεί –τουλάχιστον όσον αφορά τα διατηρητέα σε όλη την επικράτεια- χωρίς να υπάρχουν αυτές οι διοικητικές δεσμεύσεις.

Αυτοί οι ιδιοκτήτες μπορεί να μην έχουν οικόπεδο εντός του ίδιου δήμου ή της περιφέρειας και να μην μπορούν να εκμεταλλευθούν αυτό το δικαίωμα. Εάν δεν γίνει αυτό, οι ιδιοκτήτες θα καταλήξουν να έχουν χάσει τις ιδιοκτησίες τους και να κρατούν στα χέρια τους τον τίτλο χωρίς να μπορούν να τον χρησιμοποιήσουν και να τον εκμεταλλευθούν.

Επίσης με την παράγραφο 2 του άρθρου 7 ακυρώνονται οι τίτλοι που έχουν εκδοθεί, αλλά δεν έχουν πραγματοποιηθεί. Υπάρχουν ιδιοκτήτες που έχουν στα χέρια τους τίτλους, για τους οποίους δεν πραγματοποιήθηκε μεταφορά, επειδή το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι στις περιπτώσεις τους δεν είναι επιτρεπτή η μεταφορά. Αυτοί οι ιδιοκτήτες ούτε χρήματα πήραν, ούτε πραγματοποιήθηκε η μεταφορά του συντελεστή, ενώ έχασαν τα ακίνητά τους!

Ρωτώ, λοιπόν, εάν αυτοί οι άνθρωποι θα αποζημιωθούν από την πολιτεία. Είναι άδικο να δεσμεύονται περιουσίες και να μην αποζημιώνονται οι ιδιοκτήτες. Θα πρέπει να δώσετε λύση σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα και να βγάλετε απ' αυτούς τους ανθρώπους το συναίσθημα της απόγνωσης.

Αυτές τις δυο παρατηρήσεις ήθελα να κάνω, κύριε Υπουργέ. Περιμένω απάντηση.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κυρία Παπαδημητρίου, έχετε το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα για πολύ λίγο να με ακούσετε.

Επειδή εγώ ως απλή Βουλευτής δεν είχα τη δυνατότητα να μιλήσω χθες, θα ήθελα να πω ότι συμφωνώ νομοτεχνικά με το νομοσχέδιο και έχοντας ίσως μάθει –δουλεύοντας και σε άλλες χώρες- ότι όσο πιο σύντομο είναι ένα πολεοδομικό –ή σε σχέση με την πολεοδόμηση, χωροταξία κλπ- σύγγραμμα, τόσο ευκολότερα είναι χρηστικό. Θα έλεγα ότι ορθώς παραπέμπει τις λεπτομέρειες σε διατάγματα και αποφάσεις.

Παρ' όλα αυτά, όπως σας είπα και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, πιστεύω ότι για κατοχύρωση, για εμπέδωση τουλάχιστον του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών και των πολιτικών, όταν αναφέρεστε στη μεταφορά, δηλαδή στα περί μεταφοράς, θα έφθανε απλώς να αναφερθεί ότι πέρα της αύξησης του συντελεστή θα τηρούνται όλα τα υπόλοιπα άρθρα του ΓΟΚ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό είναι αυτονόητο!

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Αυτό δεν είναι καθόλου αυτονόητο! Στο προεδρικό σας διάταγμα περιγράφετε ότι το Δ' θα ισχύει, η κάλυψη θα ισχύει, κλπ. Αυτό δεν είναι αυτονόητο, διότι στο παρελθόν έχουν παρθεί κάποιες αποφάσεις που λένε ότι η Αρχιτεκτονική Επιτροπή μπορεί να κάνει το 40% της κάλυψης 50%! Επομένως, αυτό δεν είναι αυτονόητο!

Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό μπορεί να αρθρωθεί και να συμπληρωθεί. Στο άρθρο 5, παράγραφος 5, στην τρίτη σειρά, όπου αναφέρεται ότι «με την απόφαση που προβλέπεται στην παρ. 1 καθορίζεται ο συντελεστής δόμησης που μεταφέρεται από το βαρυνόμενο ακίνητο ως πρόσθετο εμβαδόν επιφανειών, οι οποίες επιτρέπεται να δομηθούν στο ωφελούμενο ακίνητο», μπορεί να υπάρξει η συμπλήρωση «για το οποίο, πέραν της εκ μεταφοράς αύξησης του συντελεστού, ισχύουν όλα τα άλλα άρθρα του Γενικού Οικοδομικού Κανονισμού». Με αυτόν τον τρόπο, θεωρώ ότι ησυχάζουν και όσοι ισχυρίζονται ότι μπορεί στα διατάγματά σας να υπάρξει πρόβλημα.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 6, επειδή έχουν γίνει αποδεκτά για το άρθρο 2, εδάφιο β', τα ισχύοντα –από χθες- για ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, θεωρώ ότι πρέπει να υπάρξει μία νομοτεχνική αλλαγή. Εκεί θα επανέλθω με την τελευταία παράγραφο της τροπολογίας που σας κατέθεσα. Θα επιμείνω, λοιπόν, και θα σας παρακαλέσω να δεχθείτε το 10% του τιμήματος –μιλώ για το τίμημα από μεταφορές νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και για ΟΤΑ- να διατίθεται για ενίσχυση και ανάδειξη των εικαστικών τεχνών. Αυτό είναι κάτι το οποίο «δουλεύει» η Γαλλία ή η Ιταλία διά των δήμων.

Πραγματικά μπορεί να γίνει κάτι στις πόλεις μας που έχουν εξαιρετική φτώχεια και αστοργία για την ανάδειξη των εικαστικών. Με αυτό το 10% μπορεί να γίνει η Αθήνα –και οι άλλες

πόλεις μας- ένα ανοιχτό δωρεάν μουσείο.

Όσον αφορά στο άρθρο 3, διάταξη 2 - όπου δεχθήκατε για τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού- θα πρότεινα, κυρία Υπουργέ, να δείτε ότι ίσως για τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που συνεχίζουν να μην θεωρούνται βαρυνόμενα μετά τη νέα άρθρωση, μετά τη νέα γραφή, αν μπορούσατε να συμπληρώσετε το εξής: «Εξαιρούνται τα ακίνητα που προέρχονται από δωρεές πολιτών προς το δήμο μετά την ισχύ του παρόντος και που δεν έχουν, βεβαίως, αξιοποιήσει την παραπάνω δυνατότητα».

Δίνεται, δηλαδή, σήμερα στα ακίνητα μία δυνατότητα -κατά την κρίση μου πολύ σημαντική για το κράτος και ελάχιστα επιβαρυντική και θα κλείσω αποδεικνύοντας αυτό που λέω- για την οποία είναι λογικό να θεωρήσουμε ότι μπορεί να συνοδεύει αυτό το ακίνητο με τα «προικιά» που έχει σήμερα, αν αποδοθεί στο δήμο. Αν θέλω, δηλαδή, να χαρίσω ένα ακίνητο -από το οποίο δεν έχω μεταφέρει συντελεστή- στον ΟΤΑ ή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου...

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό ισχύει!

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Όχι, γιατί τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα έχετε αφαιρέσει και ορθώς, για να μην πάρετε όλα τα συμπαρομαρτούντα, δηλαδή των μοναστηριών και όλα τα άλλα!

Αν, όμως, εγώ χάρισω σε ένα νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου κάτι που δικαιούται, αλλά δεν έχει υλοποιηθεί, γιατί να μην μπορεί το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου να το αξιοποιήσει από σήμερα και πέρα;

Νομίζω ότι γίνομαι κατανοητή και, αν συμφωνείτε, μπορώ να σας το γράψω για αύριο.

Στο άρθρο 4, στην παράγραφο 3, στο εδάφιο η' αναφέρεται ότι δεν βρίσκονται σε περιοχές με έντονη κλίση και ως τέτοιες χαρακτηρίζονται οι περιοχές, στις οποίες υπάρχουν δρόμοι με κλίση μεγαλύτερη του 20%. Δηλαδή, υπάρχουν περιοχές που έχουν δρόμους με κλίση 20% και οι ίδιες οι περιοχές έχουν πολύ μεγαλύτερη κλίση για πολεοδομικούς λόγους από άλλες που έχουν κλίση 10%. Δηλαδή, αν ο δρόμος έχει 10% κλίση, τι θα πει αυτό; Είναι τελείως παράλογο.

Πιστεύω ότι πρέπει να πείτε ότι δεν βρίσκονται σε περιοχές με κλίση μεγαλύτερη του 30%, του 25%. Βάλτε μια κλίση της περιοχής, γιατί το πόσο κλίση έχει ο δρόμος, εξαρτάται από το πως χαράσσεται ο δρόμος. Δεν είναι δυνατόν να αξιολογείται αυτό για τη μεταφορά συντελεστή, δηλαδή για τη χωρική ανάδειξη του όγκου. Δεν έχει νόημα να νομοθετήσουμε κάτι τέτοιο.

Εδώ θα ήθελα να πω ότι υπάρχει γενικώς ένας φόβος για το τι θα είναι Ζ.Υ.Σ. και για το τι δεν θα είναι Ζ.Υ.Σ. και πόσο θα πάρουν οι Ζ.Υ.Σ. Κυρία Υπουργέ, εγώ πιστεύω ότι οι αποφάσεις που έχει να πάρει ο μελετητής για τις Ζ.Υ.Σ., με εξαίρεση το η' που επιθυμώ πολύ να διορθωθεί, γίνονται σε προσέχδιο πολεοδομικής. Είναι αποφάσεις, που μπορεί να ληφθούν με κατευθύνσεις και ελάχιστα δεδομένα.

Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι σύμβουλοί σας, οι εξαιρετικές κυρίες που κάθονται εκεί, δεν σας είπαν ότι ίσως θα μπορούσαμε -στο μέτρο που ΣΧΟΟΑΠ και ΠΕΡΠΟ κάνουν όλη η Ελλάδα, δηλαδή μελετά αυτή τη στιγμή- να εισηγούμεθα και να κάνουμε όλη τη διαδικασία «της γνώμης» κατά τη διάρκεια εκπόνησης ΣΧΟΟΑΠ σε καποδιστριακό επίπεδο και ΠΕΡΠΟ. Πράγματι χρειάζεται πολύς χρόνος για πολεοδομικές μελέτες.

Έχετε προβλέψει στην παράγραφο 5 του άρθρου 4 ότι μπορεί να γίνει με πράξη έγκρισης η τροποποίησης ρυμοτομικού σχεδίου. Γιατί να μην γίνεται και κατά τη διάρκεια εκπόνησης ΠΕΡΠΟ και ΣΧΟΟΑΠ; Όταν μελετάται το ΣΧΟΟΑΠ και οι χρήσεις, μπορεί εκεί...

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το έχει διαγράψει η κυρία Υπουργός.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Διέγραψε ποιο; Το στάδιο της έγκρισης ή τροποποίησης και το έβαλε εξαρχής;

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ναι, την παράγραφο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Για το άρθρο 2 δε μιλάτε ή για το άρθρο 5;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μιλώ για το άρθρο 4, παράγραφος 5.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Έχει φύγει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δηλαδή η μελέτη θα πρέπει να εκπονηθεί από την αρχή σε επίπεδο κατευθύνσεων; Ποιων κατευθύνσεων; Αφήστε με να επιμένω ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει αντίρρηση και είπε για δήμους και ενότητες, διότι ισχυρίζεται, και ορθώς, ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένος σχεδιασμός.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν είναι αυτό. Η παράγραφος 5 είναι άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η παράγραφος 5 δεν υπάρχει καθόλου στο άρθρο 4. Έχει διαγραφεί.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Σχετικά μ' αυτό που είπατε για το ρυμοτομικό σχέδιο, αυτή η παράγραφος έχει διαγραφεί.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Δηλαδή δεν μπορείτε να το καθορίζετε εσείς με τη σημειακή έστω τροποποίηση ενός ρυμοτομικού σχεδίου;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Θα ακολουθηθεί η διαδικασία που προβλέπεται για τις Ζ.Υ.Σ., με τον περιφερειάρχη κλπ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Είναι αυτονόητο ότι κατά τα άλλα θα ακολουθηθεί η διαδικασία.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτό μπορεί να είναι και με ρυμοτομικό και με ΣΧΟΟΑΠ.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Υπήρχε μια σύγχυση, γιατί λέμε ότι τις Ζ.Υ.Σ. τις καθορίζει ο περιφερειάρχης και εκτός από Αθήνα και Θεσσαλονίκη ο Υπουργός και εδώ λέγαμε ότι με την έγκριση τροποποίησης μπορεί...

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Το μικρό ρυμοτομικό ο νομάρχης.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Μπορούσε να το κάνει ο νομάρχης ή ο δήμαρχος.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Σωστά αλλά αν στο μικρό ρυμοτομικό προσθέσει και Ζ.Υ.Σ., πάει και στο παραπάνω όργανο, αλλά γλιτώνει έξι με επτά μήνες.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Με τη διαγραφή αυτή μπορεί να γίνει, αλλά αν έχει Ζ.Υ.Σ. θα πάει στον περιφερειάρχη ή στον Υπουργό.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Τότε προσθέστε αν μπορεί να γίνει Ζ.Υ.Σ., οπότε χρειάζεται και η έγκριση του γενικού γραμματέα, αλλά αυτό μην το βγάζετε γιατί πραγματικά διευκολύνει πάρα πολύ τις προθεσμίες.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν αλλάζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεχίστε, κυρία Παπαδημητρίου, σας παρακαλώ.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Στο άρθρο 6 για το 2,4% πιστεύω ότι μπορεί να επανέλθει για τις περιοχές που μπορεί να επανέλθει και να μπει μέσα στο νόμο ταβάνι και πάτωμα, για περιοχές, εντός σχεδίου βέβαια, των πόλεων που έχουν αρχικά μεγαλύτερο συντελεστή. Δηλαδή το ταβάνι και το πάτωμα του διατάγματός σας, βάλτε το και σε μια παράγραφο του άρθρου 7. Πιστεύω ότι αυτό θα ευχαριστήσει πολύ τους συναδέλφους.

Τέλος για τις νομιμοποιήσεις της αλλαγής χρήσης, με τις οποίες απολύτως συμφωνώ -θεωρώ οποιαδήποτε άλλη πρόταση ή άποψη ότι είναι σα να κλεινουμε τα μάτια και δεν ομολογούμε την αλήθεια- θα ήθελα να προτείνω να δούμε με γενναιοψυχία τους ημιυπαίθριους χώρους. Δηλαδή τι έχει κατά νου η διοίκηση και η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ, όταν λέει νομιμοποιώ τα υπόγεια και ξεφορτώνω συντελεστή και δεν το κάνει αυτό για να ξεφορτωθεί πολύ μεγαλύτερο συντελεστή. Πιστεύω ότι το ουσιαστικό ξεφόρτωμα θα είναι αυτή η παράγραφος, αν νομιμοποιήσετε και τους ημιυπαίθριους χώρους, τους οποίους

δεν γκρεμίζετε. Καμία πολιτική ηγεσία δεν γκρεμίζει, ούτε και εγώ θα γκρέμιζα. Είναι μια πολύ εξυπνη πρόβλεψη του Τρίτου, η οποία τελικά έγινε φύλλο και φτερό με το παμφάγο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εννοείτε δηλαδή τα μπαλκόνια;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Εννοώ τους ημιυπαίθριους χώρους που έχουν καλυφθεί. Ήδη ο νόμος έχει αλλάξει και ημιυπαίθριος χώρος σήμερα είναι κάτι άλλο. Αλλά οι υφιστάμενοι δεν καταδαφίζονται, ούτε διαδικασία υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι σωστή η παρατήρησή σας.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Γνωρίζω ότι το προτείνουν οι πάντες και τελικά το κράτος δεν τολμάει να το κάνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Από τη στιγμή που δεν τους γκρεμίζεις...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Είναι έτερον, εκάτερον.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο το ένα, άλλο το άλλο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Απλώς θα ήθελα να ρωτήσω κάτι διευκρινιστικά, επειδή η κα Παπαδημητρίου είναι ειδική στα θέματα αυτά, ενώ σήμερα γίνονται συζητήσεις από μη ειδικούς για πολεοδομικά θέματα. Η κα Παπαδημητρίου μπορεί να δώσει μια πιο έγκυρη απάντηση.

Εγώ αυτό που φοβάμαι δεν είναι για τους ημιυπαίθριους που τους έχουν κτίσει και λέτε ότι πράγματι δεν γκρεμίζονται. Εγώ φοβάμαι, μήπως αυτό είναι ένα κίνητρο για να κλείσουν όλοι από εδώ και πέρα.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Βεβαίως όχι.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Γιατί πως μπορεί να ελεγχθεί, κυρία Παπαδημητρίου, αν εγώ έχω έναν ημιυπαίθριο χώρο και τον έκλεισα πέρσι ή τον κλείσω του χρόνου; Πως θα ελεγχθεί αυτό;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Μπορεί να καθοριστούν με άδειες που εξεδόθησαν πριν. Πόσο ισχύουν οι άδειες; Τρία χρόνια. Μπορεί να καθοριστούν με άδειες που εξεδόθησαν με αφετηρία χρονική τα τρία χρόνια, δηλαδή μέχρι το 1999.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Άδειες οικοδομής εννοείτε;

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ναι, κτίσματα των οποίων οι άδειες οικοδομής εξεδόθησαν μέχρι ...

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κυρία Παπαδημητρίου, αν έχουν εκδοθεί ας πούμε χίλιες άδειες και έχουν κλείσει οι πεντακόσιες, θα κλείσουν και οι άλλες πεντακόσιες.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Όχι, δεν θα κλείσουν οι άλλες πεντακόσιες. Αν έχουν εκδοθεί χίλιες άδειες θα κλείσουν άλλες δέκα. Οι χίλιες εννιακόσιες ενενήντα που έχουν δείξει στην άδεια ημιυπαίθριο χώρο, τον έχουν κλείσει. Η εξαίρεση είναι δέκα τοις χιλίοις. Κυριολεκτώ. Δηλαδή δεν είναι δυνατόν να εθελουφλούμε. Τον έκαναν, δεν τον γκρεμίζουν. Ήδη κάναμε έναν αυστηρότερο νόμο, τον έχουμε, τον σεβόμαστε. Δεν μπορεί να υπάρξει μεγίστη παρέκκλιση. Σήμερα ας ξεφορτωθούμε συντελεστή και ας πληρώσουν κιάλας την καινούργια προσθήκη και ας χρησιμοποιήσει το κράτος καλύτερα αυτά τα χρήματα. Αυτό πιστεύω ότι πρέπει να γίνει και θα είναι το καλύτερο κομμάτι του νομοσχεδίου.

Τέλος, κυρία Υπουργέ, θέλω να σας προτείνω ότι για να λειτουργήσει όλο το σημερινό νομοθέτημα, για να επανέλθει στην κοινωνία των πολιτών η ηρεμία, γιατί συνεχίζουν και πολίτες και πολιτικοί φοβάμαι να πιστεύουν ότι η μεταφορά συντελεστού είναι μια απάτη διοίκησης και πολιτών -και δεν είναι καθόλου- ή μια επιβάρυνση για το περιβάλλον, το 1% ή το 2% ή το 3% είναι αστέιο ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Επί της προτάσεως, κυρία Παπαδημητρίου.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Η πρότασή μου είναι να αναθέσετε μία ειδική μελέτη για κάθε περιφέρεια, όπως κάνετε, για κάθε ΠΕΡΠΟ, για κάθε ΣΧΟΔΑΠ, για τα οποία στο ν.2508, άρθρο 2, έχετε υποχρέωση να τα πληρώνετε. Τα πληρώνει ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ.

Πρέπει να ζητήσετε μία μελέτη «καθορισμού της φέρουσας ικανότητας της χωρικής ενότητας». Τότε δεν θα έχει πρόβλημα ούτε το Συμβούλιο της Επικρατείας, αλλά ούτε και οι πολίτες και οι αιρετοί, για να καταλάβουν και να αποδεχθούν ποια είναι η δεύτερη επιβάρυνση.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, λείπει δυστυχώς ο κ. Γείτονας, για να δώσω μία απάντηση για αυτά, που είπε, σε σχέση με την τοποθέτησή μας για τα ρυμοτομούμενα. Εδώ θα ήθελα να σχολιάσω ότι υπάρχουν ορισμένοι συνάδελφοι, που παρουσιάζουν τη μισή αλήθεια από όσα λέμε, δίνοντας έτσι την εικόνα διαστρεβλωμένη στα όσα έχουμε πει και έχουμε διατυπώσει για συγκεκριμένα θέματα.

Στα ρυμοτομούμενα ήμασταν ξεκάθαροι. Δεν λέμε να μην γίνει ρυμοτομήση. Λέμε όμως ότι, όταν πας να εφαρμόσεις ένα σχέδιο πόλης, σημαίνει ότι οι περιοχές αυτές και οι δρόμοι, οι οποίοι διανοίγονται, το πράσινο, οι κοινωφελείς χώροι κλπ., δεν έχουν συντελεστή δόμησης. Ο δρόμος δεν έχει συντελεστή δόμησης. Επομένως τι θα του δώσουμε; Γι' αυτό λέω ότι δεν πρέπει να υπάρχει αποζημίωση παρά μόνο στο ακίνητο. Εκεί πρέπει να παρεμβαίνει η πολιτεία, ο δήμος κλπ., για να δοθεί το 1,7 τρισεκατομμύρια, που χρωστούν στην τοπική αυτοδιοίκηση και να προχωρήσει σε αυτές τις απαλλοτριώσεις χωρίς να επιβαρύνει την πόλη.

Κύριε Πρόεδρε, θα ξέρετε ότι για τέτοιες ρυμοτομήσεις, που μπορεί να γίνουν ακόμα από το νόμο του 1923, υπάρχει αποζημίωση από τη μια και από την άλλη μπορούν να γίνουν οι πράξεις αναλογισμού και να πληρώσουν οι ωφελούμενοι. Ούτε αυτό σήμερα συζητείται. Έχουμε περάσει κατευθείαν στη δυνατότητα του συντελεστή δόμησης.

Θα ήθελα επίσης να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι στη μεταφορά συντελεστή δόμησης, όταν καθοριστούν οι Ζ.Υ.Σ., είναι βέβαιο ότι όλοι θα προτιμήσουν τις κεντρικότερες περιοχές. Γι' αυτό έχουμε μεγάλη ανησυχία για το πώς τελικά αυτές οι περιοχές θα δομηθούν και τι προβλήματα θα δημιουργήσουν.

Η υποχρεωτικότητα στους δήμους έτσι και αλλιώς θα γίνει, γιατί υπήρξαν ορισμένες ανησυχίες. Θα γίνουν, για να εφαρμόσουν και αυτοί τις ζώνες υποδοχής του συντελεστή δόμησης. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί τους λύνετε τα χέρια με αυτόν τον τρόπο, που δίνετε για τα ρυμοτομούμενα. Έτσι θέλουν δεν θέλουν θα το κάνουν, αν θέλουν να γίνουν οι διανοίξεις, αφού δεν τους δίνετε λεφτά, για να ασκήσουν αυτό το δικαίωμα που έχουν οι πολίτες και να μην επιβαρύνονται ακόμα περισσότερο.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω και ορισμένα άλλα πράγματα. Το ένα είναι ότι στο άρθρο 4, παράγραφος 2, αναφέρεται ο ν. 1650. Με βάση αυτό το νόμο για το περιβάλλον θα γίνονται και οι χωροθετήσεις στις περιοχές, όπου θα μεταφερθεί ο συντελεστής δόμησης. Όμως έχετε καταργήσει με προηγούμενο νομοσχέδιο την προέγκριση χωροθέτησης, ένα βασικό στοιχείο για τις περιβαλλοντικές, ιδιαίτερα, επιπτώσεις, που χρειάζεται και έχει ο ν.1650. Αυτό σημαίνει ότι δεν θα προχωρήσετε με το ν.1650, αλλά θα επιβάλλετε χωροθετήσεις χωρίς ουσιαστικά να υπάρχουν οι μελέτες προέγκρισης, ιδιαίτερα για τις περιβαλλοντολογικές επιπτώσεις.

Αυτό ήθελα να πω, κύριε Πρόεδρε. Αναφέρθηκα σ'αυτά και στην επιτροπή και στην εδώ συζήτηση επί της αρχής. Δεν μπορώ να καταλάβω, αν και καταλαβαίνω το βαθύτερο νόημα, γιατί η Κυβέρνηση δεν χρησιμοποιεί το τεκμήριο υπέρ του δημοσίου σε κτίρια, που πρέπει αναγκαστικά να απαλλοτριωθούν λόγω αρχιτεκτονικής κληρονομιάς ή επειδή είναι αρχαιο-λογικοί χώροι.

Αυτό μπορεί να το ξεχωρίσουμε σε ορισμένες πυκνοκατοικη-

μένες περιοχές και να προχωρήσουμε σ' αυτές τις απαλλοτριώσεις. Κι εδώ, για να πω για την οροφή του συντελεστή δόμησης, για πείτε μου, κύριε Υπουργέ, στην Αθήνα σε ποιο σημείο θα μπορούσατε να δώσετε συντελεστή δόμησης; Χώρια του ότι είναι ασφυκτικά κατοικημένη η περιοχή της Αττικής και ιδιαίτερα η Αθήνα. Όταν λέμε εντός του δήμου, πώς θα μπορέσει να μεταφερθεί ένας συντελεστής δόμησης, χωρίς να έχουμε πολύ βαριές συνέπειες στο περιβάλλον, στο κυκλοφοριακό, στην πυκνότητα, κλπ.;

Επίσης, κύριε Υπουργέ, δεν έχετε εφαρμόσει τον ν. 947/79 της Νέας Δημοκρατίας τότε, που επανέφερε ο Τρίτης με τον ν. 1337 το δικαίωμα προτίμησης που έχει το δημόσιο και ο ευρύτερος δημόσιος τομέας που είναι η τοπική αυτοδιοίκηση, όταν πρόκειται για πώληση ενός ακινήτου. Εγώ το καταλαβαίνω, αλλά δεν το λέτε. Δεν τον κάνετε, γιατί πρέπει να αποζημιώσετε. Θέλετε να τα κάνετε όλα με τη μεταφορά συντελεστή δόμησης που ναι μεν είναι ανέξοδο, αλλά πολύ περιβαλλοντοκτόνο.

Αυτές τις παρατηρήσεις ήθελα να κάνω. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Δικαιοσύνης, Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Υγείας και Πρόνοιας και Δημόσιας Τάξης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων, των εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας, της πορνογραφίας ανηλίκων και γενικότερα της οικονομικής εκμετάλλευσης και της ζωής και αρωγής στα θύματα των πράξεων αυτών».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Επίσης, οι Υπουργοί Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Οικονομίας και Οικονομικών και Πολιτισμού, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της από 14ης Ιουλίου 2002 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου, «Έγκριση περιβαλλοντολογικών όρων, κήρυξη αναγκαστικών απαλλοτριώσεων και ρύθμιση λοιπών θεμάτων για την εκτέλεση του ολυμπιακού έργου της μαραθωνίας διαδρομής (ΦΕΚ Α/139).»

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Ο κ. Σπηλιόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν συμφωνώ καθόλου με τη νομιμοποίηση των ημιυπαίθριων χώρων, έτσι όπως ετέθη από τη συνάδελφο κα Παπαδημητρίου και απορώ πώς η κα Παπαδημητρίου, που είναι και γνώστης αυτών των θεμάτων, έθεσε τέτοιο θέμα. Εάν κάναμε δεκτή μια τέτοια διάταξη, απαξιώνουμε και καταστρέφουμε μια πολύ πετυχημένη διάταξη, η οποία εφαρμόστηκε τα τελευταία χρόνια για τους ημιυπαίθριους χώρους. Δεν είναι δυνατόν να ελέγξουμε σήμερα ποιοι είναι αυτοί οι χώροι οι οποίοι έχουν κτιστεί και έχουν γίνει αυθαίρετα. Δεν θα μπορούσαμε να τους ελέγξουμε στο σύνολό τους. Επομένως, εάν κάναμε δεκτή μια τέτοια διάταξη, όλοι οι ημιυπαίθριοι χώροι αυτομάτως θα κλείσουν και θα γίνουν κλειστοί χώροι. Τότε, έρχεται σε αντίθεση αυτή η διάταξη με την άλλη που έχουμε κάνει δεκτή, ότι δεν αυξάνουμε τους κλειστούς χώρους με τη νομιμοποίηση και την αλλαγή χρήσης. Επομένως, νομίζω ότι δεν πρέπει να επιμείνουμε σε αυτήν τη διάταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εκείνο που θα περίμενα να πείτε, κύριε Σπηλιόπουλε, είναι το εξής: Και να νομιμοποιήσουμε τους ημιυπαίθριους χώρους, δεν είναι βέβαιο ότι σ' αυτό το κτήριο θα μπορεί να πάει επάνω η μεταφορά συντελεστού. Δεν γίνεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς αλλιώς θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είναι γεγονός ότι είναι ένα θέμα. Εκεί ακριβώς είναι το σημείο. Ότι ναι μεν θα κλείσουν οι ημιυπαίθριοι χώροι, χωρίς να σημαίνει όμως ότι μεταφέρεται και πουθενά συντελεστής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Πώς θα νομιμοποιηθούν όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχετε δίκιο, δεν μπορούν να νομιμοποιηθούν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα;

Και υπάρχει και κάτι άλλο. Ο ημιυπαίθριος χώρος δεν είναι

ζωτικός χώρος του κάθε κτιρίου, της κάθε οικοδομής, του κάθε διαμερίσματος. Είναι συμπληρωματικός χώρος, είναι για την εξυπηρέτηση άλλων αναγκών, εκτός των ζωτικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Πωλούν οι εργολάβοι ημιυπαίθριο χώρο, λέγοντας ότι θα μπορέσουν να τον κτίσουν, αλλά το θέμα δεν μπορείς να το ελέγξεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Το δεύτερο θέμα στο οποίο θέλω να αναφερθώ είναι το εξής: Πολλοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν στο ότι πρέπει να υπάρχει οροφή στο συντελεστή δόμησης, στο ποσοστό κάλυψης, στο ύψος κλπ. Αυτό είπαμε ότι θα καθοριστεί μέσα από τη μελέτη και θα αφορά κάθε περιοχή ξεχωριστά.

Θα μου πείτε: «Είναι δυνατόν αυτός ο συντελεστής ή αυτό το ύψος του κτηρίου να φτάσουν σε αυτά τα ύψη που έφτασαν μέχρι σήμερα σε ορισμένες περιπτώσεις;» Δεν το πιστεύει κανένας αυτό και δεν θα γίνει, γιατί αυτό θα προβλέπεται από τη μελέτη, η οποία θα λάβει υπόψη της όλα αυτά τα χαρακτηριστικά της κάθε περιοχής και δεν θα επιτρέψει ούτε τέτοια ύψη, ούτε τέτοια αύξηση του συντελεστή δόμησης.

Το άλλο θέμα, στο οποίο θα ήθελα να αναφερθώ, είναι το εξής: Αναφέρθηκε ότι πρέπει να υπάρχει μία καθολικότητα στη Ζ.Υ.Σ., δηλαδή να υποχρεώσουμε τους δήμους. Πώς θα τους υποχρεώσουμε; Το είπε και ο κ. Γκατζής προηγουμένως ότι Ζ.Υ.Σ. θα κάνουν οι δήμοι που έχουν ενδιαφέρον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Να τους αναγκάσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Επειδή δεν έχουν τρόπο για να απαλλοτριώσουν τα ρυμοτομούμενα ακίνητα, θα κάνουν τη μεταφορά των ταξινομήσεων. Πρέπει να σας πω ότι υπάρχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον, κύριοι συνάδελφοι. Ήδη κάποιοι δήμοι, όπως ένας μεγάλος δήμος της περιφέρειάς μου, έχουν έτοιμη και τη μελέτη. Δεν ξέρω βέβαια αν θα είναι συμβατή με τις προδιαγραφές που θα βάλετε, αλλά εκτιμώ ότι θα τη συμπληρώσει και ότι θα την προχωρήσει πολύ γρήγορα. Υπάρχει πάρα πολύ μεγάλο ενδιαφέρον.

Τέλος, τέθηκε ένα μεγάλο θέμα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας: Πώς αντιμετωπίζει τον τίτλο που έχει εκδοθεί; Αυτό αντιμετωπίζεται απολύτως. Εάν έχουν εκδοθεί άδειες, έχει κτιστεί το κτήριο, βρίσκεται σε μία μορφή και έχει γίνει έστω ο σκελετός του, από εκεί και πέρα αυτό το κτήριο μπορεί να συνεχίσει και να τελειώσει. Αν δεν έχει γίνει, θα εφαρμοστούν οι διατάξεις του νόμου. Αν πρόκειται ο συντελεστής, από βαρυνόμενο ακίνητο που είναι, να αλλάξει, σύμφωνα με τις διατάξεις, θα προχωρήσει. Εάν πάει σε ωφελούμενο, επίσης θα προχωρήσει, εφόσον τηρούνται οι διατάξεις αυτού του νόμου. Όλα αυτά τα θέματα λύνονται. Σε περίπτωση βεβαίως που δεν μπορούν να εφαρμοστούν οι διατάξεις, θα αποζημιωθεί, όπως είπε η Υπουργός.

Τέλος, –και τελειώνω με αυτό– φαινόμενα Αμαρουσίου είχαμε διότι δεν υπήρξε πρόβλεψη και γιατί υπήρξε ισοπεδωτική αντιμετώπιση του θεσμού της μεταφοράς του συντελεστή δόμησης ενιαία για όλη την Ελλάδα.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Στο Μαρούσι δεν έχουμε συντελεστή 6. Έξι έχουμε στη λεωφόρο Αλεξάνδρας με βάση το ν. 880 της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Φαινόμενα τέτοια δεν θα επιτραπούν μέσα από τις διατάξεις αυτού του καινούριου νόμου που σήμερα ψηφίζουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Γιατί δεν τον αλλάζετε; Μπορείτε να το αλλάξετε με νόμο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Δεν μπορούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πρόκειται να δούμε τέτοια φαινόμενα ούτε σε περιοχές της Αθήνας, αλλά ούτε και σε οποιαδήποτε άλλη περιοχή της χώρας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να μου επιτρέψετε να πω και κάτι άλλο. Θα συμφωνήσω με κάτι που είπε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα ήταν σκόπιμο κάποια στιγμή να δούμε την έκδοση των τίτλων, ώστε να τους εκδίδει η περιφέρεια. Θεωρώ ότι αυτήν την περίοδο δεν είναι εύκολο, γιατί δεν υπάρχει η τεχνογνωσία, δεν υπάρχει η υποδομή, δεν υπάρχει η δυνατότη-

τα να εφαρμόσουν το θεσμό αυτό οι περιφέρειες. Όμως νομίζω πως πρέπει να υπάρχει σαν κατεύθυνση το ότι αυτή η αρμοδιότητα κάποια στιγμή πρέπει να πάει στις περιφέρειες, ούτως ώστε να διευκολυνθούν οι πολίτες, αλλά και οι δήμοι που θα εφαρμόσουν αυτό το θεσμικό πλαίσιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μη βιάζεστε, διότι πάνε τις περιφέρειες πάλι να τις κάνουν με εκλεγμένους. Αφήστε το αυτό το θέμα, ώστε να δούμε τι γίνεται. Εδώ τρέχουν ραγδαία οι εξελίξεις, στο τέλος θα γίνουν «καντόνια» στην Ελλάδα.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Εγώ συμφωνώ με την πρόταση του κ. Σπηλιόπουλου ότι πρέπει, μετά από ένα διάστημα λειτουργίας του θεσμού, να δούμε μία αποκέντρωση και να μην είναι όλα στο κέντρο. Θα δούμε σε ποιον φορέα θα πάει. Όμως, είναι πράγματι συγκεντρωτικό το σύστημα. Εν γνώσει μας το κάνουμε, επειδή θέλουμε να δούμε πώς θα λειτουργήσει για ένα διάστημα, για να εξετάσουμε τι προβλήματα θα παρουσιαστούν.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία αλλαγή στο άρθρο 3, στην παράγραφο 2. Είχα πει προηγουμένως ότι διαγράφονται οι λέξεις «ή σε ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού». Επειδή, όμως, μπορεί να δημιουργηθεί κάποια σύγχυση, αλλά και γιατί οι ΟΤΑ είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και θέλουμε να τους εξαιρέσουμε, αντί να τους διαγράψουμε, γίνεται: «Δεν θεωρούνται βαρυνόμενα. Εφόσον ανήκουν στο δημόσιο ή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εξαιρούνται οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού» ή «σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με εξαίρεση τους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού». Οι ΟΤΑ είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και η πρόταση είναι να μπορούν οι ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού να αξιοποιηθούν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δηλαδή τα σχολεία θα έχουν συντελεστή δόμησης;

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Όχι. Τα κοινής ωφελείας και οι χώροι λατρείας δεν έχουν. Είναι για τις περιπτώσεις β' και γ'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 7 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από την κυρία Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, ως έχει;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό, ως έχει, κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος για τη συζήτηση αυτής της ενότητας.

Στο σημείο αυτό δέχεται να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.48' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 25 Ιουλίου 2002 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου «Μεταφορά Συντελεστή Δόμησης και ρυθμίσεις άλλων θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

